This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google books

https://books.google.com

Google

Det här är en digital kopia av en bok som har bevarats i generationer på bibliotekens hyllor innan Google omsorgsfullt skannade in den. Det är en del av ett projekt för att göra all världens böcker möjliga att upptäcka på nätet.

Den har överlevt så länge att upphovsrätten har utgått och boken har blivit allmän egendom. En bok i allmän egendom är en bok som aldrig har varit belagd med upphovsrätt eller vars skyddstid har löpt ut. Huruvida en bok har blivit allmän egendom eller inte varierar från land till land. Sådana böcker är portar till det förflutna och representerar ett överflöd av historia, kultur och kunskap som många gånger är svårt att upptäcka.

Markeringar, noteringar och andra marginalanteckningar i den ursprungliga boken finns med i filen. Det är en påminnelse om bokens långa färd från förlaget till ett bibliotek och slutligen till dig.

Riktlinjer för användning

Google är stolt över att digitalisera böcker som har blivit allmän egendom i samarbete med bibliotek och göra dem tillgängliga för alla. Dessa böcker tillhör mänskligheten, och vi förvaltar bara kulturarvet. Men det här arbetet kostar mycket pengar, så för att vi ska kunna fortsätta att tillhandahålla denna resurs, har vi vidtagit åtgärder för att förhindra kommersiella företags missbruk. Vi har bland annat infört tekniska inskränkningar för automatiserade frågor.

Vi ber dig även att:

- Endast använda filerna utan ekonomisk vinning i åtanke
  Vi har tagit fram Google boksökning för att det ska användas av enskilda personer, och vi vill att du använder dessa filer för enskilt, ideellt bruk.
- Avstå från automatiska frågor
  Skicka inte automatiska frågor av något slag till Googles system. Om du forskar i maskinöversättning, textigenkänning eller andra områden där det är intressant att få tillgång till stora mängder text, ta då kontakt med oss. Vi ser gärna att material som är allmän egendom används för dessa syften och kan kanske hjälpa till om du har ytterligare behov.
- Bibehålla upphovsmärket
  Googles "vattenstämpel" som finns i varje fil är nödvändig för att informera allmänheten om det här projektet och att hjälpa dem att hitta ytterligare material på Google boksökning. Ta inte bort den.
- Håll dig på rätt sida om lagen
  Oavsett vad du gör ska du komma ihåg att du bär ansvaret för att se till att det du gör är lagligt. Förutsätt inte att en bok har blivit allmän egendom i andra länder bara för att vi tror att den har blivit det för läsare i USA. Huruvida en bok skyddas av upphovsrätt skiljer sig åt från land till land, och vi kan inte ge dig några råd om det är tillåtet att använda en viss bok på ett särskilt sätt. Förutsätt inte att en bok går att använda på vilket sätt som helst var som helst i världen bara för att den dyker upp i Google boksökning. Skadeståndet för upphovsrättsbrott kan vara mycket högt.

Om Google boksökning

Googles mål är att ordna världens information och göra den användbar och tillgänglig överallt. Google boksökning hjälper läsare att upptäcka världens böcker och författare och förläggare att nå nya målgrupper. Du kan söka igenom all text i den här boken på webben på följande länk http://books.google.com/

Princeton University Library
32101 065975201

Lilla Kempis

Digitized by Google

865
328
.12
ANNEX LIB.

Library of

Dei Sub Numine Viget

Princeton University.

Presented by

MISS. MARY E. TUTHILL

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Lilla Kempis.

Korta Språk och Böner,

till

uppbyggelse för de enfaldiga,

sammandragna

utur

flere små arbeten

af

Thomas a Kempis.

Öfwersättning.

Fjerde Upplagan.

Stockholm,

F. C. Askerbergs förlag.

Digitized by Google

Pred. 12: 11.

De wisas ord äro spjut och naglar.

Joh. 7: 17.

Hwilken som will lyda Guds wilja, han warder förnimmande, om denna lärdom är af Gudi.

Stockholm,
Associations-Boktryckeriet, 1876.

Digitized by Google

Företal.

Förſmå icke det lilla, eho du är, på det du icke dermed äfwen må förråda, hwars andas barn du är. Ty juſt om du hade hunnit till högſta graden af helgelſe och förening med Gud, ſå ſkulle Jeſu Anda lära dig att ej anſe något enda godt med mißaktning, utan heldre med wördnad höra och gömma jemwäl den ringaſte början af Chriſti ord.

Likwäl är det en allmännelig förſökelſe ibland uppwäckta ſjälar, att de af ſjelfkärlek och högmod wilja begynna öfwerſt i Chriſti ſkola och ſtraxt intränga i de djupaſte ſanningar och hemligheter, förrän de i öfning och förfarenhet hafwa wäl fattat begynnelſen af Chriſti lära. Ja, af ett dylikt falſkt ſinne hållas Evangelii grundſanningar om bättring, förſakelſe, bönens öfning o. ſ. w för barnalexor

NOV - 9 1911 (RECAP) Digitized by Google

och liksom föraktliga. Och hwad är frestarens affigt härmed annat, än att man, med ett blott huggande i wädret, må förswara sig, och det egna lifwet imellertid lemnas utan uppmärksamhet?

Ormens råd: **I skolen få weta, I skolen warda** (1 Mos. 3: 5), finner tywärr hos Adams barn willigare öron, än wår Frälsares råd: **Omwänden eder och warder såsom barn** (Matth. 18: 3), och hans Apostels; **Håller eder lika wid dem, som ringa äro; håller eder icke sjelfwa för kloka** (Rom. 12: 16). Då likwäl allt, som icke är grundadt på idel andans fattigdom, ringhet och sjelfförsakelse, står wisserligen bygdt på lösan sand och hafwer intet bestånd i bepröfwelsen.

Wäl skole wi jaga efter fullkomligheten, och ej alltid blifwa stående wid en swag början; men fullkomligheten består icke i stora lysande ord och högt förstånd, utan i barnslig lydnad och salig känsla af Guds nåd i wåra hjertan. Således måste allt det, som i men-

Digitized by Google

niskan är högt och stort, warda förnedradt och bragt till minsta barnaskepelse, om det i Guds ögon skall rätt högt aktadt warda; och huru upphöjde wi än äro, måste wi alle wända om och warda barn, eller ock kunna wi hwarken här eller efter tiden komma in i himmelriket.

Genom obetydliga och ringa menniskor, genom små och enfaldiga böcker, uträttar Gud de största under, på det äran må warda gifwen Honom, och inga menniskor.

Fördenskull skola wi ingalunda tycka oß wara för lärde eller för helige, att sätta oß neder ibland de små och enfaldiga, för hwilka wår Fader i himmelen sina hemligheter uppenbarar. Der kunna ännu sådana lärdomar oß meddelas, som i öfningen torde falla oß swåra nog att fatta; men de äro derföre så mycket helsosammare och behagligare för den nya menniskan. O huru många, som i denna werlden warit högt prisade, skola på sistone önska, att de, i stället för så mycket annat och fåfängligt, hade känt och öfwat de första bok-

Digitized by Google

ståfwerna af den lära, som wår Thomas a Kempis utur Christi skola här föreläser!

Det är bekant, hwilken stor nytta och uppbyggelse samme Författares lilla bok **om Christi efterföljelse** öfwerallt ibland rätta Christne skaffat. Som nu Gud alla tider wisat ett synnerligt behag för detta sanningens wittnesbörd, så twiflar man icke eller, att Han med sin wälsignelse likaledes beledsagar dessa utdrag ur Författarens mindre bekanta werk, helst man nogsamt kan märka, att de alldeles af samma anda äro utflutna, och således såsom närande smulor af samma bröd måste för nådehungrande hjertan wara wälkomna.

Man hade lätt kunnat göra denna lilla bok större, med dylika utdrag ur Författarens andeliga tal eller ock genom utwidgande af dessa få tänkespråken. Men å ena sidan har man blifwit tillbakahållen af det stora öfwerflödet, i synnerhet af sådana skrifter, som ånyo inskärpa **det gamla budet, och det man af begynnelsen** (1 Joh. 2: 7) redan **hört** — men

Digitized by Google

till äfwentyrs icke gjort — **hafwer**. Å andra sidan wet man af erfarenheten, att mycken läsning (Pred. 12: 12) uttröttar och förswagar ande och kropp, likasom det lilla, under Guds wälsignelse, kan nära och stärka. Derföre hafwer man på det kortaste welat sammanfatta **hufwudsummorna af all lärdom**. De här och der mellanfogade **Bönesuckar** kunna gifwa anledning till ett kort uppehåll och hjertats upplyftande till Gud, så ock att föra oß till sinnes, hurusom all bud och lärdom böra slutas med bön, om annars wår själ skall hulpet warda.

Edmund Richerius, ett gammalt sanningens wittne, säger i begynnelsen af en bok, och wi med honom alltså: "**I wår mildaste Frälsares Jesu Christi namn begynnes denna lilla bok, skrifwen med enfaldig stil, på det allt förwett må undwikas, och ingen den inre helgelsen derigenom försumma. Amen**".

G. T. St.

Digitized by Google

Efterrättelse wid den första Swenska upplagan.

Denna lilla bok är egentligen icke för nyß uppwäckta själar, som allenast känna, men ej äro genom tron rentwagne från sina synder; dock kunna de här märka, huru fjerran de ännu äro från Christi lif och gemenskap i trona, af hwilken ett sådant lefwerne flyter, som i denna bok beskrifwes, och derigenom föras till att tro Evangelium, att ocksä de komma måtte till en så innerlig förtrolighet och umgängelse med Christo.

Ännu mindre är hon för alldeles döda och oomwända menniskor, som icke en gång bry sig om ett rättfärdigt lefwerne efter Lagen, än mindre om ett rättsinnigt wäsende i Christo; men i den mening, som ofwan nämnd är, kan hon ock för dem wara nyttig.

Förnämligast är hon till deras tjenst utgifwen, som redan äro Christi lärjungar, de der ej allenast äro wäckta och hafwa känt synden, utan igenom förkunnelse om Christo och

Digitized by Google

Hans rättfärdighet hafwa tagit wid trona, och äro dermed rättfärdige wordne, i Christo inplantade, delaktige af barnaskapets, nådens och bönens anda, som är Jesu Ande, och i denna nya födelse följa Honom efter. För desa äro sådana böcker nyttiga, de mißbruka dem icke, de känna igen rösten och andan, som i dem talar, de hafwa i och af hufwudet Christo kraft att wandra Hans Evangelium wärdigt, såsom dem Anden der lärer och påminner.

Att mißbruka en sådan bok, det är att gå härtill med otwagna händer: att i sin egen kraft wilja öfwa henne, för att täckas Gud och blifwa salige: att utan rättfärdiggörelse, utan Jesu lif, kraft, Anda och gemenskap, fara efter helgelse — som ej annat är, än upprätta sin egen rättfärdighet.

Derföre pröfwe sig den, som läser denna bok, i hwilken affigt det sker: om han tänker komma till ro och frid derigenom, att han far efter desa och andra Christendomsöfningar i lefwernet; utan att böja sin knä i Jesu namn,

Digitized by Google

och i detta namn få frisägelse från skulden och löfte om barnaskapet.

Man har nödgats påminna detta, efter man wäl wet, att själar stött sig på den stenen, och länge förgäfwes farit efter rättfärdigheten. De sanne Christna förtryta icke att det påminnes, fastän de ofta få dela skulden med de brottsliga och heta werkhelgon; då de likwäl af Jesu Anda drifwas, att följa Honom efter och fullborda helgelsen i Guds räddhoga. De löpa derwid icke såsom till något owißt, eller äro såsom de der hugga i wädret; ty så wißt som ingen kommer till Fadren, utan igenom Sonen, så wißt är det ock, att ingen utan helgelse får se Gud.

Att sådane böcker af somlige mißbrukas, är icke böckernas egen skuld; likasom Pauli Bref icke deraf lida, att några olärige och obefästade, enligt Petri utsago, förwända dem, och det till deras egen förtappelse.

När man då wet, för hwilka denna boken är, så förarge sig der ingen öfwer, och

Digitized by Google

säge: hon wisar icke till Christum, hon föreskrifwer endast en hop lefnadsreglor, o. s. w. Ty hon är, så som man hört, icke för dem, som äro **utom**, utan **i Christo.**

Till Läsaren.

Att åter till trycket befordra denna Uppbyggelsebok, hwars förra upplaga utkom i Norrköping år 1769 och således längesedan är ur Bokhandeln utgången, är ett företag, hwilket desto heldre torde förtjena ett benäget bedömmande, som det blifwit framkalladt genom en från flera håll yttrad önskan att ännu ega ett werk af den för hwarje helgad själ dyrbare Thomas a Kempis.

För närwarande upplaga ligger den gamla Swenska öfwersättningen till grund, med de smärre förändringar, dem ett ädlare och regelbundnare språk samt meningens förtydligande erfordrat. — Den enda wigtigare olikhet mellan båda upplagorna förefinnes i bokens bör-

Digitized by Google

jan, i den lilla afhandling, som bär namnet **Abc i Christo skola:** den gamla upplagan bibehåller der de Latinska sentenserna, ordnade enligt det Latinska alphabetet *), hwaremot de i den nya hafwa blifwit öfwersatte och uppställde i Swensk alphabetisk ordning — en förändring, som man förmodar ej wara för mängden af Läsare owälkommen; äfwensom man för det lilla tillägg, som i anseende till de Swenska bokstäfwernas större antal warit nödwändigt, hoppas åtminstone ett benäget öfwerseende, helst dessa tillägg äro ganska korta.

Måtte imellertid denna lilla bok, i det nya skick den nu framträder, medföra all åsyf-

*) Dessa såkallade Lectioner äro följande Ama nesciri; Benevolus omnibus; Costodi cor; Dilige solitudinem; Elige paupertatem; Fuge; Gratias age; Humilia te: Intentio pura; (K) Carissimi qui premunt; Labore et dolore; Magnus qui minimis; Neminem spornas; Omne tempus Deo; Placetne Deo? Quid ad te? Revertere; Sobrius estro; Timo Deum; Vende omnia; Christus sit vita; Hymnos cane Deo; Zachæe descende.

Digitized by Google

tad wälsignelse, till den inwertes menniskans stärkande, och såsom sjelfwa det goda Guds Ord, bewisa sig **nyttig till lärdom, till straff, till bättring, till tuktan i rättfärdighet; att en Guds menniska må wara fullbordad, till alla goda gerningar skickelig** (2 Tim. 3: 16, 17)!

Digitized by Google

Abc i Christi skola.

Lärjungen.

Herre! wisa mig Dina wägar, och lär mig Dina stigar. Jag beder Dig, min Gud! lär mig wägen till min själs salighet, i ett rätt fromt lefwerne. Underwisa mig om Din wilja, att jag den må förkunna; lär mig Ditt råd, att jag må förstå deß ledning. Tag min blindhet ifrån mig, att jag ock se må, det Du mig wisar. Ingjut i mig Din Anda, som mig förer på jemn wäg.

Gud, Läraren.

Jag will gifwa dig förstånd, jag will wisa dig wägen, den du wandra skall; jag skall leda dig med min ögon (Ps. 32: 3).

1. Att för Christi skull **wara fattig i** denna werld, att wara ringa aktad och inne=

Digitized by Google

hafwa den lägsta platsen, är en stor Guds gåfwa. Det är syndigt öfwermod att begära ett högt hedersställe. Djefwulen råder alltid till det högt är, såsom att sträfwa efter ära och fly förakt, på det att den, som upphöjt sig, må åter falla ned, sedan han en liten tid herrskat öfwer de ringare. Räkna de minsta gåfwor för något stort, så blifwer du aktad wärdig att få dem, som större äro.

2. **Bewara ditt hjerta** för deß egna lustar, din mun för fåfängligt tal, och håll dina öfriga sinnen under noggrann uppsigt.

3. **Christus ware ditt lif,** din läsning, din betraktelse, ditt tal. Han sjelf ware din åstundan, din winning, ditt hopp och din lön. Söker du något annat, än Gud allena, så får du arbeta utan att finna någon hwila.

4. **Drag dig undan,** så mycket du kan, för menniskor och werldens buller; ty du kan icke räcka till både för Gud och menniskor, för det ewiga och det förgängliga.

5. **Eftertänk,** wid hwarje din gerning,

Digitized by Google

först: behagar eller mißhagar det Gud? Gör aldrig något mot ditt samwete, hwarken af fruktan, eller af kärlek. Gack, i twifwelaktiga mål, till den Heliga Skrift och till lydnaden under dem, som öfwer dig satte äro: tro dig sjelf icke för mycket. Lär att snarare tiga, än tala; åstunda heldre att blifwa underwisad, än att lära andra, ty det är tryggare att wara fördold och obemärkt, än att synas.

6. **Förakta ingen,** skada ingen, haf medlidande med den betryckte, hjelp den fattige och högmodas icke öfwer något.

7. **Gör det rätta,** om du ock deraf har skada; gör det goda, om du än lönas med ondo. Det är bättre att lida orätt, än göra orätt. Gud ser din gerning, och bestämmer, när den rättwisa lönens tid kommer.

8. **Haf en ren afsigt** wid hwarje god gerning, för att täckas Gudi, som ransakar hjertan och älskar de renhjertade.

9. **I Gud och inför Gud** ware din glädje. Syndig är hwarje fröjd, hwarje win=

Digitized by Google

ning, hwarje lycka, som icke warder njuten i Hans närwarelse. Den är ingen sann glädje, ty den gör aldrig hjertat fullkomligt nöjdt, den är aldrig trygg och beständig, och den följes af tomhet, om ej af ånger.

10. **Jorden** är för mången en ärans och lyckans boning, för ännu flere ett jämrens och eländets hemwist, för ingen ett stadigwarande hem. En warnande tanke för den lycklige, en tröstерik för den betryckte. I allt hwad du på jorden werkar, njuter och lider, tänk ej på jorden utan på himmelen.

11. **Kämpa och lid!** Guds rike winnes med strid och suckan och tårar; genom wällust och ära warder paradiset förloradt.

12. **Lofwa Gud** och sjunga Hans namn är en andelig menniskas göromål, som hon delar med Englarnes chorer, de der utan återwändo prisa Gud i himlarnes rike. Att tjena köttet är själens död, det är att bereda matkarna en spis, djeflarne en boning, det är djurisk förnedring, ett frö till sjukdomar, krop=

Digitized by Google

pens förderf, sedernas besmittelse, mistning af allt godt, förwärfwande af mycken wedermöda. Att tjena Gud är själens salighet, kroppens helsa, andans wisdom, ett himmelskt lefwerne. Den sjunger Gudi behagliga sånger, som äfwen i sin bedröfwelse lofwar Gud. Hwarje trogen själs början och slut är, att af allt hjerta älska Gud, med munnen prisa Honom, och i exempel wara sina bröder uppbygglig.

13. **Måttlig** ware du i mat, sedlig i kläder, försigtig i ord, ärbar i seder, mogen i råd, ståndaktig i motgång, ödmjuk i medgång, tacksam för wälgerningar, nöjd i förakt, tålig i wedermöda, beständig i allt ditt görande.

14. **Nyttja tiden** till Guds ära; ty intet är ädlare, än den tid, i hwilken du kan winna Guds rike ewinnerligen. War emot hwar man foglig, mild, wänlig, utan flärd; laga att Gud får äran för allt det godt är, och gör ingen ting utan råd och öfwerläggning.

15. **Offra allt åt Gud.** Sälj bort det

Digitized by Google

du hafwer, och följ Jesum (Luc. 18: 22). Han skall skänka dig bättre tröst, när en gång nöden kommer. Ingen är rikare, ingen är friare, än den som gifwit sig och allt sitt åt Gud, och med kärlek köpt Christum, som med sitt kors hafwer köpt werlden.

16. **Pröfwa all ting,** och behåll det godt är (1 Thess. 5: 21); men wet, att intet är godt, utom det som Gudi täckes.

17. **Qwälj dig ej** med bekymmer om det, som icke kommer dig wid, och befatta dig ej dermed, så eger du alltid friden. Den som följer de frommas wandel och flyr all onödig oro, warder Gudi och menniskor kär och hinner säkrare till det goda målet. Den som i rätt tid gör, det honom göra bör, kan sedan wara desto gladare.

18. **Räds** att med minsta försummelse eller förbrytelse göra Gud emot. War icke förmäten i lyckan, eller klenmodig i olyckan. Gudsfruktan gör, att man wiker från det onda och söker det godt är, att det må wäl gjordt

Digitized by Google

warda. Hängif dig åt Gud, så skall det, som swårt är, hasteliga blifwa drägligt. Din frid består uti mycket tålamod. All bedröfwelse är lätt för det ewiga lifwets skull.

19. **Sök ensamheten** och tystnaden, så skall du finna stor ro och ett godt samwete; ty der mycket folk är, der är mycket buller och stor hjertats förströelse.

20. **Tacka Gud** alltid med hjerta och mun, huru det ock går med dig, i beswär och wedermöda; ty Gud utdelar all ting i werlden, med wis och rätt dom alltifrån ewighet.

21. **Utwälj** ringheten och enfaldigheten, och war nöjd med litet, så skall du lätteligen undwika att knorra.

22. **War allom wälwillig,** goda och onda; men emot ingen kärlekslös.

23. **Yfs ej af menniskopris;** blif gerna okänd och för intet aktad. Det är dig saligare att ingå till lifwet, än af menniskor prisad warda.

24. **Zachæe,** käre broder, **stig ned** ifrån

Digitized by Google

werldslig wisdoms höjd. Kom och lär i Guds skola Hans ödmjukhets, saktmodighets och tålamods wäg; dermed kan du, om du hafwer Christum till Lärare, tryggt framgå till ewiga lifwets herrlighet.

25. **Återwänd** till dig sjelf, gå tillbaka i ditt hjertas innersta och tillslut din mun, att du icke, genom djefwulens påfund, må omföras af allehanda werldens begärelser. Det onda, som man ser och hörer, gör skada; äfwen det dägeliga åstadkommer försökelse, förargelse, oro. Derföre undwik lättsinniga, ondskefulla menniskor, och blif under tystnad när Gud.

26. **Älska mest** dem, som dig förtrycka och smäda. Ty om du förstår och besinnar det rätt, så skall du hafwa deraf winning: de som stå dig emot i det onda, de förkofra dig i det goda.

27. **Ödmjuka dig** i allt och under alla, så skall du i all ting wara Gudi täck och menniskor behagliga. Djefwulen skall ock snarast=

Digitized by Google

gen fly ifrån dig, för ödmjukhetsdygdens skull, som är honom så alldeles emot.

Inskrif nu, du unge lärjunge, detta Abc i ditt hjerta, såsom i en lefwande bok, och inskärp det dagligen, att du må wänjas till goda seder. Här äro wäl få ord, men innehålla stora lärdomar och fullkomliga själars werk. Utwärtes skola de pryda dig, och inwertes gifwa dig frid. **En Christens lefwerne begynnes med werldens förakt och sjelfförsakelse, och tilltager deruti, ända till deß helgelsen fullbordas i Guds beskådelse.**

Wälsignelsen.

Salig är den lärjungen, som följer Christum efter på den smala och ojemna wägen, och öfwerlemnar åt Honom allt sitt wiljande och icke wiljande; och för Christi skull bär sitt kors hwar dag, på det han med Honom må ega den stora herrligheten och det ewiga lifwet. Amen.

Digitized by Google

Korta språk och Böner.

1. Men det är min glädje, att jag håller mig in till Gud (Ps. 73: 28). O ett kort, men saligt ord — att omfatta Gud, och uteslnta hela werlden! Hwad större kan man säga? och hwad kan man mer begära? Är icke detta nog af glädje och salighet!

2. War icke lik de älskare, som löpa hit och dit; utan håll dig till **En**, och sök denna **Ena**, som intet af den yttre werlden lider i sitt sällskap.

3. Din hog ware allenast fästad wid **en Enda**, och när Han bortgår, så sitt som en enka ensam, och fördrag med tålamod all ting. Ty det är Hans plägsed att gå bort och komma igen, för att pröfwa dem Han älskar, och så göra dem fullkomliga i kärleken.

Digitized by Google

4. Frestelsen är en eld; det äkta guldet warder behållet, men slaggen förbrännes. Se till, o menniska, hwad du är: den himmelska Smältaren skall **smälta och rensa Levi söner** (Mal. 3: 3).

5. Det är icke allt guld, som glimmar; ej eller allt agnar och slagg, som tröskas på logen och smältes i degeln. Gud ser på hjertat och på affigten.

6. Hela det närwarande lifwet är ej annat än en kort natt. Mine dagar äro korta och onda: snarligen äro de till ända, och skola wara såsom de icke warit hade.

7. Ack, att hela werlden måtte förswinna ur mitt hjerta, och Gud, min odödlige Brudgum, ensam wore mig kär!

8. Den glädje, som med detta lifwet tager sitt slut, är wisserligen en bedräglig och bitter kalk: eho som deraf dricker, skall det dock omsider dyrt betala.

9. Bort, bort du bedrägliga werldens herrlighet, och all dåraktig köttslig fröjd! Du

Digitized by Google

lockar och hänförer många, men på sistone öfwergifwer och förqwäfwer du dem. We dem, som dig tro! We dem, som i dig förjoffade äro! Men nalkas du till mig, du heliga förakt, du fulla försakelse af all denna werldens herrlighet; och du saliga hogkomst, att jag här är en gäst och fremling, wik aldrig ur min själ.

10. Den, som är död werlden, är icke (med hjerta och hog) i werlden, utan i Gud, för hwilken han lefwer. Han talar så, han tänker så, han anser de yttre tingen så, som wore de icke till.

Bönesuck.

O, Gud! Du är mitt enda goda, Du är allena älskanswärd och dyrbar. Det är ljuft för den, som Dig älskar, att tala om Dig: att tänka på Dig är saligt för den andäktige, hwars hjerta är icke i werlden, utan fördoldt med Dig i himmelen.

11. Sinnligheten fäster sig wid den utwärtes tingen, begär det som förnöjer, ser på det närwarande och försummar det tillkommande. Hon undflyr, så widt hon kan, för

Digitized by Google

det bittra och tunga, hwilket dock ofta är nyttigt för anden. Hon lemnar icke själen i fred, utan uppwäcker i honom rörelser, som knapt kunna nämnas eller beskrifwas. Men Guds kärleks stärkande kraft är större.

12. Det är godt att förwara och besegla sitt hjerta, på det att icke Brudgummen, som förnämligast söker och besöker ett rent och ödmjukt hjerta, må wända oß ryggen och öfwergifwa oß.

13. En Gudälskande själ önskar och beder, att Gud måtte göra sig bekant för alla menniskor, omwända och draga dem till sig; på det Han allena måtte warda prisad och förherrligad. Ty Gud är kärleken, ja en outöslig kärlekens källa.

14. O huru saligt, huru ljuft och behagligt är det, att i ensamheten och tystnaden tala med Gud, och endast njuta det högsta Goda, i hwilket allt godt är till finnande! O att jag på detta sätt wore förenad med det

Digitized by Google

enda Goda, så att jag icke genom de förgängliga tingen kunde röras eller förströs.

15. Min själ! swäfwa ej ut efter fåfänglighet och dårskap, utan wänd dig till Herren din Gud, ty Han är all tröfts källa.

16. Det är dåraktigt att tigga af en usling, då en rik will gifwa oß till fullo. Alla skapade ting äro arma tröstare: men Gud är rik på nåd, Han gifwer allom mildeligen och öfwergifwer icke.

17. Wänd om, o själ, wänd om till Christum i ditt innersta, ty det är wådligt att wara från Honom afskild. Försaka utwärtes tröst, om du will hafwa inre hugswalelse.

18. En själ, som swärmar wida omkring, är för många snaror blottställd; men den till arken hastande dufwan winner säkert beskydd.

19. Säll den själ, hwars medwetande är rent för Gud, och som icke af någon fåfänga fängslas, och som icke af någon fremmande kärlek besmittas!

20. Säll den själ, som ingenting begär

Digitized by Google

af den yttre werlden, utan sätter till Gud sitt hela hopp!

Bönesuck.

Min Gud! huru är det den till mods, som brinner i Din kärlek! Hwilken glädje eger icke den, som ingen werldens fåfänglighet kan förnöja! Är det icke rösten af en sådan, som i Psalmen sjunger: när jag hafwer Dig, så frågar jag efter himmel och jord intet (Ps. 73: 25).

21. Säll den själ, som förkastar all yttre och timlig ro, all köttslig maklighet, och gerna, för Christi skull, mottager möda och armod.

22. Säll den själ, som gifwer sig åt Gud, att Han må göra med henne, såsom Honom täckes!

23. Säll den själ, som aldrig söker sin egen ära, aldrig åstundar att hennes egen wilja sker, men älskar och söker Guds ära och wilja i allt!

24. Säll den själ, som är fremmande för alla fåfängliga ting, och i allt sitt görande bewara sig obesmittad för Gudi!

25. **Jesus säger:** Jag är din ende och

Digitized by Google

utwalde wän; jag är din ganska stora lön (1 Mos. 15: 1). War ödmjuk när wäl går, och oförfärad när det går illa.

26. O att jag måtte smaka den salighet, som njutes af en helig själ, hwilken, i andanom upplystad och höjd öfwer sig sjelf, i sin Frälsares famn warder med Gud förenad, genom den innerligaste kärleks band!

27. Den själ eger frid, som älskar Christum utan skrymtan och aldrig ifrån Honom wänder sitt hjertas ögon, men frågar städse efter hwad Honom wäl täckes; ty hon wandrar i ro och trygghet, och ingen fremmande delar hennes fröjd.

28. Det är En, och ingen är Honom lik: det är min Gud, och allt annat, i jemförelse med Honom, är ett intet. Han är den kärleksrike och gode wännen, hwilken aldrig öfwergifwer dem, som Honom älska, utan gerna hos dem förblifwer; och när Han stundom döljer sig, eller låter dem lida wedermöda, så gör

Digitized by Google

Han det icke till att förstöra, utan att pröfwa, luttra och underwisa.

29. **Jesus säger:** Här är jag: hwad owäntadt är dig wederfaret? Hafwer du alla-redan förgätit, att du för min skull måste lida och hafwa wedermöda?

30. O huru ädel är du, o själ! Hwilken underbar kraft är i dig fördold! Du gifwer dig ingen ro, förrän du fått det högsta goda och uppnått ditt yttersta ändamål.

Bönesuck.

Min Gud! hwilken glädje kan jag wäl hafwa i werlden, då jag besinnar owißheten och fåfängligheten af allt det under himmelen är! Men om Dig är jag wiß, att Du är god och att Din barmhertighet warar ewinnerligen öfwer dem, som Dig frukta.

31. Af Ett enda beror mycket men detta Enda beror icke af många ting, Öfwergif att söka det myckna, håll dig till det Ena — i detta består allt.

32. Andra må söka många och många-

Digitized by Google

handa utwärtes ting; sök du det enda, inre goda, så hafwer du nog.

33. Den ena söker det, den andre ett annat: få äro de, som odeladt och enfaldeligen söka det Enda — derföre finna de ingen beständig frid.

34. Min själ! hwad rör dig allt detta, som de andra söka? Sannerligen intet. Jag skygges wid detta alltsammans; ty Ett är mitt goda. Ett älskar jag. Ett eftersträfwar ,jag och detta enda båtar mig mera, än allt annat godt.

35. Hwad hindrar dig, min själ, att öfwergifwa all ting för Christi skull?

36. Du må wända dig hwart du will, skall du finna qwal och wedermöda, utom då du återwänder till Gud: Han är din frid och trygga hwila;

37. O ljufwa sällskap med Jesu, i skuggan af Hans wingar! Saliga förening, full med den Helige Andes kärlek och hugswalelse, den sig bättre låter känna, än uttala! Du sma=

Digitized by Google

kas af den själ, som blifwit fremmande för allt det i werlden är.

38. **Jesus säger**: Om du är willig och hörer mig, så skall du erfara allt godt. Om du gör hwad jag dig säger, så skall du wara min wän. Om du utwäljer mig, och älskar mig öfwer allt, så skall min Fader gifwa dig allt, det du bedja må.

39. Gånge hwilken som will, och söke sig en, den han må älska och tjena: jag är wiß derpå, att Jesus är själens rätta wän. Derföre skulle det wara mig lätt att dö, för att alltid få lefwa endast i Hans kärlek. Wid Honom will jag fasthålla mig, Han är mig kär, och det bästa jag eger.

40. O huru bör jag icke älska öfwer all ting och dyrka Den, genom hwilkens förtjenst och nåd jag så är sökt och förlossad! Denne wän skall wara mig kärare, än för modren hennes enda barn.

Digitized by Google

Bönesuck.

Jag kan icke säga: jag hafwer nog; ty intet närwarande godt gör mig nöjd, utan Du, Herre, min Gud, är mitt goda, som jag förwäntar och hwaruppå jag förtröstar.

41. Christi kärlek werkar i mig med omwexling. Jag tynges icke alltid af det som gör mig oro, icke eller åtnjuter jag alltid det som mig fröjdar; utan det warder afton, och det warder morgon, och. sålunda en fullkomlig dag.

42. **Jesus säger:** Jag är dig närmast och i ditt hemligaste grannskap; jag är i ditt innersta — och dock från dina sinnen längst fjerran.

43. **Jesus säger:** Ett ögonblick öfwergifwer jag den älskade själen, för att pröfwa, om hon älskar heligt. Heligt älska, det är: älska icke för sin egen skull, hwarken för någon timlig nytta, eller någon orätt andelig tröst, utan mig allena, för min egen skull.

44. **Jesus säger:** Blygs, att alltid förblifwa så swag och kraftlös: lär en gång för=

Digitized by Google

draga stadig föda, och icke alltid äta barna-mjölken. Sälla dig en gång till Davids starka hjeltar. Tag ditt kors uppå dig, och följ mig.

45. **Jesus säger:** Det behagar mig icke, att du så snart blifwer wanmäktig och låter hoppet falla. Fastän du icke ser mig, så ser jag dock dig: åt mig borde du anförtro dig sjelf och din sak.

46. **Jesus säger:** Genom egenkärlek förföres du, och då du glömmer Gifwaren, mißbrukar du gåfwan. Jag har berusat dig med salighet, men du förgäter, att drufwan war af mitt winträd. Märk nu, hwad du är och hwilka krafter du eger. War det, som du hade, af dig sjelf — hwi hafwer du det då icke behållit? Men hafwer du icke förmått behålla det, så erkänn, att du hafwer fått det ofwanifrån. Besinna, huru högeligen du är i behof af mig, huru endast jag är mäktig att befästa dig i det goda. När hafwer du utan mig warit lycklig.

47. **Jesus säger:** Hwi hafwer du så orätt

Digitized by Google

tänkt, att du bortgått till fremmande wänner? Hwad är då hos mig, som dig mißhagar?

48. **Jesus säger:** Wänd dig till mig: det är nog, att du ända hittills hafwer borta warit.

49. **Jesus säger:** Jag öfwergifwer dig i den affigt, att du må förnimma, huru nödig min närwarelse är dig, icke allenast i ett, eller i de wigtigaste fall, utan wid alla förrättningar, på alla rum och tider, bittida och sent, ehwar du är, går eller hwilar.

50. **Jesus säger:** Jag skänker dig frihet, att du må wända dig till mig, så ofta du finner, att det är dig nödigt. Jag tillsluter ej mitt hjerta för den, som ödmjukt och allwarligt beder mig.

Bönesuck.

O att jag hade något, att gifwa Dig, Herre, något som wore Dig behagligt! Hwad will Du hafwa, Du som behöfwer intet af allt det jag eger? Jag will, säger Du, hafwa allt: gif dig sjelf åt mig, så hafwer du gifwit mig allt. O Jesu, Du lifsens brunn, all godhets, nåds, sa-

Digitized by Google

aldrig blefwe kall, utan mera brinnande, dag från dag!

57. Fördenskull stå ej stilla här, min själ; ty här är icke ditt hwiloställe. Utan swinga dig uppåt och hasta till Honom, som dig gjort hafwer.

58. Genom Jesum, och i Jesu, skall du finna öfwerflödande tröst i all sorg. Ju fastare du sluter dig till Honom, desto ljufligare och dyrbarare skall Han dig wara.

59. En andäktig själ utgjuter kärlekstårar; men i anseende till timlig skada och förgängliga ting underkastar hon sig Guds råd med tacksägelse.

60. **Jag wet, på hwem jag tror** (2 Tim. 1: 12), och är wiß, att det är lättare neka himmel och jord, än neka Guds warelse. Och jag wet, att Gud sjelf är min själs goda, och att jag aldrig kan warda salig*), utan Hans fullkomliga åskådande.

*) I saligheten äro grader: salighet är, att kallas till bättring; salighet är, att igenom Jesu blod renas från

Digitized by Google

Bönesuck.

Herre Gud! Bewisa mig i detta lifwet Din nåd, eller tag mig bort utur werlden, att min skuld icke blifwer störrre; ty lefwa länge, utan att bättra sitt lefwerne, är blott att öfwer sig samla swårare straff.

61. Hwar är min Gud? att allenast en gång hafwa sett Honom, är att hafwa lärt allt.

62. Jesus är din wän den bäste, Han som beter ibland rosor (Högawis. 2: 16) och åstundar bo i ditt bröst. Ho hafwer någonsin bewisat dig så mycket godt? ho hafwer älskat dig med så stor kärlek, som Han?

63. Håll dig intill Jesum, gif dig åt Honom, öppna för Honom ditt hjerta, och anförtro Honom det du så länge hafwer burit inom dig.

64. Du må wara i sorg eller glädje, så

---

syndens skuld; salighet är, att wara och wäxa till i Christo; salighet är, att wara en man i Honom, o. s. w. All denna salighet är werlden på en gång skänkt af Gud, för Christi offer skull; men uppenbaras och förökas i de trogna, ända till sin högsta fullkomning, Guds åskådande.

Digitized by Google

72. Den sina tankar och sin kropp rena håller, är Englarna lik. Den som samtycker till lasten och finner nöje i onda tankar, är en djefwulens tjenare.

73. Kärlek öfwerwinnes af kärlek. Då kärleken till Gud uppfyller hjertat, flyr allt förgängligt.

74. Allt är intet. Konunga- och furstemakt — slutet på alltsamman är döden, förruttnelsen, stoftet *). Man må uppstiga så högt som helst, det är dock ett intet, döden sköflar det alltsamman. Salig är den fremling, som herrberge eger i himmelen!

75. Fullkomlig dygd winnes icke på en gång, utan småningom, med mycken suckan och sorg, med orygglig uppsåt till bättring, då man bekämpar sig sjelf, ofta beder, och gerna drager sig undan werlden.

*) Omnia sunt nulla:
Rex, Papa et plumbea bulla.
Cunctorum finis,
Mors, caro fæda, cinis.

Digitized by Google

76. All glädje, som icke är af Gud, är snart förswunnen, och besmittar, och skadar.

77. War flitig att werka godt, tålig att fördraga ondt. Säll är den, som all ting wänder till det goda, och gör sig gagn af lidandet. Den som älskar Gud, mottager af Honom det bittra, så wäl som det söta, och tackar Honom derför.

78. Den står trygg och fast, som icke sätter sitt hopp på sig sjelf, icke eller på någon menniska, utan på Gud.

79. Munnens tystnad gagnar mycket, för att winna hjertats frid *).

80. Den, som will täckas Gudi, beware hjerta och mun, på det han icke må förlora kraften till andakt, eller afwika på willowägar.

Bönesuck.

Herre! huru swårt hafwer jag icke deruti försyndat mig, att jag ej åsidosatt allt och hållit mig till Dig allena.

---

*) Nemligen icke på ett förtjenande sätt, utan emedan den sätter oß i fattning att smaka i hjertat den frid, som är i Christo. Jac. 1: 26.

Digitized by Google

Ty för att Dig älska och åtnjuta, är jag skapad. Jag öfwergaf Dig, och följde de förgängliga tingen, och fann i dem ingen ro för mitt hjerta. Wänd mig, Herre, åter till Dig, och låt mig ej längre fästas wid det jordiska.

81. Fagra ord fylla intet behof, och wältalighet gör ingen owerksam eller egenkär heligare. Den, som godt gör, skall godt åtnjuta.

82. Ingen finnes så from och Gudfruktig, att honom icke någon börda eller beswär är förelagd. Derföre, då du är i sorg och hjertats bedröfwelse, så är du med Jesus på korset; och när du hörer hårda och ohöfwiska ord emot dig talas, så gifwes dig dricka af Herrans kalk, till din själs helsa. Tig stilla, och töm helsobägaren utan knot, så skall Herren dig förswara i lifwet och i döden.

83. Intet är bättre, än med tystnad och fördragsamhet stoppa smädarena munnen till, likssom Christus teg inför Pilatus, så många falska wittnesbörd ock emot Honom framburos.

84. En menniska wet icke, huru from

Digitized by Google

och dygdig hon är, förrän hon af motgång plågad warder.

85. Den der i sanning älskar den Korsfäste, rädes icke att lida wedermöda, eller blifwa hädad af de onda, hwarigenom han warder Christus lik i korsets bärande; ty för den, hwars lif Christus är, är lida och dö för Christi skull den största winning.

86. Salig är den själ, som älskar Jesum innerligen.

87. En waksam uppmärksamhet på sin själ är allestådes nödig; en trägen bön är ett fast beskärm (Matth. 26: 41); munnens tystnad är fridens wärn.

88. Månge begynna med ifwer; men endast beständigheten winner lifsens krona (Uppenb. 2: 10).

89. Jesus, den ljufwe, gör all ting ljuft och lätt.

90. Den köttsliga menniskan söker beqwämlighet, men den andeliga flyr och föraktar den.

Digitized by Google

Bönesuck.

Det mißhagar Dig, o Gud, då man wänder sig till de skapade tingen, att söka tröst. Fördenskull drifwer Du mig, att endast Dig älska och på Dig akta.

91. Liksom den stolte fröjdar sig öfwer sin ära, och den rike öfwer sina skatter, så fröjdar sig en rätt ödmjuk öfwer sin ringhet och en andeligen fattig öfwer sin torftighet.

92. Ingen ting mättar själens hunger, utom Gud sjelf, den henne skapat hafwer.

93. Det är en stor själens frihet, då man af det werldsliga ingen ting begär.

94. Den lofwar Gud rätteligen, som aktar sig sjelf ringa, och tillskrifwer Gud allt det goda, han tänker, talar och gör.

95. Menniskans största seger är, då hon öfwerwinner det henne förlustar, går lugn till mötes det som synes henne förskräckligt, och tåligt bär det som henne djupt trycker.

96. Willigt lyda, ofta bedja, troget arbeta, undfly förströelse, älska ensamheten —

Digitized by Google

detta förer med sig helig andakt och ett lugnt sinne.

97. Will du wara stor i himmelen, så war liten i werlden. Far ej efter att synas menniskom, ty deras pris är fåfängligt.

98. Den der tålig är och tiger stilla han öfwerwinner sin owän, genom kärlekens makt.

99. Stark är den, som står lasterna emot; mäktig den, som styr sina onda begärelser; den är en tapper och modig stridsman, som med återhållsamhetens wapen betwingar köttet; och den är wärdig att inträda bland Englarna i himmelen, som lefwer kyskt på jorden.

100. Den ödmjuke och kyske öfwerwinner djefwulen *).

Bönesuck.

Drag mig, Herre, att jag må begynna följa Dig med ifwer. En stor dragningskraft göres mig behof; ty om Du icke drager, så kommer ingen, emedan en hwar är böjd till sig sjelf. Men om jag af Dig hänföres, så kommer jag, skyndar jag, löper, brinner. Du hafwer sagt:

*) Emedan han är sådan i Christo.

Digitized by Google

Bönesuck.

Detta skall wara min stora skatt, att jag Dig ärar, min Gud, utan belöning, utan betalning tjenar Dig; icke fruktande någon förlust, icke eller ockrande med min kärlek. Du hafwer behag till den själ, som Dig rent älskar. Wäl den, som i lif och död är med Dig förenad!

111. Säll är den, som alla sina ord och gerningar inrättar till Guds pris, med det saliga syftemålet, att Gud må wara allt i allom.

112. Den som fåfängt tal gerna hör och förer, den säljer sin själ för ringa wärde.

113. I all bedröfwelse och frestelse fly till bönen, såsom själens trygga hamn, ju förr desto bättre.

114. Ofta gifwer Gud åt dem, som andäktigt bedja, lefwa afskildt och älska tystnaden, en känsla af innerlig lycksalighet, hwilken Han wägrar dem, som tala mycket och gerna wistas ute i werlden.

115. Den som åstundas bära goda tidender, han höre Christum tala om Guds rike.

Digitized by Google

116. Den samlar föga frukt af många ord, som wid bönen icke bewarar hjertat för fremmande tankar.

117. Salig är den själ, som sig noga förwarar för all orenhet, och låter i hjertats djup ingenting få herrberge, som Guds ögon kunde mißhaga.

118. O, huru förnöjd och lycklig är den, hwilken det är förunnadt att wara fästad wid Gud, och osynligt njuta Hans sällskap!

119. Kärlekens eld stänges ej af några gränsor, utan öfwerstrålar alla himmelens ljus, för att finna sin enda wän, all tings Skapare och Herre, och i Honom finna hwila och fröjd.

120. Må wi icke förtrösta på oß sjelfwa, icke högmodas, icke söka wår nytta, utan ödmjuka oß i allt, och för Guds skull wara Hans och all mensklig ordning undergifne, i rätt kärlek. Af kärlek är Gud kommen i werlden, och genom kärlek leder Han menniskan till himmelen.

Digitized by Google

Bönesuck.

O, du den sanna Solens oändeliga wärme, o Kärlek! Med en enda stråle skänker du riklig tröst för många år och dagar af wedermöda. Du de sorgbundnas hugswalelse, du klara stjerna för dem som fara wilse, och dem som söka dig! Lys öfwer mig, till deß den ewiga dagen frambryter. O, huru salig lärer din närwarelse blifwa, då blott en swag åtanke medför så stor tröst.

121. Kärleken är aldrig fåfäng, han werkar stora och herrliga ting. Han nedlåter sig gerna till de ringa och föraktade; han gör med flit det ärligt är, och fägnar sig att wara lydig äfwen i det lilla; han wämjes ej wid de armas sår och uselhet, han twår deras fötter och bäddar deras säng.

122. O, huru salig är en ren själ, för hwilken Gud är allt; som jemte Gud känner intet behagligt eller dyrbart, utan blott bittert och betungande.

123. En sådan söker Gud, en sådan älskar Han, som för Hans kärleks skull föraktar och försakar sig sjelf och allt.

Digitized by Google

124. En ren själ går gerna och fritt till Gud, och den på jorden ingen maklighet eller ära åstundar, höjer sig öfwer allt skapadt i werlden.

125. Christi kärlek upplöser alla werldsband, lättar alla bördor, och lifwar själen, att troget utföra hwad Gudi täckes.

126. War icke fåfäng i ensamheten, icke eller mångtalig bland menniskor, så warder djefwulen öfwerwunnen och flyr; ty han hatar en arbetsam och tystlåten, som beder och hafwer gudeliga betraktelser.

127. Om wi till enahanda mål af Gud kallade äro, för ett pris köpte, och till en Anda hafwa druckit (1 Cor. 12: 13); så sökom att älska och tjena hwarandra, om wi annars wilja täckas Christo.

128. Käre broder! fördrag, så skall du fördragen warda; förlåt, så skall dig förlåtet warda; haf medlidande, så skall man ock hafwa medlidande med dig.

129. Ofta är det en ringa ting, genom

Digitized by Google

hwilken menniskan swårligen plågad warder. Detta tillåter Gud, på det du må förstå, att, då du icke kan öfwerwinna det ringa, du icke lärer kunna segra öfwer det, som swårare är.

130. War mild mot en broder, som fallit i frestelsen, bed för den lidande, såsom för dig sjelf. Ditt wäl är mitt wäl, genom kärlekens deltagande; ditt we är mitt we, genom medlidande.

Bönesuck.

Jag wet ingen tyngre börda, o Gud, än att gå länge i denna werld som en fremling skild från Dig. Jag arbetar i kärleken! och söker ingen annan hwila än Dig. Jag hafwer lärt och wet, att min själ ej af det närwarande goda kan mättas, eller nå den sanna lycksaligheten, om hon ej med Dig warder förenad.

131. Den en annan bestraffar, utan att bedja för honom eller hafwa med honom medlidande, är en obarmhertig fiende, och ingen huld läkare.

132. Gud, som leder och känner alla, tillåter icke, att Hans får går länge wilsefa-

Digitized by Google

rande i öknen, utan Han antingen drifwer det tillbaka med sin fruktans staf, eller lockar det med sin kärleks blick.

133. Frukten af en andäktig bön är den, att man, i den Helige Andes brinnande kärlek, förenar sitt hjerta med Gud. Men den beder andäktigt, som utesluter hwarje fåfänglig tanke.

134. Den sig djupt ödmjukar, han lofwar och ärar Gud aldramest.

135. En sannskyldig hjertats förkrossel se, utur en ödmjuk syndares mun, är ett starkt rop i Guds öron.

136. Den beröfwar sig en ewig ära och herrlighet, som gläder sig i sig sjelf, och icke i Gud allena, det högsta goda.

137. Den som tåligt bär den börda honom pålagd är, han bär Jesu kors på sina skuldror.

138. Den, som blidkar en förtörnad, tillreder åt Jesus en fredlig boning i sin själ.

139. Den, som fromsint fördrager och

Digitized by Google

ursäktar en annans brister, skall af Jesus undfå barmhertighet (Matth. 7: 2).

140. Den som en annans blygd och swaghet öfwerskyler, han öfwerhöljer med kläder Jesu nakna lemmar.

Bönesuck.

Du wet, Herre, huru gerna jag hos Dig wore, och jag kan icke nog uttrycka, huru innerligt jag det åstundar. Detta beder jag, icke allenast då mig illa går; utan det må gå mig så wäl som helst, så önskar jag dock heldre att wara hos Dig.

141. Den sin kammare och sin mun tillsluter, han går med Jesus i öknen.

142. Den som i bedröfwelse och frestelse beder med andakt, han kämpar med Jesus mot djefwulen.

143. Den sitt eget wiljande och låtande alldeles försakar, han har med Jesus sin förnöjelse i att göra Fadrens wilja, och uppgår med korset på Golgatha.

144. Den som willigt försakar och glöm-

Digitized by Google

mer alla jordiska ting, han dör med Jesus på korset.

145. Den sitt hjerta håller rent och lugnt, han begrafwer der Jesum i en obesmittad graf.

146. Säll är den själ, hwilkens lif Christus är, och hwilkens winning är att dö med Christo.

147. Åstundar man lefwa Christus till behag, så måste man dö från sig sjelf; skall Christus wara angenäm och dyrbar, så måste allt förgängligt försakas. Det är wäl möda wid försakelsen, och smärta i detta döende; men derpå följer ewigt lif och salighet med Christo.

148. O, när skall det ske, att Gud blifwer mitt allt, och jag Honom fullkomligt tillgifwen och med Honom förenad!

149. Den som wid sitt bord bryter åt sin broder ett bättre bröd, än åt sig sjelf, han spisar Jesus med kärlekens rätter.

150. Att åsidosätta sin egen wilja, lida torftighet och brist, ingen beqwämlighet söka

Digitized by Google

för löftet, detta är rätta wägen att komma till Christus*).

Bönesuck.

Min Gud! Du är Gud öfwer all ting, och jag ett ringa menniskobarn ibland Dina skapade ting: Du är den Aldrahögste, och jag en fattig tiggare. Så widt är ej himmelen skild från jorden, som jag från Dig. Ho skall då förena mig med Dig? Du warder det görande; eljest är det för ingen möjligt. Du wet, att jag af mig sjelf är till intet beqwämlig, utom att falla i synd; men af Dig warder gifwet, att jag kan ståndande blifwa och fortwandra. Så uppehålles min själ genom Din Helige Ande och genom inwerkan af Din nåd. Du upplyfter henne från jorden; men om Du bortwänder Ditt ansigte, så faller hon åter ned ifrån Dig. Likwäl, för Din kärleks skull, skall Du upptaga mig till Nåd, och Din högra hand skall underbart leda mig till Dig. Amen.

151. Ingen twedrägt ware mellan den höge och den låge, den rike och den fattige,

---

*) Tron icke utesluten, af hwilken, såsom en moder, dessa dygder födas. Att warda en Christen, fordras bättring och tro (Marc. 1: 15). Att såsom en Christen dagligen komma till och för Christus, fordras dessa trons frukter (Matth. 10: 38: 16: 25).

den starke och den swage, den wise och den enfaldige, den befallande och den tjenande; utan låtom oß gemensamt prisa Gud, som oß alla hafwer skapat med wis skiljaktighet, sitt namn till ära, och oß till nytta.

152. För alla wälgerningar, som Gud dig bewisar, fordrar Han af dig intet mera och intet bättre, än att du Honom, för Hans egen skull, rent och innerligt älskar och lofwar.

153. I allt hwad du gör, haf Gud för ögonen; och tag dig wara, att du icke gör Honom emot (Tob. 4: 6).

154. Det är en stor nytta för själen att tänka ringa om sig sjelf, och af hjertat tillskrifwa Gud det goda.

155. Det är en stor konst och en stor dygd, att wäl bruka både det onda och det goda. Lofwa derföre, min själ, alltid Herran din Gud, så skall din lön stor warda inför Honom, och allt skall lända dig till godo, både lycka och olycka, fröjd och bedröfwelse.

156. Den, som rätteligen älskar Gud,

Digitized by Google

älskar Honom rent, d. ä. derföre att **Han** är **Gud**. Således icke för den hjelp och winst, som han kan af honom hafwa, utan blott för Hans oändliga mildhets och höghets skull.

157. Salig är den, som alla sina werk gör för Guds skull, för Hans wälbehags skull, af ren kärlek, med ren affigt; och som, i allt det goda han åsyftar, söker Guds ära och förherrligande. Salig är den, som för sig sjelf behåller intet, utan gifwer åt Gud fri=willigt allt det han af Honom undfått hafwer.

158. Salig är den, som med Job mot=tager smärtans ris af Herrans hand, upp=offrande och hängifwande sig fullkomligen åt Guds wilja.

159. Salig är den, som alltid söker och utwäljer det Gud mest behagar, och äfwen, då han orätt lider, gläder sig desto mer och räknar den timliga skadan för själens winning.

160. War saktmodig, ödmjuk och tålig wid alla händelser och pröfningar, som för Guds skull komma öfwer dig: bär ditt kors

Digitized by Google

med Jesu, och dö med Honom dagligen, till din ewiga salighet. Ty allt timligt betryck, då det med tålamod bäres, är en läkedom för själen.

Bönesuck.

Detta, o Herre, ware min tröst under wandringen, att tänka på Ditt namn och Din stora kärlek, och hafwa Dig i tron närwarande. Det skulle wara mig alldeles odrägligt att lefwa i denna werld, om jag icke hoppades på Dig, o Herre! Ty med werlden will jag icke wara glad! men för att icke wara utan tröst och glädje, så hafwer jag utwalt att njuta den i Dig.

161. Den wandrar med Gud i ljuset, som ingenting begärer af denna werlden, utan hafwer wändt sitt hjerta odeladt till Gud.

162. Man må hafwa hwad man will, då man icke hafwer Gud till wän, är man alltid eländig och fattig. Men den hafwer Gud till wän, som älskar Honom och håller Hans Ord.

163. Wänd dig ifrån de ting, som dig förströ: ty du finner ingen ro, om du ej går

Digitized by Google

in i ditt eget hjerta och söker Gud framför allt annat, och Honom innerligen älskar.

164. Hwi granskar du, huru det står till med andra, och glömmer dig i många stycken sjelf? Si, den som bäst wet ödmjuka sig och för Guds skull fördraga, han är bäst i frid: honom warda alla bördor lätta för Guds skull, den han bär i sitt hjerta.

165. Salig är den, som i bönen talar med Gud, men tiger med de fremmande ting, som ske i werlden.

166. Blif i stillhet och war tålig, för Guds skull, så skall Han förlossa dig från all börda och oro.

167. Den tålige och saktmodige gör sin fiende till sin wän, och finner alltid, att Gud är honom gunstig.

168. Den wandrar wäl och tryggt, som bär Jesum i hjertat.

169. Salig är den fremling, som ingen bostad söker i werlden.

170. Saliga de män och wisa de jung-

Digitized by Google

frur, som för Christi skull allt öfwergifwa, och på den smala wägen wandra till sitt himmelska fädernesland.

Bönesuck.

Herre! till Din ära ware allt det jag gör, läser och skrifwer, det jag tänker, talar och förstår. Låt alla mina werk i Dig börjas, genom och i Dig taga sitt slut. Hwad Du gifwit hafwer, det ware Dig åter helgadt, må wälsignelsens strömmar återwända dit, derifrån de komne äro. Aldrig finner jag mig bättre, än då jag i ödmjukhet tillskrifwer Dig det goda, som af mig gjordt eller tänkt warder.

171. Säg mig, käre broder, hwad båtar det dig, att omföras hit och dit, att mycket höra och se, och icke kunna komma in i himmelriket? Salig den, som bewarar sitt hjerta och sin kropp för allt utswäfwande, men går med suckan till sig sjelf och beder om Nåd.

172. Mycken frid njuter den, som gerna förblifwer i ensligheten med sin Gud, ofta beder, ofta läser Guds Ord, och med allwar sysselsätter sig med heliga betraktelser.

Digitized by Google

alltid äro till ondt benägne, på det han ej må synda, och Gud samt sin nästa förtörna.

182. Hade du den korsfäste Jesum i ditt hjerta, skulle fåfängt och onyttigt tal icke så lätt gå af din mun.

183. Efter du Jesum i ditt hjerta icke wäl förwarat, söker du ofta yttre tröst, den dock swag och wanmäktig är, och föga lättar de inre bördor, som trycka ditt hjerta.

184. Det är en stor frihet, som en trogen själ eger, den der för Guds rike och Christi kärleks skull icke hafwer något eget i denna werld, utan besitter all ting i Christo, som för wår skull är blifwen fattig och förnedrad.

185. Salig den, som af sin nöd och swaghet gör en dygd, och i allt, det han lider, wördar Guds wilja.

186. Will du alltid wara glad, så sök din glädje af Gud och i Gud allena; ty all annan fröjd, som i den yttre werlden sökes, är ett intet, warar icke, och är ej tillräcklig, ehuru stor den ock synes.

Digitized by Google

187. Utwälj Jesus Christus, Guds Son, till din synnerliga och närmaste wän, och låt de andra fara, för Hans skull.

188. Att många hysa mycket twifwel, förwållas ej af den Heliga Skrift, utan af blindheten i deras hjertan. Mången gång förklaras för den fromme under bönen hemligheter, som fördolde blifwa för den stolta och förwetna grubblaren.

189. Den lärer andra wäl och wisligen, som gör början med sig sjelf, och bättrar först hos sig, det han anmärker och straffar hos andra.

190. Ingenstädes finnes rätt ro och säker glädje, annat än i Gud, i sann ödmjukhet och mildt tålamod, som alla wederwärdigheter öfwerwinner. Låt fördenskull ditt hela hopp wara till Gud, och ej något skapadt, det ware ringa eller stort; ty utom Gud är allt fåfängligt, men i Gud är allt godt.

Digitized by Google

att lefwa i ensamheten, att tiga stilla, undfly oron och blifwa i bönen.

198. Salig är den själ, som alltid tänker på den sista stunden, då allt i detta lifwet skall taga en ända, så wäl det fägnande som det bedröfliga, så wäl ära som smälek. Salig är den själen, den fattiga, som för Guds skull blifwit en fremling, den der föraktar all werldens högthet, ehuru stor och präktig den än må wara.

199. Salig är den, som hatar denna werlden, och allt deruti, som till synd locka kan: den der flyr med Elias in i öknen, för den myckna farans skull.

200. Illa warder den bedragen och far wilse liksom en dåre, den der önskar här länge lefwa och föresätter sig mycket arbete, då han likwäl icke wet, om han får lefwa till morgondagen.

Bönesuck.

O gode och milde Jesu! ware Du tackad, lofwad och prisad nu och i ewig tid af allt skapadt! Dyre Jesu! hwad

Digitized by Google

ära skall jag wisa Dig? eller hwad tacksägelse skall jag Dig hembära? Du som hafwer bewisat mig oändlig barmhertighet! om jag än egde något, det jag kunde gifwa Dig, så wore det ju Ditt, förr än jag gåfwe Dig det. Huru skall jag då wedergälla Dig? hwad skall jag göra till Ditt heliga namns ära och lof? Jag wore förbunden till mycket, men är till det ringaste oduglig. Likwäl, o Jesu, will jag läsa om Dig, skrifwa om Dig, sjunga om Dig, tänka på Dig, tala om Dig, arbeta för Dig, lida för Dig. I Dig will jag glad wara, Dig will jag lofwa, upphöja, förherrliga. Dig will jag tillbedja, såsom det wäl höfwes: ty Du är min Gud, på hwilken jag trott, hwilken jag älskat, hwilken jag sökt och alltid åstundat hafwer. Gif mig ett godt wittnesbörd, att mina ögon en gång skola skåda Din saliga anblick i himmelen Amen.

201. Wi läse om många gamla fäder detta: "och han lefde, och han lefde, och han lefde"; men slutet på alltsammans är detta: "och han blef död." Ty wi måste alle dö, och förswinna som wattnet i jorden, af hwilken wi tagne äro.

202. Om du alltid bär Jesum i hjertat, i sanning älskar Honom, och dagligen till Honom beder, så skall du wißerligen hafwa

ett lefwande hopp om Dens rike, som säger: **Fader! jag will, att der jag är, skola ock de wara med mig, som Du mig gifwit hafwer** (Joh. 17: 24).

203. Ingen möda är angenämare, intet företag ypperligare, än älska och lofwa Gud, sin Skapare och Återlösare, af allt sitt hjerta, af all sin själ, af all sin hog, och af alla sina krafter.

204. Håll dig intill Gud alltid, uppriktigt och rent, efter bästa förstånd och förmåga, att Han må wara dig allt i allom, framför allt och utöfwer allt af dig älskad, prisad och upphöjd, och att Du, i förening med Honom, må wara lycklig i ewighet.

205. Upphör icke att bedja och lofwa Gud. Om du än ofta faller, syndar och gör Honom emot, så förtwifla likwäl icke, utan ödmjuka dig desto mer och bed. Älska, så skall du älskad warda; ty kärleken försonar alla brott; som begångna äro.

206. Gif dig sjelf Gudi, och allt det

Digitized by Google

du eger; gif Honom allt det du gör, wet och förmår, så warder du rikare och Gud kärare, än förut.

207. Ho förlänar mig kraft, att kunna inrätta allt till Guds lof och ära, och göra allt rätteligen, såsom det bör och kan ske, så att ingen ting, liten eller stor, må wända mig ifrån Gud, eller befläcka, eller oroa, eller på något sätt förhindra mig. Till äfwentyrs är det icke mig möjligt, att i detta lifwet hinna dertill; men för Gud är all ting möjligt — Honom, som, genom Nåden, kan snarligen i kärlek med Sig förena en andäktig själ.

208. Den som Christum älskar, han hafwer friden: han hwilar i Honom, och will intet söka utom och öfwer Honom. En trogen själs frid i detta lifwet är, då hon, för Jesu namn skull, måste utstå mycken möda och strid. Den, som annorlunda tänker, bedrager sig i willfarelse.

209. Den frid, som Christus förkunnat, förwärfwat och utlofwat, finnes i djupaste öd-

Digitized by Google

mjukhet och försakelse af egen wilja, i dödandet af alla onda lustar, i föraktandet af werldens pris och trösten af de ting, som förgängliga äro.

210. Bewara ditt hjerta inom dig, och dina sinnen utom dig, att du ej fångad warder af något nöje, som är din själ till skada.

Bönesuck.

Gör mig bistånd, o Gud, och behåll mig nära Dig, att jag icke bortgår och förlorar det högsta Goda, hwilket Du, o Herre, är. Gif mig Dig sjelf, så hafwer min själ nog, Herre, min salighets Gud! Amen.

211. Dårar och obetänksamme äro de, som efterssträfwa detta jordiska, och anse för något stort, hwad som icke kan mätta själen eller gifwa henne ro.

212. Allt timligt är bristfälligt och obeständigt, och utom Gud är ingen ting fullkomligt, eller att akta för ett sannt nöje eller det högsta goda.

213. Wänd dina tankar och begär icke

Digitized by Google

till något skapadt, ej eller till jordisk ära, om du ej will warda bedragen, oroad och orenad. Ty allt är fåfängligt, slipprigt och skadligt, så wida du icke hänför det till Gud, af hwilken allt godt kommer, och i hwilken all ting har lif och bestånd.

214. I alla dina tankar, tal och werk, haf Gud till föremål: Han bör wara begynnelsen och ändan af allt ditt arbete, att du ej må förlora deß frugt.

215. Hwad will du göra, och på hwad will du förtrösta och hoppas? Icke på dig sjelf, icke eller på någon menniska eller något ting i werlden, icke eller på himmelens stjernor; utan på Gud din Skapare allena, som dig och allt annat gjort hafwer och med sin hand bewarar, utan möda och hjelp.

216. Bed för allt, och anbefall allt åt Gud. War liten i dina egna ögon, att du må wara stor i Guds.

217. Den är icke utan ära och beröm, som för Guds skull all ära och beröm för-

Digitized by Google

aktar. Den är icke utan gudomlig fröjd, som all denna werldens glädje aktar för intet, och för Christi skull willigt fördrager det honom bittert är.

218. Salig den, som genom lidande och kors efterföljer Jesum i Hans lefwerne; ty på sistone skall han hafwa det till godo när Jesus, och ej behöfwa frukta att höra en ond dom på den dagen.

219. Dåraktig är hwarje själ, och skall alltid blifwa fattig och jämmerlig, som utom Gud älskar och söker något, och derigenom skiljer hogen från Guds äras och kärleks sökande.

220. Älska mig, säger Herren, så skall du icke oroad warda inom dig. Allt betryck af utwärtes fattigdom förtäres lätt i kärlekens låga. De älskande är det ljuft, att med Guds Son fattiga wara. All börda är lätt, som kärleken bjuder att draga; och ingen möda är swår för den, som af kärlekens bröd wederqwickes.

Digitized by Google

Bönesuck.

Herre! bewärdiga mig att wara med Dig förenad. Herre! för din skull hafwer jag öfwergifwit werlden, för Din skull lider jag frestelser och underkastar mig möda, för Din skull dör jag hela dagen, för Din skull föraktas jag och warder för onyttig räknad. Herre! upptag Din tjenare i Nåd, så skall jag icke frukta för hwad kött och werld må göra mig.

221. Ifrån denna stund will jag hålla fattigdom för min rikedom, ökmjukheten för min ära, tålamodet för min glädje. Endast om de ting will jag mig bekymra, som anden behöfwer: för köttet är ingenting nödwändigt. I dessa ting will jag mig fröjda, såsom andra öfwer sina rikedomar. I Herran will jag glad wara, och i Gud min Jesus, som mig är blifwen en eftersyn i fattigdom, ödmjukhet och tålamod.

222. Då den ödmjuke beskylles och tadlas, söker han inga ursäkter och förewitelser deremot, utan böjer sig undergifwet, bekänner sin skuld, och lofwar bättring. Och hwarföre det? Efter han icke söker täckas menniskor, utan Gudi.

Digitized by Google

223. Månge önska wara andäktige, men de wilja icke derjemte lida smälek: de söka ödmjukheten, men wilja icke med de ödmjuka warda af menniskor föraktade. Och således wilja de älska det goda, utan att hata det onda; och blifwa i sin åstundan bedragne.

224. **Jesus säger:** Mina barn! döder eder egen=wilja, eder egen=klokhet, edert eget=tycke, och allt ondt begär i köttet. Döder dessa fiender, eller ock skola de döda eder: de skola warda eder som törne i edra ögon, och såsom spjut i edra sidor (4 Mos. 33: 55), och såsom en orm på wägen, om I dem icke döden.

225. Somlige säga, att de så liten frid hafwa; men jag säger, att I just derföre ingen frid hafwen, emedan I icke bewaren tålamodet. I hafwen icke friden, efter I ären fulle af egenkärlek, efter I ären köttslige och wandren efter menniskowis.

226. Den gör dåraktighet, som handlar

Digitized by Google

emot sitt samwete, och bryter emot Gud för menniskors skull.

227. Det är större dygd att beherrska sina begär, än att fördrifwa djeflar.

228. Hwilken brinnande andakt finnes hos den, som ledsnar wid att bedja, men nöjes wid att föra tal? Allsingen. Ty egde han andakt inom sig, så skulle han undfly fåfängt snack utom sig.

229. Återwänd till ditt hjerta, återwänd till Gud, din Skapare: hoppas på Honom, Han warder dig hjelpande. Kan du icke tjena Honom med stora krafter, så tjena Honom med små och swaga, så skall Han bekröna dig med ärans krona tillika med Helgonen i himmelen.

230. Wi måste alltid waka, och allestädes se oß warsamt före, att djefwulen icke må finna oß tröga och obewäpnade.

Bönesuck.

Herre Jesu! war Du min tillflykt och min enda tröst. War Du min närmaste Wän, ty mina öfriga wänner haf-

Digitized by Google

wa mig öfwergifwit. War mitt hopp, ty att på menniskor hoppas är fåfängt: war mitt hjertas glädje, ty werldens glädje är bedräglig: war min Ledsagare och mitt stöd på den wäg der jag wandrar.

231. Warer uppmärksamme på de bilder, som eder föreswäfwa, om de äro af werlden och köttet, och tillsluter edra hjertans dörr, att djefwulen ej må gå derin.

232. O, I Guds wänner! gifwer akt på djefwulens listiga och dödande ingifwelser, att I icke lemnen dem fritt spel. Utan så snart I kännen de förbudna rörelserna, wänder eder hog derifrån, och åkaller Herrans namn, med bedröfwelse öfwer det onda, som hos eder uppwäckes.

233. Står faste i Guds fruktan, warer waksamme i frestelsernas början, och beder med hjertlig suckan i ödmjuk anda. Tänker icke, att I stån wäl och säkert, utan erkänner i sanning, att I ären swaga menniskor och onyttige tjenare. Hwad godt I förstån eller gören, det tillskrifwer icke eder flit och möda, utan Guds nåd och barmhertighet allena.

Digitized by Google

234. För ingen rädes och flyr djefwulen så mycket, som för en ödmjuk och den sig sjelf föraktar. Och öfwer ingen hafwer han så stor makt, som öfwer den högmodiga och sjelfkära.

235. Så länge du lefwer, måste du strida mot djefwulens anlopp och dina egna begärelser. Understundom lemnar han dig i fred, och det af list, på det han hastigt och oförtänkt må slå dig till jorden, då du är obewäpnad och oberedd.

236. Wi som kalla oß Christna, wi skole wända wåra hjertan bort ifrån de jordiska och synliga tingen, och upplyfta dem till åskådandet af Guds osynliga ansigte.

237. En Guds trogne tjenare skall noga taga wara på sina wägar, och så tygla både själens och kroppens afwikelser, att han icke må gå miste om det högsta goda, som, tillika med det förgängliga, icke kan warda behållet. Och så snart han finner sig bortwiken och från Gud skild, skall han medelst bönen gå till Honom igen.

Digitized by Google

238. Den är i sanning omwänd, och bär icke förgäfwes en Christens namn, som dör werlden, och eftersträfwar blott att lefwa Christus till behag; som alla sina werk och tankar hänförer till Gud, såsom sitt enda mål; som ingenting begär af kärlek till sig sjelf och egen nytta; utan offrar sig sjelf, och allt det goda åt Gud, och hembär således åt Honom det högsta goda, af hwilken allt annat godt utflyter, en oändlig tacksägelse.

239. Det höfwes en redlig undersåte, att med glädje lyda, och försaka sin egen wilja, och, efter Christi exempel, willigt böja sig under Guds och öfwerhetens hand. Huru skön är icke denna dygd, genom hwilken äfwen den orättwist förtryckte wågar gå till Gud. Den, som henne älskar och utöfwar, hafwer funnit wägen till det himmelska landet, som Adam och Eva genom olydnad förlorade, men Christus genom sin lydnad återwunnit hafwer.

240. Räkna för en stor wishet, då du ingenting bygger på din egen wisdom, utan

Digitized by Google

aktar mera den enfaldiga lydnaden än alla förnuftets slutledningar och egna påfund. Gör så, så skall du täckas Gudi.

Bönesuck.

Inrista, o Jesu, Dina sår i mitt hjerta, och förläna mig kraft, att willigt lida smälek och oförrätt, den må komma af hwilken som helst, att jag må wara Dig lik i lifwet och i döden. War Du mitt lif, så skall döden wara min stora winning.

241. Den som will hastigt tillwäxa, han söke framför allt, att wara lydig. Den enfaldiga och rena lydnaden, som icke widlöftigt frågar efter bewekelsegrunder, utan gör det som befalles utan inwändning, är en stor och herrlig dygd.

242. Den ärorikaste seger är, att genom lydnad fullkomligt öfwerwinna och försaka sig sjelf.

243. Waka alltid öfwer ditt hjerta, och haf akt på ditt inre. Ty hafwer du ingen inre frid, så kan du icke wara lycklig, du må i det yttre och jordiska winna hwad som helst.

Digitized by Google

244. Till fridens och hjertats bewarande bidrager mycket, att ställa sina yttre angelägenheter i god ordning, att göra allt i rätt tid och i rätt afsigt.

245. Med tålamod måste man fördraga timlig brist, fienders betryck, kroppens krämpor, de ofullkomligas förseelser, hårda ord, och förlusten af glädje, genom hwilka menniskan warder pröfwad och liksom i elden renad. Om hon betjenar sig af dessa wederwärdigheter rätteligen, så skola de lända henne till själens stora nytta.

246. Ingen skada är så stor, att den icke kan botas om man allenast uppenbarar den, och söker hjelp hos någon andelig Läkare.

247. Många weta, hwad som bör göras och icke göras; men de winnlägga sig icke, att bewara sitt hjerta och sin tunga: derföre warda de, af ringa anledning, dragna till sina gamla laster.

248. I detta lif, som med rätta heter en pröfwotid, måste man dagligen kämpa,

Digitized by Google

ikläda sig ett fast mod, och påkalla Guds nåd, till deß lifwet och den inre striden taga en ända.

249. Du måste granneligen waka öfwer ditt hjerta, och pröfwa, hwilka tankar och önskningar du hyser, på det du genast må förkasta de onda och behålla de goda, efter Davids ord: **jag bär min själ i mina händer alltid, och jag förgäter icke Din lag** (Ps. 119: 109).

250. Till hjertats renhet bidraga äfwen ensamheten och stillatigandet, så ock att läsa, bedja och wara obekymrad om det som sker i werlden.

Bönesuck.

Min själ är wid Dig fästad, och älskar Dig utöfwer allt, ehuru stora och sköna de gåfwor än äro, dem Du mig tillskickar. Du allena är Brudgummen, det öfriga är brudskänker och kärlekstecken. Dem will jag icke älska utom Dig, eller tro att de utom Dig äro för mig tillräckliga, på det jag icke genom dem må Dig förlora. Du låter mig mycket njuta för Din skull, men will icke, att

Digitized by Google

jag något njuter utan Dig. Derföre, o Jesu, hafwer jag Dig föredragit framför allt annat, och Dig öfwer allt älskat. Gif, att jag Dig må åtnjuta, och i föreningen med Dig bekomma den ewiga saligheten. Amen.

251. Bewara noga din tunga, ty du måste göra räkenskap för hwart och ett fåfängt ord. Den sin tunga icke styr, han prisar Gud orätt, och ådrager sig mycket ondt, hwarifrån den stillatigande är fri. Derföre tig gerna, och undwik fåfängliga ord; ty onyttigt tal utsläcker andakten, uppföder lättsinnigheten, stjäl tiden bort, kränker samwetet, och skadar andra.

252. Will du wäl öfwa dig i stillatigande, så undwik werldens buller, och gack bort i ensamheten till att bedja.

253. Månge, som icke med allwar älskat ensamheten, hafwa genom allahanda tillfällen blifwit ryckte ut i werlden, och jämmerligen omkommit. We oß, om wi ej i ensamheten kunne hålla ut så länge, till deß wi af densamma erhålla en mogen frugt!

Digitized by Google

254. Man borde så förhålla sig, som om man denna dag skulle nedsänkas i grafwen.

255. Tänk, att Gud och du äro ensamme i werlden, så skall du hafwa stor frid i ditt hjerta.

256. Den, som will lära förstå himmelska hemligheter, måste afsöndra sig ifrån menniskor. Så gjorde Moses, som drog sig undan werldens buller och blef på berget med Herran allena, på det han skulle warda wärdig att undfå Lagen af Herran.

257. Om du besegrar din tröghet, och afhåller ditt hjerta från ostadighet, så banar du wäg för andakten och finner slutligen glädjen.

258. En andäktig bedjande och lofsjungande gifwer blott akt på Gud och sig sjelf.

259. Efter slutad bön och sång, återwänd icke straxt till den yttre werlden, att du icke må borttappa den Nåd, du i bönen undfått; utan samla dina tankar, och blif allena

Digitized by Google

i stillhet. Ty den andakt förflyger hastigt, som under stillatigandets insegel icke förwaras.

260. Om wi icke kunna bedja utan återwändo, och med de fullkomlige ständigt beskåda Gud, så böre wi åtminstone på wißa bestämda stunder bemöda oß, att med uppmärksamhet bedja.

Bönesuck.

Herre! jag flyr till Dig: lär mig göra Din wilja, och försaka min egen. Häri består det nödwändigaste, att jag alltid säger: Fader, ske Din wilja! Ingen ting är bättre, ingen ting för min själ nyttigare. Du, Herre, är mitt goda, Du är min Lärare; ty Dig förutan är jag olärd och till allt godt oduglig.

261. Det är en icke ringa synd, att i Guds och de heliga Englars närwaro (såsom i bönen) stå med ett lättsinnigt och tanklöst hjerta.

262. Ibland alla en trogen själs förrättningar, är ingen så gagnelig, ingen så behaglig för Gud, som att ofta andäktigt bedja, och med hela hjertats känsla lofwa Gud.

Digitized by Google

263. Gud fordrar af dig, icke kroppens dödande, utan lasternas utrotande.

264. Den som i dag will löpa, men i morgon ligger i lättja, den wandrar icke fort på Guds wäg. Att i dag wilja hafwa ingen ting, och i morgon öfwerflöd, det är icke att älska fattigdomen, utan stärka begärelsen.

265. Då du med synnerlig Nåd af Gud besökt warder, så betänk, att du är en menniska och icke en Engel, att Nåden är dig gifwen, men icke medfödd.

266. Då du förrättar dina nödiga yttre sysslor, så upptag dig icke hel och hållen med det synliga; utan höj dig ofta med andakt till Gud. Hwad utwärtes sker, bör hjelpa, men icke stjelpa en Guds tjenare.

267. Gud är själens salighet. Genom intet skapadt godt warder själen salig, icke eller rätteligen wis; utan derigenom allena, att hon älskar Gud öfwer all ting, och allt, som är sämre än Gud, af hjertat föraktar.

268. Kärleken är en ädel dygd, född af

Digitized by Google

Gud, och gör själen himmelsk och fremmand
för werlden. Kärleken hatar lasterna, fördö-
mer wällusten, förföljer det onda, gör wåld
på den förderfwade naturen, så att det, som
emot Gud och dygden strider, må öfwerwun-
net warda.

269. Om du will hafwa Guds kärle
och behålla frid med dina bröder, så bryt di
egen wilja; och gör af högmod ingen ting
utan ödmjuka dig sjelf i alla stycken.

270. Ju mer menniskan öfwerwinn
sig sjelf och förbättrar sina fel, desto me
wäxer i henne Guds kärlek, och köttets böjel
ser aftaga.

Bönesuck.

Herre! Du wet, huru swag och fåkunnig jag är o
huru ostadig i den dagliga åtanken på Dig, och hu
snart jag bortföres, än hit, än dit, och ofta wida ifrå
Dig. War mig nådig, Herre, efter Din stora barmhe
tighet, och led mig snart till Dig igen. Behåll mitt hjert
wid Dig, i en andäktig bön och helig betraktelse, dag oc
natt, så mycket möjligt är i denna skröpliga lekamen.

Digitized by Google

271. Brist på timliga ting lär oß hålla fattigdomen kär; återhållsamhet midt under öfwerflöd är en sällsynt dygd.

272. En helig själ skall undwika sinlig njutning, ty det ena begäret drager det andra med sig. Att älska det sköna, och åstunda det angenäma, är för hjertats renhet wådligt. Ju mer köttet warder undertryckt, desto lättare grundar anden sitt herrawälde.

273. Den som anser sin kropp för själens fängelse, sörjer icke för, huru han må utsmycka den och pråla dermed, eftersom han snart skall warda till jord och förruttnelse igen.

274. Den är ej wärd att af Gud tröstas som förlustar sig öfwer förgängliga egodelar, och bedröfwas öfwer deras förlust.

275. Kyskheten hafwer många motståndare. Men de som sig rätteligen ödmjuka, och allwarligt fly till Gud om hjelp, och noga bewara sina sinnen, de skola under Christi befäl behålla segren.

Digitized by Google

376. Den säkraste wäg till fullkomlig-
heten, till själens upplysning och det ewig
lifwets befordran, är, att efterfölja Guds So
i alla Hans dygder och lefnadssätt (2 Pet
1: 4—11).

277. Lär dig att inrätta alla din
företag till Jesu wälbehag och ära, och b
trakta Honom, såsom hos dig närwarande p
alla rum och alltid.

278. Att hafwa Christum genom tr
och kärleken boende i sitt hjerta, det är: a
aldrig wända själens ögon bort ifrån Ha
åskådande, att alltid eftersträfwa Hans wä
behag, och ingen ting högre skatta, än Ha
kärlek.

279. Blif Jesu heliga lefnad lik, o
efterfölj Hans fattigdom, ödmjukhet, tålam
och ringhet i denna werlden.

280. Den lefwer i sanning, och lefw
lyckfaligt, hos hwilken Christus är allt i allo
och warder öfwer all ting älskad: den so
mera bor i Christo, än i sig sjelf: den so

Digitized by Google

ke håller sig sjelf kär, utan på ett saligt åt-
njutande sätt hwilar i Christo.

Bönesuck.

Herre Jesu! kom och helga mig; twå mig och rena
ig, att jag med obesmittad själ och kropp må emottaga
ig, ty Dig förutan kan jag icke lefwa.

281. Ganska få warda så rena fundne,
tt de med hela sitt begär sträfwa efter det
wiga, och ingen ting åstunda af jordisk rike-
om och ära.

282. De, som äro af Christi kärlek
pptända, fröjda sig öfwer fattigdomen och
ingheten, och böja sig djupt ned i ödmjuk-
eten. — De som sparsamt anwända sin be-
körda del af det nödtorftiga, och heldre wälja
et lilla än det myckna, sådane äro rätte för-
ktare af denna werlden, och Guds wänner,
adde på wägen till fäderneslandet.

283. Ingen warder säkrare förlåten, än
en som sin skuld bekänner, och sig ödmjukar.

Digitized by Google

Om ock andre ursäkta dig, så tillskrif detta mer deras mildhet, än din oskuld.

284. **Gifwer,** säger Gifwaren af allt godt, **så warder eder gifwet** (Luc. 6: 38). Så länge du ännu eger ett stycke bröd, skall du dela det med Christo, i Hans lemmar; ty alla wälgörare skall wedergäldt warda i en tillkommande werld (Matth. 25: 34—40).

285. För den, som karg är, fattas alltid; men för den troende är hela werlden full med rikedomar. Se fördenskull till, att timlig brist ej förorsakar dig skada i det andeliga; och då jordiskt gods felas, låt tron derföre icke felas, utan förtrösta fast på Guds försyn. Han, som lofwat dig det himmelska och ewiga, skall icke wägra dig det timliga.

286. Du är wis, om du alltid sjelf är ditt hjerta närmast.

287. Detta är wishetens wäg, att fullgöra de yttre angelägenheterna, utan att förgäta de inre; att i sinom tid bära omsorgen

Digitized by Google

om det jordiska, utan att hänföras af deß lockelse.

288. Haf måtta med ditt utwärtes arbete och förrättningar, så att du ock en del af dagen anwänder till bönen och den heliga skrifts läsning och betraktande. Om du kan, så låt det ske morgon, middag och afton.

289. Du finner nog tid till helig stillhet, då du ingen stund förnöter fåfängt, hwilket sker, icke allenast då du är owerksam, utan ock då du fåfängliga ord och tankar förehafwer.

290. Wäg noga din muns ord, att du efteråt ej må ångra hwad du talat.

Bönesuck.

Dyre Jesu! gör med mig, såsom Dig bäst synes ty jag sjelf känner mig icke rätt: Dig är allena bekant, hwad mig är nyttigast. Jag hängifwer mig åt Dig, gör med mig efter Din heliga wilja.

291. Wi fela ofta deruti, att wi rättfärdiga wåra brott med andras exempel eller råd, likasom wore det tillåtet, eftersom andre göra detsamma.

Digitized by Google

292. Då du ofta hwarjehanda hörer, och mycket nytt förspörjes, så tro det icke straxt, och war än försigtigare att berätta det för andra: det är mycket bättre att alldeles tiga dermed. Hwad kommer det dig wid? Efterfölj du Jesum och låt de döda begrafwa sina döda (Matth. 8: 22).

293. Det är nyttigt för en ung menniska, att utwälja ringa ställen och tjenster, att förakta all denna werldens prakt, och gerna wara af menniskor obemärkt och ringa aktad.

294. I sanning olycklig är den, som fikar efter ett namn på jorden, och gör äran till sitt mål. Hwad har den arme och föraktade att högre frukta, än att blifwa upphöjd och prisad? Månge lefde Gud till behag, så länge de woro af menniskor obemärkt; och den tid ingen wißte af dem, aktade Gud dem wärda sitt besök, ja Han war då så mycket förtroligare med dem, ju mindre de hade att skaffa med andra. Men sedan de blandat sig

Digitized by Google

i werldens oro, förströddes de hit och dit, och glömde nästan hwilka de förut warit.

295. Den som blandar sig i många omsorger, han skadar sig sjelf. Men den som allenast söker den Ena, som ock är Allt, han bewarar sitt samwete i frid.

296. Att wilja hafwa all ting efter sitt begrepp, är galet och omöjligt. Will du wara en god och fullkomlig Guds tjenare, så åstunda, i all ting, icke din, utan Guds wilja.

297. Begär icke, att din önskan och wal skall gå för sig, i ett eller annat afseende, som ofta är egennyttigt och orätt, utan säg: "Ske som Herren will!" ty detta är det bästa.

298. Derpå igenkänner man en god Guds tjenare, att han emottager allt såsom godt, wetande, att högsta fullkomligheten består i afståendet från all egen wilja.

299. När någon är kommen till så djup församkelse, att han hwarken i stort eller litet, hwarken i motgång eller lycka, söker sin wilja,

Digitized by Google

då kan han med rätta om sig säga: **det är fullkomnadt.**

300. Just då skall du tillwäxa, när du, med outtröttelig åstundan, ingen annan skatt begärer ega på jorden, än Gud allena.

Bönesuck.

Min Gud, min ära och min herrlighet! Dig will jag lofwa, med så hög röst och med så andäktigt sinne, som någonsin någon warelse lofwat Dig i himmelen och på jorden. Dig will jag ära så wärdigt, som något Helgon i Ditt himmelrike; Dig will jag älska och dyrka med så brinnande hängifwenhet, som någonsin en andäktig och fullkomlig menniska Dig älskat och ännu älskar. Din kärleks rena och heliga böjelse förnye sig städse i mig, och genomtränge, såsom en af himmelen upptänd eld, mitt hjertas innersta, så att intet ondt må i mig qwarblifwa, det Dina klara ögon mißhagar. O min Gud, mitt hjertas sanne Ransakare! för Dig är allt mitt begär kunnigt. Amen.

301. Detta är din pligt, att wandra Gud wärdigt, och under utwärtes syßlor icke bortwända själen från de ting, som ofwanefter äro, utan alltid å nyo hungra efter att

smaka deras hemliga salighet. Huru säll skulle du icke wara, om du ofördröjligen och med willig hog mötte Guds innerliga kallelse!

302. Att winna en beständig förtrolighet med Herran, befordras mycket deraf, om man med innerliga ord i hjertat med Honom samtalar. Men den som will, att sådana ord skola honom gifna warda, han måste öfwergifwa onyttigt tal och arbete; ty Christi kärlek kan icke förenas med förströdda och åt werlden wända hjertan.

303. Tänk alltid wäl om din nästa, och om Gud det bästa.

304. När den mäktige dör, heter det: "en liten tid hafwer han warit här; han egde stora rikedomar och inkomster, dem hafwer han nu förlorat och ej förmått taga med sig. Hade han nu något waraktigt arfwegods, så skulle det komma honom wäl tillpaß." Lycklig fördenskull den, som är fattig på egodelar, men rik på dygder och wid sin lefnads slut

Digitized by Google

kan, i förtröstan, med David säga: **Herren är min Herde; mig skall intet fattas** (Ps. 23: 1).

305. Jesu sår ware djupt inristade i ditt hjerta. Jesus ware ditt beskärm på alla dina wägar; ikläd dig Honom såsom ditt harnesk och wapen och bär Honom i dina händer såsom ett swärd och en staf.

306. Låt allt ditt hopp och glädje wara i Gud, och war friwilligt beredd att lida för Guds skull. All werldens fröjd tager snart en ända, och allt hennes beröm är fullt med bitterhet och fåfänglighet.

307. Usel och eländig är den, som icke fruktar Gud. Den Honom icke älskar, har förlorat allt annat som han hafwer: den är fåfänglig och ostadig, som sitt hopp fästar wid något skapadt.

308. Den sig ödmjukar under sina förmän, eller under sina jemlikar, ja äfwen under dem, som ringare äro, han öfwerwinner djefwulen.

309. Den eger alltid fröjd och frid, som

Digitized by Google

öfwerwinner, försakar, blottar och förringar sig sjelf, och som friwilligt af allt hjerta gifwer sig åt Gud och menniskor, warande lydig för Guds skull.

310. Ingen hafwer stora tankar om sig sjelf, eller förakte de swaga. Ty ingen wet, huru honom ännu gå kan, och om han trogen förblifwande warder.

Bönesuck.

Ack, Herre! låt mig få Din nåd, och öfwergif mig icke i min nöd, ty jag hafwer ännu mycket, som bör öfwerwinnas: jag hafwer ännu icke i grund försakat mig sjelf, ännu icke öfwergifwit och dödat mig, och är ännu icke fullkomligt befriad och lös från alla inrotade böjelser till de skapade tingen. Gör wäl med mig, gode Gud, för Din nåds skull.

311. Så, som du förhåller dig emot din nästa och broder, skall framdeles en annan rättmätigt förhålla sig emot dig. Ty hwad godt du gör en swag, sårad och bedröfwad broder, det bewisar du Christus.

312. När frestelsen kommer, bör man

Digitized by Google

strax wara tillreds med bönen. Förtwifla icke, wik icke undan, war ståndaktig och anbefall dig Gudi.

313. O, huru wäl och wisligen gör icke den, som ej aktar uppå det jordiska, och som flyr alla tillfällen till synd, blifwande i stillhet undan all werldens oro.

314. O, med hwilken frugt och nytta studerar icke den, som öfwar sig i Christi lefwerne och lidande dagligen, och undwiker all förwetenhet och stolthet, som drager från Gud och den inre uppmärksamheten.

315. En god och fullkomlig wilja ser alltid på Gud, och sträfwar att i werk och tankar täckas Honom allena: hon älskar andras framgång med hjerta och mun, och anser den som sin egen.

316. Du fattige, swage och föraktade broder! duka icke under i din bedröfwelse. Lid willigt det lilla, du som ej förmår utstå det mera är, såsom många helgon gjort hafwa.

Digitized by Google

Tål åtminstone ett lätt strafford, då du ännu icke kan fördraga något hårdt slag.

317. Grunda ditt hopp och din frid på ingen menniska, icke eller på något skapadt i himmelen eller på jorden, om du icke will warda förledd, bedragen och förwirrad. Saligheten finnes allena i det lefwande, sanna och högsta goda, nemligen i Gud.

318. Låt Jesum blifwa i ditt hjerta, öfwerallt och alltid, i arbete så wäl som i hwila. Wandra således, utan affteg och utan trötthet, din wäg framåt, såsom det en ödmjuk Guds tjenare egnar, den till allt godt är färdig.

319. Ehwar du är, så låt den heliga bönen wara ditt sällskap och tröst.

320. Allt hwad här nedre är, det försvinner; allt som är i werlden, det är fåfänglighet, ehuru herrligt det än wara må: i Gud allena äro alla skatter fullkomlige och ändlige. Om du efterföljer Jesum, och allt för-

Digitized by Google

sakar, så får du all ting besitta i och med Honom.

Bönesuck.

O Jesu, Du sanna, Du odödliga lif! Förläna mig, att jag af kärleken till Dig må förkrossad, tillintetgjord och dödad warda, så att köttet ej må kunna öfwer mig herrska.

321. Wänd ditt hjerta till Jesu ödmjukhet och mildhet, så skall du finna ro för din själ, och allt bittert skall dig wändt warda till godt och till ewig glädje.

322. Sträfwa med odelad ifwer efter det, som framom dig är, och förgät det, som är bakom dig, och denna werlden tillhörer. Efterfölj ej dem, som äro tröge och swage. Den som will tillwäxa, måste alla dagar begynna på nytt, icke sky för någon möda, eller låta någon tid fåfäng förgå.

323. Månge wilja på sådant sätt tjena Gud, att de icke behöfwa utstå något beswär, utan njuta all beqwämlighet. Men de, som

Digitized by Google

sådant söka, äro ännu jordiskt sinnade, och förstå icke ännu de andeliga menniskors strider.

324. Om du icke will blifwa afledd ifrån Herrans wäg, så märk, till din warning, deßa ord: will du wäxa till och framhärda i det goda, så fly werldsligt sinnade menniskors sällskap, undwik tillfällen till frestelser, på det du hwarken må se eller höra werldens fåfänglighet, och, då du med lekamen deri deltager, jemwäl till själen må wara besmittad.

325. Fly, war tyst och stilla, fördölj dig och drag dig undan, och war gerna obemärkt.

326. Sällan blifwer den länge from, som gerna umgås med werldsligt sinnade menniskor.

327. Ett ljus, som i lyktan förwaras, behåller sitt sken och sin eld, men sättes det utanföre, warder det af en swag blåst utsläckt och förmörkadt.

328. Den måste wara mycket stark och befästad i dygden, och dertill i alla sina förrättningar och ord handla försigtigt, som will

Digitized by Google

skaffa nytta ibland menniskor, och med oförkränkt samwete föra sin umgängelse i werlden.

329. Obewäpnade och de, som swage äro, böra söka en säker fristad; ty det är ganska swårt, att i werlden lefwa återhållsam och bewara sig ren från synd.

330. Fly med den helige Elias undan den arga Isebels ansigte, och gack in i ensligheten öken, och öfwa der ståndaktigt din återhållsamhets föresats, till deß du, efter werldens oro, uppfar på brinnande wagn till himmelen.

Bönesuck.

Min Wän komme i mitt hjerta, att jag må njuta Hans saliga frugter: Han böje sig till mig, och jag till Honom, ty Han är mitt goda och min glädje.

331. Ett hjerta, som icke med innerliga och andäktiga öfningar är sysselsatt, måste nödwändigt swårligen förströdt warda.

332. Ingen kan till allt godt underwisas bättre, än genom den Helige Andes inre

Digitized by Google

werkan; och till deß mottagande blifwer en saktmodig och ödmjuk aldrahelst wärdig aktad.

333. Till äfwentyrs är denna dag den sista, kanske denna stund: till äfwentyrs warder du i morgon icke mera funnen. Håll ditt uppsåt, försumma icke tiden: den timme, som framfaren är kommer icke åter.

334. All den tid, som ej med Gud tillbringas, må du beklaga såsom borttappad.

335. Öfwa dig städse i bönen, som är en oöfwerwinnerlig sköld emot alla dina fienders anlopp.

336. O, att du en enda dag, eller en half timme, kunde förnöta med Gud allena! Men ack, huru obeständig och föga renad är du icke, jemwäl då du borde wara som andäktigast.

337. Om du är hemma eller borta, så låt din själ alltid wara i dina händer.

338. Wakta omsorgsfullt din boning, så skall det wara ditt eget bewarande. En Guds tjenare hafwer ingen tryggare ort i denna

Digitized by Google

werlden, än då han drager sig tillbaka i ensamheten, der han, sedan han tillslutit dörren för sin kammare, tillbeder sin fader med fritt hjerta.

339. Ho kan taga det, han tage det: en rätt ensam hafwer Guds rike i ensamheten.

340. En troendes ändamål är detta: att försaka allt jordiskt, och tjena Gud i hjertats renhet och tungans bewarande.

Bönesuck.

O ewige, högste och oändlige Gud! jag är Ditt skapade werk, gjord för att älska Dig. Men jag kan icke göra det, så mycket som jag will, eftersom jag ännu är bunden af kärleken till det fåfängliga. O, att Du ensam måtte blifwa mig ljuf och dyrbar huru snart skulle då icke allt annat fly och förswinna!

341. Den är tapper, som föraktar werlden; men ännu tapprare än den, som öfwerwinner sig sjelf, försakar allt eget, och för Christi skull gerna warder fattig.

342. Om du will undwika förströelse, så blanda dig icke i andras angelägenheter;

Digitized by Google

hwad dig icke är anförtrodt, det må du icke widröra.

343. Tag dig till wara, att icke mycket omföras af werlden, och gack icke, dit ingen pligt förer dig; men då lydnaden bjuder, eller nödwändigheten kräfwer, gack då såsom det höfwes, utan affteg, och kom snart tillbaka i din ensamhet.

344. Jesus ware alltid med dig på wägen: under allt ditt arbete kom ihåg din Jesus, som all ting ser och ransakar alla hjertan.

345. Om du ej will falla i frestelse, så se icke mycket omkring dig; ty ögonen, som äro sinnenas anförare, upptända snart det flyktiga hjertat. Det är ej lätt, att se det som behagar, utan att förledas till begärelse För att derföre undwika både uppenbara och hemliga snaror, så blif heldre i ensligheten, än i werldsbullret.

346. Återwänd till dig sjelf, ehuru du är besmittad och förirrad: sök i stillhet att återwinna, hwad du i werldsbullret förlorat.

Digitized by Google

Ack, sällan går man ut utan fara, och ännu mera sällan går man hem utan sjelfanklagelse. — Tänk på Gud allena.

347. Jord är du, och till jord skall du åter warda igen, och snart skall du trampas under menniskors fötter. Kom ihog den sista stunden: se, all ting aftager som en skugga, och skrider till sin undergång.

348. Wid allt, som inom eller utom dig förrättas, sök Guds wälbehag, och låt Hans ära gå före din nytta.

349. Då sorg och motgång möta dig, låt dig icke betagas af hastig fruktan, utan fly ödmjukt till Herren, som icke öfwergifwer dem, som på Honom hoppas.

350. Om du felat, så låt ditt hjerta icke blifwa försagdt och förtwifladt, fastän du af ond wana eller häftig rörelse blifwit öfwerwunnen; utan erkän din skuld, föresätt dig att bättra dig och att framdeles så lefwa, som dig bör.

Digitized by Google

Bönesuck.

O Jesu! huru ljuf är icke Din kärlek, huru mildt talar han, huru djupt intränger han icke, huru mäktigt fängslar han ej! Ack, att han måtte binda mig till Din tjenst ewinnerligen, fullkomligt besegra mig och göra mig till Din egen. Då är jag rätteligen fri, när jag bunden är af Din kärlek, och löst ifrån all orättfärdighet. Herre! jag är Din tjenare: Din är jag, ty Du hafwer mig köpt. Friwilligt är jag Din, och skämmes icke derwid; ty min egen will jag icke wara. Fräls mig från all egen-wilja; upptänd och föröka Du den lillà gnistan, så warder mitt hjerta warmt, ja rent, klart och Dig behagligt. Ty Din kärlek fördrifwer allt ondt, och förtär alla synder. Knyt då kärleksbandet fast, så blifwer ock min ringa tjenst beståndande. Amen.

351. Den ingen ära begär, ej heller söker sin nytta, han går allestådes sin wäg med glädje; men den, som söker det jorden tillhörer, skall hafwa ångest.

352. Så länge warar striden inom menniskan, som hon följer sin egen wilja. Snart skall den ernå friden, som gerna böjer sig under Guds behag, och lyder.

353. Ingen lefwer så fredligt, ingen

Digitized by Google

dör så lugnt, som den, hwilken rätt lydaktig är, och Gud och menniskor undergifwen i allt.

354. Den som för Guds skull öfwerwinner sig sjelf, honom skall Gud gifwa desto större Råd, och han skall snarligen blifwa en fullkommen man.

355. Den är icke fåfäng, som andäktigt beder: ja, det bästa företag är att begifwa sig till bönen, äfwen då man till bön ingen lust hafwer.

356. Detta bör wara wårt angelägnaste werk, att alltid lofwa Gud och inrätta alla wåra företag, inre och yttre, stora och små, till Hans ära med ett rent och odeladt hjerta.

357. Sök heldre efterkomma andras wilja, än din egen.

358. Tala litet och swara ödmjukt: det är bättre tiga, än med oförstånd tala. Älska ensamheten; men måste du wara bland menniskor, så bewara din tunga.

359. Så ofta du utgår ur din kammare, och åter dit inkommer, bed en kort bön.

Digitized by Google

Upptag ej hela ditt hjerta med de yttre tingen, utan lär dig på en gång arbeta med dina händer, och bedja med ditt hjerta.

360. Ingen är straxt fullkomlig, och den sanna dygden och andakten winnas icke på en gång; utan genom daglig öfning och ständig flit warder en menniska andäktig och full af inre lif.

Bönesuck.

Nu, o Herre, will jag öfwergifwa mig sjelf, för att snarligen finna Dig. Du skall wara i mig, och jag i Dig, genom kärleken, som Du i mig upptänder. Jag beder Dig, Herre: blif hos mig fullkomligt och utan hinder, på det jag icke, af Dig öfwergifwen, må försmäkta såsom fången i sina bojor eller såsom wandringsmannen på wägen.

361. Alla andaktsöfningar böra till den ändan anställas, att sinnesrörelserna må warda öfwerwunna, egenwiljan dödad, werlden föraktad, och Gud allena älskad.

362. Du behöfwer blott liten möda, så skall du finna stor ro och hwila.

363. Wår wandringstid är kort, och derpå följer en glädje utan slut. Månge lida för werlden mer, än wi för Gud lide.

364. Då oß något wederfares, som motbjudande och mödosamt är, utwärtes eller inwärtes, så skole wi just då betrakta Christi lidande, och besinna, huru mycket Herren för oß owärdiga lidit, och deraf tröstade warda, att Han gifwer oß dricka med sig utan sin kalk.

365. Kasta bort den trälaktiga fruktan, och ikläd dig kraftens och kärlekens anda. Stärk dig och war frimodig; förty de äro flere, som med oß äro, än de, som äro emot oß. "Jag will gå för dig", säger Herren, "Jag will strida för dig, och wara med dig ehwart du går."

366. Låt ditt ensliga rum wara ditt paradis tystnaden din wän, arbetet din följeslagare, bönen din hjelparinna.

367. Wid ditt arbete, och i andras säll-

Digitized by Google

skap, tala litet eller intet: gack sällan ut, och då du dertill nödgas, kom snarligen tillbaka.

368. War icke häftig, utan gör med stilla ande, det du gör.

369. Genom tålamod och ödmjukhet kan du alla wederwärdigheter öfwerwinna.

370. Salig den, som ingen fröjd hafwer på jorden, och som för Christi skull försmår all timlig hugswalelse. Salig den, som bära kan, att synas af Gud och menniskor öfwergifwen. Salig den, som Guds ordning förbidar, och all ting mottager af Hans hand.

Bönesuck.

O Du all kärleks, all Nåds outtömliga källa! Du som aldrig upphör att flöda, och alltid är för dem öppen, som till Dig nalkas! Ack, att alla måtte till Dig gå, och smaka Dina håfwor; ty de äro herrliga, och i dem är ingen förgänglighet, icke eller någon bitterhet.

371. Lär att lefwa utan menniskors tröst, om ock tröstarena äro många; ty du skall icke länge blifwa här, och menniskorna skola icke eller blifwa länge när dig: allt skall

Digitized by Google

snart förgätet warda. Akta derföre alla werldens ting fåfängliga och för intet i ditt hjerta.

372. Den hörer Jesu röst, som föraktar werlden, öfwerwinner köttet, står djefwulen emot, utrotar sina fel, älskar Jesum öfwer allt, och af all förmåga följer Honom efter.

373. O menniska! du hafwer ingen orsak att klaga eller harmas öfwer någon mer, än öfwer dig sjelf, då du är Gud ohörsam.

374. I allt hwad du gör, bewara ditt hjerta och din mun, efter du är till det onda benägen. Härtill hjelper att wara ensam, bedja, arbeta.

375. Blif ej mißtröstande eller trött i ditt arbete, ty Gud är grunden till all god gerning: Han skall gifwa hwar och en sin lön i himmelen, efter deß affigt.

376. Statt upp, du sofwande broder, så warder Christus dig upplysande. Statt upp, du tröge, Christus kallar dig: statt snarligen upp, det är fara wid att uppskjuta.

377. Om du upphör att bedja och waka,

Digitized by Google

så begynner djefwulen få öfwerhanden och si glädja.

378. En andaktsfull Christen håller fattigdomen kär, han uppsöker ensamheten, men flyr werldsbullret, han älskar tystnaden, men undwiker widlyftigt tal, han önskar allena tjena Gud, han föraktar allt werldsligt, och längtar att alltid wara när Christo.

379. Den som lasterna will öfwerwinna, han måste ofta göra wåld på naturen, ödmjukt åkalla Christi nåd, och i tålamod förbida.

380. **Jesus säger:** Älska mig, och öfwergif dig sjelf, så skall du finna mig öfwerallt och alltid. Jag är det högsta goda, det din själ bör innerligast åstunda.

Bönesuck.

O, mitt hjertas älskade och herrlige Brudgum! för mig till Dig, så ofta Du ser, att mina böjelser warda af några odygder neddragna, eller af någon fåfänglig lusta hänförde; på det jag icke mera må från Dig skiljas och följa mina onda tankars lopp, och således förlora Din nåd

Digitized by Google

och Din heliga wänskap. Ty Du är min Herre och min Gud, Du som allt med Ditt ord helar och helgar.

381. **Jesus säger:** Si, jag står för ditt hjertas dörr och klappar: låt upp för mig, så will jag till dig ingå, ty jag är din helsa och ditt lif.

382. **Jesus säger:** Jag är din wän, här och öfwerallt närwarande; men en blind ser mig icke, och en döf hör mig icke, och en dåre förstår icke detta.

383. **Jesus säger:** War du alldeles min, och sök i ingen sak dig sjelf, så skall din Gud wara dig kärast af allt.

384. We, we, we dem, som bo på jorden! we de köttsligt sinnade, som ännu med lust bo i denna werlden!

385. O stoft! huru länge skall du wid mig låda? O mörker och tröghet! huru länge skall jag af eder wara betungad?

386. Dagliga erfarenheten lär oß, att allt jordiskt hopp är bedrägligt, och allt hwad

Digitized by Google

wi söka, utom Gud, under wår wandring, skall blifwa oß bittert.

387. Alla mina lemmar säga till mig: bekymra dig om intet ty du skall förr förtäras, än du af detta jordiska kan mättas.

388. Jag will icke gå ut, utan dö i mitt bo, och begrafwas i min graf. Jag gläder mig högeligen deråt, att jag funnit ett grafställe*), så att jag derinne får sofwa, och ej behöfwer skåda det onda på jorden.

389. Under alla de omwexlingar, som ske i tiden, skola wi se på en högre ordning, och i betraktande af denna ordning nedfalla för Gud i ödmjukhet, och bedja, att Han oß gifwa wille, det Han ser wara tjenligast, för att befordra wår salighet. Såsom leret är i krukomakarens hand, så skole wi wara i Guds hand.

390. Se på den Nåd, som dig gifwen är ofwanefter, och beflita dig att lefwa efter

*) Nemligen i min ensamhet, der jag med Christo dör ifrån werlden, och i Honom hwilar såsom begrafwen.

Digitized by Google

densamma; ty alla hafwa icke den tid och tillfälle, som dig gifna äro, att få wara med Christo allena. Jesu Ande, som lärer och upplyser alla menninskor i werlden, ware allena när dig; ty är hans Ande när dig, behöfwer du icke söka någon menniskas sällskap till tröst.

Bönesuck.

Herre! att tjena Dig af kärlek, är det ljufwaste, och en tröst i all wedermöda: kärleken ser icke på sin egen nytta och beqwämlighet,* ej heller fruktar han för något omak, utan söker i allt Ditt wälbehag.

391. Den må wara glad, som så wida kommit, att det är honom ljuft att lefwa ensam, jemwäl då menniskotröst kunde tarfwas; ty ju mindre utwärtes glädje han söker, desto rikare skall han i sitt inre glädjas af Andan.

392. Se ej med förakt på andra, som ännu känna sig i behof af utwärtes glädje: måhända är dem nyttigt, att de få någon luft. — Men du, höj dig upp: du kan wäl

Digitized by Google

wara medlidsam med andra, men dock så, att du icke efterföljer deras swaghet.

393. Att älska och lofwa Gud, ej allenast i lugnet, utan ock i bedröfwelse och anfäktning, är i sanning en ärorik fullkomlighetens wäg till det ewiga lifwet.

394. Med Skaparens tillåtelse, må man älska Hans skapade werk; men att på köttsligt sätt i dem förlusta sig, är en ande owärdigt.

395. Skåda den himmelska brudgummens skönhet, och betrakta din kärleks höga wärdighet; ty allt, hwad du utom Honom warder älskande, skall icke tillfredsställa, utan öfwergifwa dig.

396. Werlden gifwer ingen mättande spis eller någon hugswalande olja; men Jesus är den outsägligt ljufwe och dyrbare wän, som med tröst och innerlig frid de sina besöker.

397. Sök wederqwickelse i Jesu fördolda kärlek, och intränger genom Hans heliga umgängelse i Gudomens djup; ty Han säger:

Digitized by Google

ingen kommer till Fadren utan igenom mig. (Joh. 14: 6).

398. All ensamhet utan Jesu äro oro; men med Jesus är öfwerallt stilla och ljuft. Det är behagligare att wara på korset med Jesus, än utan Honom wara i himmelen.

399. Den klara stunden warar icke alltid. Jesus drager sig undan, och låter all ting förefalla tungt och mörkt, på det deras tro, som Honom kär hafwa, må kosteligare befinnas, än guldet som i eld warder pröfwadt; ja, äfwen då är Han hos dem närwarande, på ett sätt, som frugt och nytta med sig hafwer, fastän det för den lidande synes swårt och obehagligt.

400. Huru priswärd är icke den, som i Jesus har ej mindre behag i olyckan, än i lyckan, som lika gerna hungrar och törstar med Honom, som han med Honom äter och dricker! Så älska nu Honom, när Han gifwer något godt, älska Honom, när Han ta-

Digitized by Google

ger det igen och dertill skickar dig bedröfwelse och plåga.

Bönesuck.

Jag beder Dig, Herre! låt allt mitt werk åsyfta blott Ditt behag och Din ära. Låt mitt hjerta aldrig från din kärlek wara bortwändt, utan både kropp och själ wara i Din tjenst beredwilliga och beständiga, så länge någon anda ännu är i mitt bröst, så länge jag råder med mig sjelf, och förmår på Dig tänka. Ditt lof upphöre aldrig i min mun, och Dina öfwerströmmande wälgerningar wike ej ur mitt hjerta. Skulle än Din tjenare lefwa i många, ja i hundrade eller tusende år, så skulle han ändock icke blifwa trött eller wankelmodig, att i ödmjukhet och undergifwenhet tjena Dig: ja, jag will tjena Dig i all ting, med den andakt och willighet, som den dag och timme, då mitt hjerta första gången blef af Dig kalladt, och beslöt att Dig, Herre, allena tjena, med ren och fullkomlig hog. Detta mitt uppsåt skall af ingen swaghet eller motgång ryggas; utan sådan, som jag nu är till sinnes, det Du, min Gud ser och hörer, så will jag ock, med Din hjelp, fullborda, hwad mina läppar nu hafwa talat. Amen.

401. Jesus skall wara din enda glädje, och ehwad Han med dig gör, skall du eftertängta, att Han må hos dig bo.

Digitized by Google

402. Förwara dig granneligen, att du icke wanhelgar Jesu nåd och närwarelse, ty om du gjort Honom bedröfwad, hwad frid skall du då hafwa?

403. För den, som wändt sig till det yttre och fåfängliga, blifwa alla Christi andeliga hemligheter osmakliga.

404. Huru wäl gör du icke, du ensamme, som föraktar denna werldens oro och tager din tillflykt under Christi skugga, hwarest du åtnjuter de saligas frid! Huru wisligen hafwer du ej walt den fröjd, som icke synes! Huru mycket winner du icke på bemödandet, att lefwa Gudi allena, och wara sedd allenast af Hans ögon!

405. Inred åt dig en tillsluten kammare i ditt hjerta, så att ensamheten må följa dig, ehwar du komma må.

406. Men till din förkofran är icke nog, att du älskar ensamheten, om du icke tillika älskar den heliga tystnaden*).

*) Det gifwes tre slags tystnad: munnens ifrån ord,

Digitized by Google

407. Emot mycket talande är detta ett godt medel, att man någon tid, äfwen utan serskildt påbud, hafwer återhåll ifrån tal, som eljest i sig sjelft kunde wara tillåtligt; ty en börda, den man af fri böjelse, och efter den Helige Andes anwisning, tager uppå sig, är mycket lättare och ljufware att bära.

408. Hwart och ett ord, som icke med allwar och till nytta taladt warder, må med rätta wara fjerran ifrån rena hjertan.

409. Den alltför stränga begynnelsen, som somliga göra, tager wanligen ett sömnaktigt slut, och några falla alldeles i sitt förra tillstånd. Allwar göres behof i begynnelsen, men icke utan måtta.

---

hjertats ifrån begärelser, själens ifrån tankar. Den första bidrager att ernå dygden, den andra att finna lugn, den tredje wänder själen in uti sig sjelf. Då man intet talar, intet eftersträfwar och på intet tänker, det är det sannskyldiga, andeliga stillatigandet, hwarunder Gud talar till själen, meddelar sig åt henne och lärer henne, i hennes innersta grund, den högsta och fullkomligaste wisheten. Se Molinos Andel. Wägwis.: 1 boken 17 kap.

Digitized by Google

410. Man aktar det för något stort, att iakttaga tystnad, och det är äfwen wisserligen en stor ting; men tiga och tala, som sig bör, är något större. Den, som lefwer afskild och i ensamhet, kan hålla stillatigandet så strängt han will; men den, som wistas ibland menniskor, bör wara icke allenast sig sjelf till nytta, utan ock umgängsam med andra*)

Böuesuck.

Du högsta goda, Du sanne och ewige Gud! Jag fattar i mitt hjerta det heliga uppsåt, såsom ett förbundstecken mellan Dig och mig, att jag icke will akta eller älska något skapadt, för den oskattbara kärleken till Dig; utan will wedersaka all ting, och mig sjelf så wäl som allt annat öfwergifwa.

411. Den, som i werldsliga angelägenheter är inweckad och med menniskor mycket umgås, kan swårligen så bewara sin mun,

*) Att härutinnan hålla den rätta wägen, lärer, under öfningen, Nådens Ande. Honom förutan faller menniskan i eld och watten: då hon will undgå den ena faran, störtar hon i en annan.

Digitized by Google

att han derunder icke felar uti ett ord — wäl nog, om han icke alldeles bringar sig i förderfwet! Fördenskull är den lycklig, åt hwilken gifwet är af Herranom att wara i ro och ensamhet, eftersom det werldsliga med swårighet kan beskyras utan skuld och skada.

412. Ingen wänjer sig wid att öfwergifwa de ting som öfwerflödiga äro, om han icke friwilligt afstår ifrån mycket tillåtligt. Den wise behöfwer litet, och den, som med det nödwändiga låter sig nöja, aktar intet hwad många derom sägande warda.

413. Det är ett tecken, huru liten tröst wi hafwa inom oß, att wi så snart och så ofta söka utwärtes tröst. Wi äro ock just derföre owärdige att af Gud hugswalas, emedan wi så gerna emottage mensklig hugswalelse, den förgänglig är.

414. Det är icke att undra på, om en andaktsfull själ lefwer helt och hållet i Christo, eftersom Han henne bewärdigar att komma

Digitized by Google

till henne, icke halft, utan alldeles och fullkomligen.

415. Hwilken skulle wäl, då hans käraste wän kommer på besök, strart löpa ut och lemna honom allena, sedan han knapt med ett ord talat honom till? Heldre går han honom till mötes och för honom in och emottager en så angenäm gäst med sorgfällighet. — Så skola de, som Christo tjena hålla Hans ankomst i ära. O Du dyraste wän, som framför alla wänner, med största wördnad, bör emottagen warda!

416. Det hjerta, som rätteligen smakat den i Christo förborgade sällhet, begär icke mera timlig och köttslig glädje; och det heter: **han skall icke mera törsta** (Joh. 4: 14). Wäl den, som alltid hafwer sitt hjertas boning beredd för Brudgummen och Wännen, som till honom kommer!

417. Christus skänke mig allenast sin umgängelse och tale mig wänligt till, så warder jag ljuft fröjdad.

Digitized by Google

418. När sinnet är betungadt af sorg eller olust, finner det all ting beswärligt; och efter det ser sig på alla sidor wara omgifwet af snaror och tröstlöshet, ingifwer fienden, att det skall söka befrielse från detta onda i utwärtes förlustande. Derföre hafwer den helige Antonius wäl sagt: **det enda medlet att öfwerwinna fienden är Andans glädje.**

419. O Christi stridsman! ikläd dig ett manligt hjerta, räds icke för ett ruskande lof. Hemta nytt mod och stå fast mot djefwulens mångahanda anslag, tro icke hans lögn. Herren är allsmäktig, Han skall sjelf wara din beskärmare, och din ganska stora lön: Han råder öfwer alla dina sinnesrörelser, så att hela denna här skall ditt wälde underlagd warda.

420. Hwad straff förtjenade icke den som i en Konungs och hans sändebuds närwaro widrörde ett orent as eller besudlade sig med träck? Och du är — o, hwilken skam! en sådan owis, som detta brott hafwer bedrifwit;

Digitized by Google

ty i Guds Majestäts och Hans heliga Englars närwarelse hafwer du icke fruktat synda.

Bönesuck.

O Herre! jag lofwar och prisar Dig högeligen, att Du af Nåd hafwer mig täckts kalla, gifwande mig en god wilja och borttagande mina synders börda. Du hafwer ock lagt på mig Ditt ljufwa ok, och gjort mitt hjerta wekt med Din Andes smörjelse, den werlden icke känner, ser eller smakar. Bewara denna hog, barmhertige Herre! och föröka i mig Din nådes håfwor, så länge jag ännu är i detta synliga ljuset. Jag känner, att Din kallelse är en underbar wälgerning.

421. Du låter ditt hjerta swäfwa omkring hela werlden: huru kan du då med skäl kallas en andelig menniska — du, som så fjerran lefwer skild ifrån Gud och ditt eget hjerta?

422. Om du uppskattar ditt lefwerne efter menniskors witsord, så är du snart något, snart intet, men aldrig fri och lugn. En rättfärdig man röres icke af prydliga ord, utan pröfwar allenast, hwad Gudi täckes.

Digitized by Google

423. Älska sanningen, och icke hwad menniskor säga. I dödens stund blifwer uppenbart, huru bedräglig all werldens gunst warit, och huru dåraktig den fröjd, som man i menniskopris sökt hafwer.

424. Den är din wän, som för din skull sörjer och beder, som gläder sig öfwer din framgång, och i kärlek rättar dig. Ingen är en trognare wän, än den, som står under Gud och söker icke sitt eget.

425. Hwad du icke kan förbättra, det fördrag med tåligt sinne, tig stilla, wänd dig till Gud och bed; ty du felar ock i många stycken, och gör icke alltid det du af andra fordrar.

426. Upphör att hafwa begärelse, så känner du sedan ingen saknad.

427. Intet är beständigt under solen, all ting är förwandling underkastadt. Ingen finner fast grund annorstädes, än i Gud allena: Guds kärlek är en fast grundwal.

428. Så länge själen söker glädje i

Digitized by Google

jordiska ting, är hon alltid i oro. I Gud finnes hjertats rätta fröjd, utom Honom är ingen frid, intet lugn.

429. Det är större glädje att wara i marter och fängelse, och hafwa inre frid, än med ett ondt samwete bo i ett präktigt hus.

430. Om du will warda frälst ifrån ondo, och i det goda stadfästad, så ödmjuka dig under Gud, och, för Guds skull, under alla menniskor.

Bönesuck.

O Gud, min Kärlek! När får jag i min förwisnings öken, med alla min själs krafter, dem Du mig af Nåd gifwit, wara med Dig förenad? Emot Dig, min Gud, må allt skapadt tiga stilla: tala Du allena till mig, war mig när och upplys mig. — Du, som är allt i allom, och öfwer alla himlar prisad ewinnerligen!

431. Ödmjukhet föder af sig frid och endrägt, och förmår bära hwarje börda. Förakt är menniskan nyttigare, än medhåll och fåfängligt pris.

432. Den gör något rätt stort, som

Digitized by Google

för Guds skull försakar och öfwerwinner sig sjelf i all ting; ty den, som öfwerwinner sig sjelf, är herre öfwer werlden och arfwinge till himmelen.

433. Den sig ej öfwerwinner i små ting, när will han blifwa mästare i större? Men för den, som sig sjelf fullkomligt försakar, är Gud efter hans önskan.

434. Jag sade till glädjen: hwad hafwer jag med dig att göra utan Jesus, som är min salighet? Jag will icke, att du kommer till mig, så wida icke Jesus säger det; wärk och smärta skall mig kärare wara för Hans skull, än du.

435. Haf Jesum i hjertat, så blifwer du ren från all smitta.

436. Den, som ej mycket blandar sig i werldsliga ting, njuter mycken frid. Detta warder ofta sagdt, och borde än oftare sägas, att det måtte iakttaget warda.

437. Det finnes många, som begära mycket, men få som äro nöjde med litet; lik-

Digitized by Google

wäl blifwer icke någon fullt tillfreds, utan att han får njuta det högsta goda.

438. Då du länge talat hafwer och derigenom förskingrat dina tankar, så samla dem åter i tystnad, slut dig inom dig sjelf i din ensamhet, och sucka öfwer dina begångna synder. Hjertat warder snarligen förströdt genom det, som man hör och ser; men en flitig bön bortjagar de skadliga bilder och många sorger.

439. Den ingen beqwämlighet söker eller begär på jorden, utan skiljer sig från allt bekymmer, den kan snart fri swinga sig upp till Christus i himmelen.

440. Förhäf dig icke för menniskor öfwer något godt; ty du hafwer många fördolda brister, dem Gud känner, om ock du ej ännu ser dem.

Bönesuck.

Herre, min Starkhet! Dig will jag älska, rent och fullkomligt, för Din egen skull, och allt det Du skapat hafwer, för Din skull: äfwen mig sjelf will jag älska, för

Digitized by Google

Din skull, och Dig alltid mer än mig — Dig ensam öfwer allt, det godt är, i himmelen och på jorden. Du ensam är för mig tillräcklig och fullkomlig; derföre will och begär jag ingen ting utom Dig, Du som är öfwer all ting och i all ting, Gud prisad i ewighet. Amen.

441. En ödmjuk, som ringa är i sina egna ögon, han är ståndande i sanningen. Skåda dig rätt inwärtes, och tro icke lätteligen en annans tunga.

442. I allt det goda, som du gör, talar eller tänker, wik icke ifrån ödmjukheten, att du icke förlorar allt det du gör. Ty inga goda werk gagna något, om de icke äro grundade i ödmjukheten, öfwergjutna med kärlekens sötma, och förrättade med ren affigt, till Guds ära.

443. War menlös och oskuldsfull, såsom ett barn, och ren ifrån all ondska, så skall du wara Gudi och menniskor täck, och hafwa frid inom dig.

444. Hwilken frihet njuter icke en ren själ, som af kärlek till Herran Jesum Christum, åstundar intet af denna werldens gods och prakt!

Digitized by Google

445. Salig är den, som alltid rättar sitt hjerta efter Guds wälbehag, och icke söker sin egen nytta.

446. En menniska, som wäl bewarar sitt hjerta, håller ock sorgfällig wakt om sin muns dörr, att hon icke, genom obetänksamt talande, må förlora Nåden till inwärtes andakt.

447. Intet rum, ingen tid, ingen syßla, ingen möda, ingen smärta skall hindra oß ifrån bönen, eftersom Gud hafwer sina ögon öppna öfwer oß här och på alla ställen. Kan du icke alltid bedja med ord, så kan du dock och skall ropa till Gud med tankarna och begäret.

448. Att bära allt beswär med tålamod, att förkasta allt köttsligt, att helt och hållet åsidosätta allt werldsligt, det är wägen till ett himmelskt lif*)

*) Nemligen sedan man genom tron först är blifwen rättfärdig, och fått syndernas förlåtelse i Christi namn (Ap. G. 10: 43).

Digitized by Google

449. Böj dig, min själ, med ödmjukhet och willighet under Gud; och böj dig djupt under alla menniskor, för Guds skull. I dina egna tankar räkna dig för den aldraringaste.

450. War glad du ödmjuke broder, du som älskar tystnaden, du som är utan swek och bitterhet! War lydig intill döden: om du nu försakar dig sjelf och bär ditt kors efter Christum, så skall du ock få glädja dig med alla Helgon.

Bönesuck.

Min Gud! då Du tager Din boning i den själ, som Dig älskar, huru måste Du icke då föda henne med Dina håfwor, och sätta henne utom sig sjelf genom öfwerflödande salighet, på det hon måtte Dig fatta utan någon lekamlig bild? — O Sanning, Sanning! Hwad förmår och hwad gör icke kärleken? För honom talar Du Ditt ord på det hemligaste, och uppenbarar honom allt i den saligaste åtnjutelse, wid hwilken alla menskliga ord återwända. — Gode Fader! tänk af Din innerliga barmhertighet, på mig såsom en fattig tiggare, och sänd af himmelen ned det sanna brödet, det goda Ordet, fullt med Råd och tröst. Amen.

Digitized by Google

451. Sjung och lofwa Gud, du enfaldige broder, som hafwer öfwergifwit denna werldens wishet och djefwulens bedrägliga marknadsgods, och bortkastar alla jordiska bekymmer! Tacka Gud, att du är befunnen wärdig att höra wår Herres Jesu Christi sanna wishet, i Hans ödmjukhet och saktmodighet.

452. Lär att bryta din egen wilja och öfwerwinna köttets wällust. — Stå fast och strid manneligen; ty Herren din Gud och Hans heliga Englar äro på din sida.

453. Hör till, du suckande turturdufwa! Märk detta, du som ensamheten söker och hjertats renhet: då du undflyr menniskors umgänge, för att sköta din bön och din andakt, så blandar du dig i Englarnes himmelska chörer.

454. Ingen lefwer ibland menniskor så fridsamt, ingen går ur denna werlden så glad, som den, hwilken rätt undergifwen, saktmodig och ödmjuk är af hjertat, och fullkomligen afsagt all egenwilja.

455. Mig är nödigt att dö med Christo,

Digitized by Google

så att jag i all ting öfwergifwer och öfwer=
winner mig sjelf för Hans skull, som för mig
död och uppstånden är.

456. När jag ifrån allt annat är ledig
och syßelsätter min själ med intet jordiskt, då
håller jag med Christo min himmelsfärd, då
kan ingen ting fägna mig, ingen tröst weder=
qwicka mig, utan allenast föreningen med
Honom.

457. Så mycket som jag, för Christi
skull, försakar, så mycket winner jag, och så
mycket som jag mig förringar, så mycket till=
wäxer jag: hwarest jag mig öfwergifwer, der
finner jag mig igen, och hwarest jag mig söker,
der förlorar jag mig (Matth. 16: 25).

458. Jag will förblifwa när min Herre
och Gud, det må gå mig huru som helst.

459. Hwad hjelper det, att jag skjuter
skulden till mitt lidande på andra? Hafwer
jag rätt deruti, så är likwäl godt om jag
tiger och lider, ty mycken klagan gör mig icke

Digitized by Google

bättre; men hafwer jag orätt, så är det bättre att jag snart, än för sent, erkänner det.

460. Jag will låta gå öfwer mig all ting, och med lugn tåla rätt och orätt: om det än ofta faller mig swårt, så will jag underkasta mig det, ty snart skall denna tidens så wäl wedermöda som glädje hafwa en ända.

Bönesuck.

Wälsignad ware Du, Herre Gud! i allt, hwarmed Du mig trycker och plågar. Min bedröfwelse ware Ditt lof och förherrligande! Så tillhör det mig att berömma mig af min Herres Jesu Christi kors. Mitt lidande ware så swårt och så långwarigt, som Dig täckes. Fullborda Ditt lof på mig; ty jag wet, att Du icke kan göra något, som orätt är. Måtte Din wilja och heliga wälbehag på mig fullbordas intill min lefnads slut!

461. Mången gång beröfwas mig allt, förrän jag det anar eller wäntar; men äfwen derutinnan måste jag afdö ifrån mig sjelf, försaka all utwärtes hugswalelse och hängifwa min wilja under Guds wilja.

462. Jag bör afbida Guds nåd, och

Digitized by Google

imellertid låta mig nöja med min fattigdom, besinnande, att jag icke eller är något godt wärd, men Gud är till allt godt begynnelse och ända.

463. Allt hinder och förwillelse kommer deraf, att man älskar sig sjelf. Naturen söker alltid det henne tillhörer, på mångahanda sätt, inom och utom menniskan, och will så ogerna dö och försaka sig sjelf. Likwäl måste hon dö och öfwerwunnen warda, om anden skall erhålla frid och med Christo förenas.

464. Den som wäl kan finna sig i fattigdom, och bäst kan lida för Guds skull, och heldre will hafwa det ringare än det som förmer är — han skall i Gud hafwa sin största frid och glädje.

465. All ting bör betraktas med ett enfaldigt öga och rent hjerta, men icke till sinnenas förlustande: på detta sätt blifwer menniskan obesmittad och behåller ett godt samwete.

466. Guds wilja bör gälla mer, än

Digitized by Google

alla förmåner i werlden och all glädje i himmelen. Detta goda will Gud oß skänka.

467. Högmod öfwerwinnes bäst, om man öfwar sig att förrätta ringa tjenster, att tåla mycken orätt och gerna emottaga det lägsta rummet. Den, som det ännu faller beswärligt att wara underdånig, är ock ännu långt ifrån den sanna ödmjukheten.

468. En andäktig och sjelfpröfwande menniska älskar ensamheten, för att desto ledigare hålla Gud sabbath.

469. Den, som tror sig sjelf för mycket, utsätter sig för fara. Mycket wisligare gör den, som gifwer sig under en erfaren. Att begära andras råd och förbön är ett ödmjukhetens kännetecken. Mången gång talar Gud igenom en annan, det Han icke för menniskan uppenbarar i henne sjelf, se Ap. G. 9: 6.

470. Det är en priswärd sak, att kunna tiga, då man lider orätt.

Digitized by Google

Bönesuck.

O Jesu! ett ljuft namn öfwer alla Helgons i himmelen och på jorden; i hwilket sig böja alla knän, deras som i himmelen, på jorden och under jorden äro, gode Englars och menniskors. Du de rättfärdigas wäg, de saligas herrlighet, de fattigas hopp, de swagas styrka, de andäktigas wän, och deras tröstare, som bedröfwelse lida! War Du mig en hjelpare och beskärmare i all nöd, för Ditt heliga namns skull, som i ewighet ware wälsignadt. När jag är fattig, will jag lofwa Dig; när jag är i sorg, will jag lofwa Dig; när jag glad är, will jag lofwa Dig; alltid och hwar jag är, will jag lofwa Dig. Amen.

471. Lär att i all ting öfwerwinna dig sjelf, så skall du i ditt inre hafwa frid. Jag will blott, hwad jag bör; derigenom eger jag himmelsk ro.

472. Genom tålamod och stillatigande warder friden alltid förökad. Den är wis, som rätteligen tåla kan.

473. Om jag än hade detta, och ännu andra ting, så skulle det ändock icke göra mig tillfreds. "Det behagar mig" och "det behagar

Digitized by Google

mig icke" — sådana ord förwisa ur ditt hjerta, så skall ingen ting mera göra dig bedröfwad.

474. Man må weta och hafwa hwad som helst så är det dock alltsammans intet, om ej Gud är med på wår sida.

475. Hwarföre will du så mycket knota och löpa än hit, än dit? Hwart du går och hwart du kommer, lär du ändock icke finna all ting efter din önskan: alleftädes möter dig något ondt. Kan du nu icke wara glad deröfwer, så måste du dock lida det och gifwa dig tillfreds, och således med tålamod öfwerwinna alltsammans. Ingen ting hjelper, så länge du icke upphör att i något afseende söka dig sjelf.

476. **Kommer ihog eder utgång utur Egypten!** — Hwar är nu eder dåwarande hog, den första ifwern, den redliga afsigten, det fasta uppsåtet, kärleken stark såsom döden?

477. Många säga: de wille gerna wara andäktige och dygdige, de wille hafwa öfwerwunnit sina lustar och sinnesrörelser; men

detta gör icke tillfyllest, det är icke nog att man will wäl och imellertid ej lägger handen derwid, Ordspr. 13: 4; 21: 25—27. I måsten fatta mod att angripa naturen, såsom Frälsaren säger (Matth, 11: 12): **Himmelriket lider wåld och de wäldige riswa det till sig.** Wåld göres behof; weten, att Helgonen hafwa icke med lättja och sömn intagit himmelen*).

478. Ju längre du uppskjuter, desto swårare blifwer det: utan werka och lida kan du ej erhålla den önskade hwilan.

479. Den som flyr undan lidandet, honom skall det följa uppå hälarne; ty detta lifwet är öfwerfullt af brist och wedermöda.

480. Lid tåligt, om du will täckas Gudi, och förmå tilltaga i det goda; ty all ting skall

*) Man må dock ej beskylla Helgonen för werkhelighet: deras wåldsamma bemäktigande är icke en uppblåst förmätenhet, utan en frugt af deras tro, nemligen Jesu blods werkan på deras hjertan, wärman af deras brinnande kärlek.

Digitized by Google

tjena dig till det bästa, om du undfår motgången, såsom af Guds hand, till en winning för själen. Den rätta wägen till himmelen är lida för Guds skull (Ap. G. 14: 22).

Bönesuck.

Herre! befria mitt hjerta ifrån allt skapadt och ifrån allt, som kan hindra och förmörka mig. Låt mig enfaldigt, rent och fullkomligt hålla mig fast wid Dig; gif min själ den sanna, innerliga och gudomliga friden ostörd. Amen.

481. Ingen lider skada af en annans ondska, eller hafwer något mehn af ett skällsord, så länge han sjelf är god och ostrafflig. Allt som en menniska är till sitt inre beskaffad, så förekommer henne den yttre motgången.

482. Det är icke stort tålamod, som af en ringa ting låter sig besegras. Lär åtminstone tiga, då dig sker orätt; ty det anstår en wis man att lägga handen på sin mun i ond tid.

483. Blygs, att du ännu icke lärt fördraga din broders små felaktigheter. Du ser

Digitized by Google

gerna, att andra ej hårdt döma dina brister; hwarföre bewisar du då icke andra samma undseende?

484. Den är klokast, som sin själ bär på sina händer alltid.

485. Wäl gör den, som låter allt annat fara, och allenast aktar på sig sjelf, sig sjelf dömer och till god ordning tillhåller. Ju mera en menniska hafwer sitt öga på andra, desto mindre kan hon hafwa akt på sig sjelf. Den som friden hafwa will, måste wara en Sions innewånare.

486. Om man än wacklar aldrig så ofta måste man likwäl alltid å nyo fatta mod och förtroende.

487. Huru kan den sysselsätta sig med sig sjelf, som mycket åstundar och många ting hafwa will? Han drifwes af himmelens fyra wäder, och låter sig fångas i den jordiska lustans snaror.

488. Den som låter de yttre tingen så

Digitized by Google

förblifwa, som han dem funnit hafwer, han skall kunna ega friden.

489. Det är icke underligt, om den, som will wara mästare i främmande saker, icke en gång kan wara lärjunge i sin egen ting.

490. Detta är ditt ändamål, att arbeta för dig sjelf, och låta fara allt det andra, det ware hwad som helst.

Bönesuck.

O Herre! gif, att jag i syndig måtto ej böjes efter något timligt, ej eller will wara känd eller ansedd eller dåraktigt älskad af menniskor; ty alla de, som otillbörligt begära eller älska något utom Gud, de förföra och warda förförde. Gif, att jag ingen menniska till mig drager genom smicker eller inställsamhet, utan, till allas egen wälfärd, förer dem ifrån mig till Dig, och att jag uti ingen menniska eller annat skapadt ting något älskar eller anser, annat än hwad Ditt är, och hwartill Du dem skapat.

491. En korswäg är wårt lif: den minsta delen menniskor följer de utwaldas wäg — en tung wäg, en swår wäg, men ock en fullkomlig, en kort, en lifwets och salighetens wäg!

Digitized by Google

492. Eftersom Christi lif hafwer warit idel kors, så måste ock en Christens lefwerne wara, och aldramest de andeligen sinnades och från werlden wändes.

493. Att bryta sin egen wilja, är det rätta korset, och måhända det största.

494. Werlden ärar dem, som när äro, men förglömmer de frånwarande, och öfwergifwer dem, som dö wilja. Derföre är det bättre att förakta den bedrägliga werlden, och följa sanningen efter.

495. Många utwärtes syßlor äro stort hinder för den inwärtes menniskan, och göra henne kall i de himmelska ting.

496. I samma mon warde wi upplyste och med Gud förenade, som wårt sinne blifwer lugnt och fritt ifrån denna werldens omsorger.

497. Tag dig noga till wara för det, som åsyftar werldslig klokskap och menniskopris, men far efter det, som ringa är aktadt såsom Jesus gjort.

Digitized by Google

498. Man bewisar icke med sköna ord, att man älskar Gud, utan dermed att man försakar sig sjelf och allt jordiskt.

499. Så länge du icke är blifwen rätt ödmjuk och fullkomligt död ifrån dig sjelf, så är det dig icke nyttigt, att eftersträfwa höga ting. — Hwad som icke gör dig ödmjukare och för Gud behagligare, det må du ej bry dig om, ej eller åstunda.

500. Se på Guds gåfwa i andra, och älska den för hwad den är, nemligen såsom en Guds gåfwa. Hon blifwer ock din, om du henne älskar, såsom wore hon din egen, men offrar i ödmjukhet alltsammans åt Gud igen.

Beslutet.

Guds helige hafwa skrifwit många och stora ting, efter som dem blifwit gifwet och till menniskors nytta ämnadt; likwäl hafwa de aldrig kunnat så säga det, som **Ordet** är i sig sjelft. Derföre skole wi icke låta oß nöja

Digitized by Google

med att höra det yttre talet, eller hänföras af språkets skönhet, utan alltid wända oß till det inre och söka det ewiga, som är wida öfwer oß, ja som är det enda och högsta goda.

Således:

Drag dig undan i ensamheten, min själ! och tillslut dig för allt störande buller: låt ingen ting af den yttre werlden förströ dig, ej eller något inom dig. Af kärlek till det högsta goda, förakta allt timligt. Wänd dig en gång för alla inåt i dig sjelf, upphöj dig öfwer dig sjelf, lyft dig öfwer allt som sker i tiden, öfwergif allt skapadt. Utestäng allt, som ett sätt och ett högre eller ringare mått hafwer, det ware så högt som helst; på det du måtte finna det oskapade **Ordet**, hwilket öfwergår all kunskap, den ett kreatur hafwa kan. Och du skall **kunna**, i samma mon, som Ordet dig underſtödjer, och skall **se**, i samma mon som det upplyser dig, och **brinna** och **älska**, i samma mon som det dig upptänder. Amen.

Digitized by Google

1 Bönen,

uti hwilken Själen afsäger sig all ting, och Jesum för sitt allt erkänner.

Herre Jesu Christe! Du mitt hopp och min hela tillflykt, mitt lifs tröst och läraren af mina pligter! Jag afsäger mig i dag all ting, som är i denna werlden, för Din kärleks skull, och önskar fullborda det, Ditt namn till ära.

Jag afsäger mig alla wänner, alla fränder, alla mina närmaste och de mig kära äro, alla mina bekanta och stallbröder.

Jag afsäger mig alla städer, alla palats, alla byar, berg och dalar, watten och land, åkrar, ängar och skogar.

Jag afsäger mig alla prydnader och herrligheter, alla sköna konster, alla sinnenas förnöjelser.

Jag afsäger mig alla lustbarheter, gästabud, besök, samtal och menniskors umgänge, gunst, ära och wällust.

Jag afsäger mig all lek, allt skämt, allt löje, allt onödigt buller och sysslande.

Digitized by Google

Jag affäger mig all jordisk rikedom, egodelar, omsorg, höghet, tröst och nöje, och allt hwarigenom köttet kan warda frestadt, retadt och förlustadt, men anden hindrad och orenad.

Men Dig utwäljer jag i dag till min Gud och Skyddsherre, till mitt lifs Styresman, till min Försörjare i alla behof, till min Tröstare i all plåga, nöd, frestelse och i all wedermöda, den jag bära måste i mina lifsdagar, för Din kärleks skull och till min själs wälfärd.

Du skall wara min tillflykt, min boning, min stad; Du skall wara min mat och dryck, min hwila och min wederqwickelse.

Du skall wara min förtrogne wän, min närmaste och käraste, min broder och min gynnare.

Du skall wara min herde och min beskyddare, åt hwilken jag oinskränkt anbefaller mig och mitt; ty utom Dig finnes ingen salighet, ingen säkerhet.

Låt då, Herre! Din barmhertighet wara öfwer mig, och Din nåd ledsaga mig i allt. Ditt öga wake öfwer mig dag och natt, och Din hand betäcke mig alltid och före mig rätta wägen hem till Din herrlighets boning, der jag må wärdig wara att lofwa och prisa Dig förutan ända. Amen.

Digitized by Google

2 Bönen,

om en wäl inrättad, helig wandel och en salig ändalykt.

Jag beder Dig, Herre, helige Fader! Du som hafwer all ting gjort efter en wis ordning; Du som älskar och älskar en friwillig lydnad hos Dina tjenare! Inrätta alla mina werk till Ditt wälbehag, lägg alla motstridiga böjelser i mitt kött under Din ewiga lags wälde, och gif, att jag i all ting fullkomligen må bryta min egen wilja.

Styr så alla mina böjelser, att jag genast förkastar de onda, fasthåller de goda, älskar de rena, och lärer skåda Dig utan bild af något skapadt ting.

Regera så mina krafter och min yttre werksamhet, att jag icke fästas wid de jordiska tingen, utan alltid eger makt att wända mig in i mitt eget hjerta.

Led mig så i åstundan efter det ewiga, i kärleken till heliga dygder, i åtnjutande af de himmelska ting, att Du, Herre, derigenom får större ära, och min fortgång befrämjas. Förlän, att jag af Din nådiga besökelse icke må taga mig någon anledning till högmod, eller låta någon fåfänglig äras inbillning plåga mig. Låt mig icke af satan

Digitized by Google

warda bedragen, eller genom en falsk nådes=sötma förwänd blifwa, eller genom någon besynnerlig andaktsöfning söndra mig från Guds barnas gemenskap, eller genom ett öfwerdrifwet kroppens späkande göra mig skada; utan gif att jag gör allt med måtta, icke företager något utan wis eftertanke, och wandrar inför Ditt heliga ansigte med wördnad för Ditt majestät, ren och fri, utan sinnets förwirring och utan kärlek för de förgängliga tingen.

Gif mig, o Gud, att jag må ega en ödmjuk och stilla ande, aldrig wara lättsinnig och omåttlig, aldrig med syndig böjelse wara fästad wid något skapadt, utan behålla för Dig mitt hjerta rent och ostördt; så att jag alltid må hafwa mitt inre rigtadt åt himmelen, i ensamheten akta uppå Dig, min Gud, och, oberoende af alla synliga ting, blifwa en rätt denna werldens föraktare.

Gif ock, att jag wäl förrättar mitt utwärtes arbete efter tidens och rummets beskaffenhet, så att min inwärtes umgängelse med Dig deraf icke lider någon skada; utan att alla arbeten och sysslor, som för Din skull åtagne warda, må leda mig att efteråt desto mera obehindradt tjena Dig.

Gif, att allt, hwad jag utwärtes gör eller hwad jag inwärtes tänker, må ske enfaldeligen och i renhet, till Ditt namns större ära, af begär att

Digitized by Google

wara Din wilja undergifwen, och för att willigt öfwerlemna mig åt Dig, så wäl i det, som naturen behagar, som i det henne motstrider.

Lär mig ock med tålamod bära detta lifwets börda, intill deß Du warder mig kallande, och med förtröstan anbefalla kropp och själ åt Dig, min Skapare!

O Herre! tänk ändtligen på mig i den yttersta nödens timma, och handla i Nåd med Din tjenare, som förtröstar icke på någon egen förtjenst, utan på Ditt förbarmande och Din mildhet. Amen.

3 Bönen,

af en andeligen fattig, om kärlek till korset och hjertats ödmjukhet.

Käraste Herre och Gud, helige Fader! Jag är icke wärdig att blifwa tröstad och af Dig besökt, utan fastmer att agas med hårda slag. Jag hafwer förskyllt att utstå mycket lidande och mångahanda bedröfwelse, ty jag hafwer swårligen syndat och wisat mig otacksam för Dina wälgerningar, de der otaliga äro. Jag förtjenar icke, såsom mina andäktiga bröder, att wederqwickas af Din nåd och räknas ibland himlagästerna.

Men jag beder Dig helige Fader, 'dyraste och

Digitized by Google

mildaste Herre, gör mig till en af Dina ringaste matkar, att jag må få wara den lägste tjenaren under dem, hwilkas fotspår jag ej är wärdig att kyssa. Må de, hwilka Du med synnerlig kärlek och ära omfattar, må de hafwa mycken och stor salighet; men för mig, såsom den ringaste och eländigaste, skall det wara stort och kärt, att Du icke skonar mig för mångahanda lidanden och wederwärdigheter.

Skänk mig allenast tålamod, o Herre, så skall all bedröfwelse och ångest wara mig önsklig och kärkommen, mer än all glädje; och sådant förnämligast till Din ära, och icke för min nyttas skull, eller för att undfå större belöning. Ingen winst skall synas mig större, än att gerna lida för Din äras skull, att komma i djupaste förakt och förnedring, ja sannerligen, att i ödmjukhet läggas under alla menniskors fötter.

Skrif detta in i mitt hjerta, o Gud, Du högsta sanning, Du ewiga ljus! så att jag må blifwa ringa i mina egna ögon, förakta mig sjelf, och hålla mig för en landsflyktig fremling, en okänd fattig, en obemärkt ensling (eremit), öfwergifwen af alla skapade warelser, owärdig all mensklig tröst, och ingenstädes sökande något hopp, utom hos Dig; så att jag må anse mig död och begrafwen ifrån

Digitized by Google

denna werlden, och såsom en, hwars åminnelse längesedan är förgången, af hwilken intet spår mera finnes, än en ringa graf, gömd under jorden. Du Fadrens ewiga wishet! gif, att jag detta med andäktigt hjerta ofta betänka måtte.

O gode och milde Gud! war mig, owärdige och store syndare nådig: Du som hafwer welat komma i werlden för syndares och de orättfärdigas skull, och till deras försoning icke wägrat att korsfästas och till den smädligaste död fördömd warda. Amen.

4 Bönen,

om att känna lifsens wäg och följa den.

Herre Jesu Christe! Du sanna, ewiga och oföränderliga ljus, som af Nåd nedstigit i denna werldens fängelse, till upplysning i menniskornas mörker och fåkunnighet, och för att wisa oß wägen till den ewiga klarhetens fädernesland, der Du alltid, omgifwen af de heliga Englar, oändligen strålar! Hör min ödmjuka suckan: ingjut, af mildhet, i mitt hjerta det gudaljus, som Du werlden förkunnat och befallt predikas för alla folk på jorden, på det jag må känna Din wäg i detta mitt främlingsland, och kunna, sedan jag öfwergifwit werldens fåfänga

Digitized by Google

och bortkastat sorgen för köttet, följa Dig, min Skapare och Återlösare, med kärlekens själ, i all fattigdom och ödmjukhet, i tålamod och undergifwenhet, i tro, hopp och kärlek, i måttlighet, kyskhet och fullkomlig lydnad, intill min lefnads slut.

Ty Du är en lefwernets spegel och en ledstjerna till all helighet: Du hafwer mig föregått på dygdens bana, på det Du åter måtte till sanningens kunskap föra min själ, som i många willfarelser och synder war insnärjd. Du hafwer ställt Dig sjelf för mig såsom ett lefwande exempel, på det, om jag måhända wore för senfärdig och trög att följa en helig menniska, jag åtminstone icke skulle ledas wid att efterfölja Dig, min Gud. Och att jag sådant icke skulle anse omöjligt, så hafwer Du lemnat mig många tusende Helgons exempel, de der med brinnande hog hafwa följt Dig i Dina fotspår.

Gif mig fördenskull, älskligaste Jesu, Din Andas brinnande lust, upptänd i mig den eld, som Du kommen är att upptända på jorden, så att jag, utan att sköta om dessa förgängliga ting, blott eftersträfwar att täckas Dig, och för Din skull icke fruktar att blifwa begabbad och förgäten af menniskor.

War Du min själs glädje och sötma, bo Du

hos mig och jag hos Dig, och låt hela werlden wara utesluten. War Du min lärare och min mästare, min lärdom och min wisdom. Då jag Dig följer, kan jag icke fara wilse; då jag ser på Dig, lär jag föga akta på dem, som wilja hålla mig tillbaka.

Allt arbete må för Din skull synas mig ringa, all wedermöda lätt, all beswärlighet dräglig. Låt i allt detta Din kärlek gå framför mig, som gör att man all ting öfwerwinna; och låt Din ödmjukhet följa efter mig, hwilken, då hon all ting uträttat, tycker sig hafwa gjort intet af något wärde.

Du är föremålet för min wäntan, och min åstundans uppfyllelse. Du är min fägnad och mitt hjertas ljus. Du öfwergifwer aldrig dem, som på Dig hoppas, om Du än tillåter, att de en stund försökte warda, på det de må lära känna sig bättre och besinna, huru de Dig förutan förmå allsintet.

Älskelige Jesu! låt mig icke otröstad warda i denna werldens eländes land; utan, såsom Du talat och utlofwat hafwer, så gör med mig, nemligen att Du går bort och återkommer igen i sinom tid, till deß Du, efter fulländad pröfwelses kamp, tager mig till Dig i Din ewiga herrlighet, uti hwilken Du, Gud, lefwer ock regerar i alla ewigheters ewighet. Amen.

Digitized by Google

5 Bönen,

uti hwilken den älskande Själen fägnar sig i sin Jesus, lofwar, berömmer och prisar Honom såsom sitt Ända och sitt Allt.

O Herre! **min bön gälle inför Dig såsom ett rökoffer!** Ps. 141: 2). Herre min Gud! jag åstundar att tillika med alla Dina heliga och alla skapade warelser, wid alla tider och på alla rum, andaktsfullt lofwa, berömma och prisa Dig, med rent hjerta älska Dig, samt för alla Dina werk förherrliga och upphöja Ditt namn i ewighet. Ty Du är min Gud, och jag är Din fattige tjenare.

Min Gud! Du är mitt ljus och mitt hopp; Du är min starkhet och mitt tålamod, min wishet och min klokhet, min skönhet och mitt behag.

Min Gud! Du är mitt lof och min ära, min sång och mitt jubel; Du är min skatt, mitt pund, dermed jag betalar all min skuld.

Min Gud! Du är min tillflykt, min boning och mitt tempel; Du är min sköld och mitt lifs beskärm, mitt banér och mitt swärd.

Min Gud! Du är min lustgård; min **gröna äng** och mitt **friska watten** (Ps. 23: 2); Du är

Digitized by Google

min konungakrona och min wederqwickelse, min mat och min dryck; ty all spis, som icke af Dig är beredd, har för mig ingen wälsmaklighet.

Min Gud! Du är min ros och min lilja, min krans och mitt smycke, min wälluktande salfwa och min helande balsam, mitt hwiloläger och min graf.

Min Gud! Du är mitt ljus och min stjerna; Du är min bok, skrifwen innan och utan, min Bibel, i hwilken är innefattad all den heliga Skrift; Du är min mästare och underwisare, min ledare och läkare.

I Dig finner och hafwer jag all ting, när Du af förbarmande gifwer mig det; och hwad jag utom Dig söker och åstundar, det finner jag snart båta mig litet eller intet.

Öppna fördenskull mitt hjerta för Ditt heliga Ord, gif mig Din helande tröst; frigör mig, till att löpa på Din wäg; stadfäst mig i Dina löften. Ty utom Dig är ingen, som hjelper, salighet skaffar, som leder till det ewiga lifwet.

Bönhör mig, min Gud, när jag beder, när jag är i ångest, när jag glad är, när jag är helbregda. Uti all ting befaller jag mig åt Dig, och prisar Dig i ewighet. Amen.

Digitized by Google

6 Bönen,

om förnyelse efter Guds beläte, och om ett rent hjerta, som kan skåda Gud.

Herre min Gud! Dig beder jag af innersta hjerta, förlossa mig, befria min förströdda och fängslade själ ifrån alla werldsliga lustar och fåfängliga bilder, på det jag med ett upplyst förstånd må finna Dig sjelf uti mig, — Du, som hafwer gjort mig till Ditt herrliga och oförgängliga beläte!

Upplyft min hog, och rena mitt hjertas böjelser ifrån allt jordiskt. Förnya mig till den inwärtes menniskan, och upprätta Ditt beläte, genom Din Heliga Andas mångfaldiga nåd.

Erinra Dig, med hwilket högt råd Du i begynnelsen skapade min själ, af intet, men dock icke till intet; erinra Dig, med hwad för en stor och helig lösepenning Du henne friköpte ur syndens band. Tillåt då ingalunda, att ett så högt wärderadt och ädelt werk skall wara de förderfliga laster undergifwet, utan beskärma det för allt ondt, och rikta det med Din nåd.

O Du oföränderliga Sanning och Barmhertighet! gif, att jag må skåda Dig utan lekamlig bild, och utan allt skapadt ljus. Gif, att jag Dig

Digitized by Google

må skåda med en ren själ, Du som lofwat hafwer, att de renhjertade skola Dig se: detta är ett stort och högt löfte, som allenast tillhör helgade och upplysta själar, hwilka, i det de öfwergifwa allt jordiskt och höja sig öfwer det kroppsliga, blifwa wärdige ansedde, att med rätt urskilning beskåda den ewiga sanningens ljus, och sedan, ju längre de skilja sig från det synliga ljusets och de skapade tingens betraktande, warda desto djupare indragne i den Gudomliga klarhetens fördolda.

O hwilken syn! hwilken ren beskådelse! huru saligt är icke det öga, af hwilket Gud, Sanningen, utan bilder och lekamliga liknelser åskådas! Men deßförinnan måste hjertat wara fritt och renadt från alla oordentliga böjelser: sinnet bör wara ledigt från yttre buller och sinnliga föreställningar, om det skall kunna fatta något af det ewiga, oändliga ljuset. O Herre! gif, att jag i **Ditt ljus må se ljus** (Ps. 36: 10); på det jag må lära förakta allt det som är här nedre, och oinskränkt söka Dig allena, Du ewiga oskapade Goda, och i sanningen älska Dig öfwer all ting, för Din egen skull. Amen.

7 Bönen,

i hwilken Själen bjuder Herren Jesum Christum wara wälkommen.

War helsad, Herre Jesu Christe, Du de heliga

Digitized by Google

Englars Konung; hwilken alla himlarnas krafter äro undergifna, hwilken Cherubim och Seraphim tillbedja, lofwa och prisa i ewigheternas ewighet!

War helsad, Herre Jesu Christe, Du sanne Meßias och Helgonens Helige; hwilken ifrån Fadrens sköte är worden sänd i denna werlden; hwilken alla Guds barn ifrån begynnelsen förwäntat, hwilken Patriarkerne med högelig åstundan begärat till att se, om hwilken Profeterne, såsom om en, den der säkert komma skulle, med mångfaldigt lof sjungit hafwa!

War helsad, Herre Jesu Christe, Du menniskoslägtets Skapare och Återlösare; om hwilken Apostlarne och Evangelisterne predikat och lärt, att den sanna Gudens Son för oß är worden menniska, de der ock genom herrliga under och tecken lyst, och en helig kyrka i werlden grundlagt hafwa!

War helsad, Herre Jesu Christe, Du Helgonens mäktigaste Beskyddare och Frälsare; för hwilkens skull de heliga Martyrer hafwa föraktat denna werldens nöjen, så wäl som hennes straff på deras lekamen; hwilken de genom ett saligt lidandes kamp hafwa efterföljt, och gerna för trons förbund uppoffrat sig åt döden!

War helsad, Herre Jesu Christe, Du sanne Öfwerste-prest och ewige herde; hwilken prester,

Digitized by Google

lärare och bekännare, med deras lefwerne, kunskap och dygder, förherrligat, hwilken de sanna trogna, de der wandrat den trånga och smala wägen, af allt hjerta hafwa älskat!

War helsad, Herre Jesu Christe, Du de rena hjertans Brudgum, enkors Försmarare, de faderlösas hopp, de öfwergifnas tillflykt, de bedröfwades tröst, en ewig salighet för de troende, och en säker hamn för alla som till Dig komma; hwilka de wisa jungfrur åtfölja, beprydda med helighetens och den obrottsliga trohetens fläckfria krona!

War helsad, Herre Jesu Christe, Du werldens ljus, lifsens källa, själens paradis, hjertats fägnad, Nådens gifware, oskuldens upprättare; i hwilken alla wisdoms-skatter och Guds kännedom ligga fördolda! Att känna Dig är lifwet; att tjena Dig är ära; att en gång hafwa sett Dig är att hafwa lärt ut all ting. Dig begära Englarne att åskåda, och warda igenom åskådandet uppfyllda af ett nytt begär. Dig ware lof, herrlighet och tacksägelse, med Fadren och den Helige Ande, i ewigheternas ewighet. Amen.

Om Troheten i små ting.

Det förhåller sig med stora dygder och med

Digitized by Google

troheten i små ting, liksom med socker och salt. Sockret hafwer en behaglig smak; men är icke så öfwerallt nödigt och brukbart som saltet, det man hafwer i all spis, som till det menskliga lifwets uppehälle anwändes. De stora dygder äro icke så wanliga: tillfället att öfwa dem förefaller sällan, och om det förefaller, så är man dertill beredd genom alla föregående omständigheter. Man fattar mod dertill för offrets ansenlighets skull, som man deruti hembär; man uppmuntras och stärkes derwid, antingen genom det lysande sken, som den i werldens åsyn förrättade gerningen sprider, eller genom det behag, som man hos sig sjelf erfar wid en owanlig saks företagande.

De små tillfällena till werksamhet komma deremot oförberedt, och förefalla ånyo alla ögonblick: de förorsaka, att wi utan återwändo hafwa att strida mot wårt högmod, wår tröghet, wår herrsklystnad, wår flyktighet och wår owillighet; de träda allestädes och i all ting twärtemot wår egen wilja, utan att lemna oß något öfrigt för oß sjelfwa. Om man häruti will wara trogen och framhärdande, så finner den förderfwade naturen aldrig något rådrum att hemta lust, utan måste dö ifrån alla sina onda böjelser. Man skulle hundrade gånger heldre wilja göra Gud de största offer, om man allenast

Digitized by Google

finge deremot behålla friheten att i alla små ting efterfölja sin smak, sinne och wana. Derför är det ju klart, att den sannskyldiga kärleksnåden endast genom trohet i små ting bewaras, och att han endast derigenom skiljer sig från naturens hastigt öfwergående andaktsrörelser.

Med Gudaktigheten är det alldeles så beskaffadt, som med en hushållning och timliga håfwors förwaltning: om man icke gifwer noga akt på densamma, så kommer man mer till korta genom onödiga små utgifter, än genom stora. Den som wet till nytta anwända de små tingen, så i andligt, som lekamligt afseende, han samlar en stor skatt: allt, det stort är, har icke på annat sätt blifwit stort, än genom många små tings förening, dem man med omwårdnad bragt tillsammans. Den warder snart rik, som ingen ringa ting låter gå till spillo.

Besinnom ytterligare, att Gud icke så mycket ser på wåra gerningar, som på den bewekande orsak, ur hwilken de härflyta, och på den undergifwenhet, som Han äskar af wår wilja. Menniskorna döma om wåra handlingar, mest efter det som utwärtes är; men Gud räknar för ingen ting allt det, som i wåra werk mest lyser för menniskors ögon. Ty hwad Han fordrar, är en ren mening och afsigt,

Digitized by Google

en wilja som i all ting är beredwillig och böjd under Hans händer, samt en uppriktig wår egen försakelse.

Allt detta erfordras mycket oftare, lemnar mindre anledning till ett fåfängligt högmod, men pröfwar oß understundom mycket hårdare wid de wanliga förefällen, än wid de owanliga. Man är ofta innerligare fästad wid ett ringa lappri, än wid en sak af stor nytta: det faller oß under tiden swårare, att öfwergifwa ett tidsfördrif, än att i almosa bortskänka en ansenlig penningsumma.

Man bedrager sig sjelf, i anseende till små ting, så mycket snarare, som man tror dem wara mindre wigtiga, och inbillar sig att mindre wara fästad wid dem. Emellertid, då Gud rycker dem undan oß, kunna wi, af den smärta deras mistning förorsakar, lätt märka, huru högst omåttligt och wißerligen icke oskyldigt wi dem widhängt och brukat. För öfrigt gifwa wi genom wårdslöshet i små ting en stundelig förargelse åt wårt husfolk och närmaste, wår omgifning och alla menniskor. De kunna icke tro om oß, att wår Gudsfruktan är sannskyldig, om wårt uppförande i små ting är oskickligt och försumligt: huru skulle man kunna förmoda, att wi utan twekan skulle uppoffra och öfwerwinna oß sjelfwa i de wigtigaste mål, då wi redan duka under, när det kommer an på småsaker?

Digitized by Google

Men det aldrafarligaste härwid är, att själen, genom wårdslöshet i små ting, wänjer sig wid otrohet. Hon bedröfwar den Heliga Anda, hon öfwerlemnar sig efter hand åt sig sjelf, och aktar det för en ringa ting, om hon icke gör Gud till nöjes; hwaremot den rätta kärleken håller ingen ting för ringa, som kan behaga eller mißhaga Gud. Icke såsom skulle den rätta kärleken sätta själen i qwal och twekan: nej, men han lemnar henne hwarken mått eller gränsor i troheten. Han går inför Gud enfaldeligen till werket; och likasom han ej bryr sig om de ting, som Gud af honom icke fordrar, så will han icke eller ett ögonblick göra sig betänkande öfwer det, som Han af honom hafwa will, det ware stort eller litet. Alltså kommer det icke af ett plågsamt twång, att man i de minsta ting är trogen och uppmärksam: det kommer af en kärleksdrift, som icke sysselsätter sig med öfwerläggningar och fruktan, hwilka finnas hos oroliga och wankelmodiga själar. Man warder af kärleken till Gud liksom hänförd dertill; man will icke göra något annat, än det man gör, och man hafwer icke eller någon wilja till det man icke gör. Äfwen då, när den kärleksifrande Guden nödgar och drifwer själen till ett bestämdt mål, utan att gifwa efter, och synes betaga henne all frihet, besinnar hon sig

Digitized by Google

likwäl på en obegränsad rymd och åtnjuter i Honom ett ljuft lugn. O huru lyckfalig är hon icke!

I synnerhet måste de, som af naturen äro mindre uppmärksamme, försätta sig sjelfwa, i anseende till små ting, en så mycket fastare regel. Man känner sig frestad att ej akta något om sådana ting; man är wan att räkna dem för intet; man besinnar icke så noga följderna deraf; man föreställer sig icke det obemärkta loppet och tillwäxten i menniskans sinnesrörelser; man lemnar ur sitt minne de bedröfliga prof man derpå haft; man will heldre smickra sig med en inbillad ståndaktighet och förlita sig på sitt mod, ehuru många gånger det än bedragit oß, än man will binda sig till en beständig trohet. Det är ju blott en småsak, ett intet, säger man: ja, det är ett intet, men — ett sådant intet, hwarpå mycket beror; ett sådant intet, det du så högt älskar, att du wägrar det åt Gud; ett sådant intet, det du i orden föraktar, för att hafwa en förewändning för din wägran; med ett ord, ett sådant intet, som du emot Guds wilja fasthåller, och som warder dig störtande i förderfwet.

Det är icke bewis på ett upphöjdt tänkesätt, att man icke är nogräknad i små ting, utan twärtom kommer det af en alltför swag eftertanke, att man anser för ringa, hwad som likwäl genom sina följ=

Digitized by Google

der sträcker sig wida. Ju swårare det sålunda förefaller oß att i små ting taga oß till wara, desto mer skola wi frukta att deruti wara försumlige, desto mer hafwa mißtroende till oß sjelfwa, och desto mer uppresa oöfwerstigliga hinder för wårdslösheten, att den icke må bringa oß på fall. **Den som en ringa ting icke aktar, han kommer ju mer och mer af sig,** säger Syrach (kap. 19: 1).

Eftertänk wid dig sjelf, om du wore nöjd med en wän, som i all ting wore dig förbunden, så wida han allenast wid de tillfällen, som sällan förekomma och dem man anser stora och swåra, wille tjena dig enligt sin pligt, men icke wille beqwäma sig att i den dagliga umgängelsen bewisa dig något nöje och aktning.

Grufwa dig icke för denna oaflåtliga uppmärksamhet i små ting. I början fordras wäl dertill något mod, men detta omak lönar wäl mödan, efter det werkar frid och trygghet: utan detsamma finnes ej annat än oro och fall. Gud skall efterhand göra denna wäg för dig ljuflig och lätt. Den sanna kärleken är uppmärksam utan oro och häftig ansträngning.

Augustinus säger: "Små ting äro små ting; men att wara trogen i små ting är en stor ting".

Digitized by Google

Andeliga Sånger.

En trogen Själs morgon-andakt.

Melodi, N:o 422 i Sw. Ps.-boken: O Gud, som åter wärdes mig.

Mitt Ljus, mitt Lif, o Jesu kär! Nu framgår dagen sköna. Men själens öga blott begär, Ljus af Ditt ljus att röna.

2. Du har i natt bewarat mig, Då jag det sjelf ej kunnat, Och åter ut på lifwets stig Med helsan träda unnat.

3. Mitt lif på nytt Du skänker mig, Det will jag Dig förskrifwa, Att med ny trohet älska Dig, Dig tacka, lydig blifwa.

4. Mig sjelf till gåfwa jag Dig bär: Dig i min själ förklara, Så att hon blott Ditt redskap är; Min kropp försörj, bewara.

5. Ack, genomträng med lifsens saft

Att jag med möda werkar här: När det mig swårt och tröttsamt blifwer, Jag det som bättringsöfning bär; När tyngd och ledsnad trycka mig, Då låter synden känna sig.

3. Jag att arbeta wißt är pligtig, Det i Ditt Ord mig budet är; Men öfwa denna dygd så wigtig Jag kan ej, om ej Du mig lär: Mig fattas både kraft och råd, Ty litar jag blott på Din nåd.

4. Gif då, att jag i Dig må werka; Ehwad jag gör, Ditt werk må ske. Du wärdes sjelf mig muntra, stärka Alltjemt med Din närwarelse, Att från min egen lust jag dör Och Dig förutan intet gör.

5. Jag will i allt åt Dig mig gifwa: Bryt ned min wilja, att jag så På Dig må se och i Dig blifwa, Att jag Ditt werktyg wara må. Låt mig få fästad bli wid Dig, Att Du blott werkar genom mig.

6. Ren affigt wärdes Du mig skänka, Från werlds- och winstlust gör mig fri, Och låt mig wid mitt werk blott tänka, Hur jag

Digitized by Google

må Dig behaglig bli: Det göre mig till syßlan böjd, Och under mödan städse nöjd.

7. Låt mig, af sådan drift intagen, Med stilla sinne skicka mig Försigtig, trogen och indragen, Wid oro hwila dold i Dig, Och under all mångfaldighet Dock bli hos Dig i enslighet.

8. Än till, än från, hur Du täckts föra, Än mot, än med, ej som jag will; Låt ingen ledsnad mig förstöra, Till glömska att jag hör Dig till. När Du i sorg och nöd mig för, Mig nöjd och öfwerlåten gör.

9. Bewara själ och sinnen alla För egenwilja, girighet; Låt mig ej alltför djupt nedfalla I tomt bekymmer och förtret. Blir jag förströdd, o Himlawän! Så drag mig snart till Dig igen.

10. Att på Din Andas ledning märka Förutan flärd och skrymteri, Samt till Din ära redligt werka, Låt jemt min hufwudsyßla bli. I allt låt mig Din wilja se; Allt, hwad som sker, i Dig ock ske!

Digitized by Google

11. Du allting lif och wårdnad lemnar: Gif, att jag Dig tillbeder, spör, Dig ser, wid allt hwad jag tillämnar, Wid allt hwad jag fördraga bör. I allt mitt mål Du wara må, I allt mitt lof, min kärlek få.

12. O att, hwar gång jag andan drager, Jag ock med suckan innerlig Till Dig, min Gud, min tillflykt tager, I stoftet böjer mig för Dig; Gif, att en wördsam suck uppgår, Så ofta hjertat i mig slår.

13. Du sjelf mitt råd, min wishet ware! Tron uppå Dig, och kärleken Sig skönt i allt mitt werk förklare, Att Jesu Ande käns igen I barnslig enfald, ödmjukhet, Och fromhet och saktmodighet.

14. Må Jesu bild städs hos mig finnas, Hans ljus i ord och wandel min, Så att min nästa ock må winnas, Att i Hans rike träda in, Och känna sig till bättring böjd, Och prisa Dig med tacksam fröjd.

15. Låt ej med dem mig göra lika, Som twärtemot hwad Jesus bjöd (Matth. 6: 19,

Digitized by Google

31—33), För jordens goda endast fika Med sorg och ord till sin död: Med rika mannen de ocksså Sin lön i detta lifwet få (Luc. 16: 25).

16. Nej bort att sådan skatt förwärfwa, Som här så lätt och snart förgår, Den rost och mal och tjuf förderfwa! — Blott den, som Jesum skåda får Och Honom eger, han blott wann Den skatt, som ewig är och sann.

17. Låt mig ej så mitt hjerta fästa Wid det, Du af mitt arbet ger, Att jag ej tänker på min nästa, Som jag i nöd och armod ser: Nej, lär mig af det gifna ge, Jemwäl de onda godt bete.

18. Wid allt det arbete jag drifwer, Befordra Du Ditt werk i mig, Så att mitt högsta syfte blifwer Att ega och omfatta Dig, Att redan här jag lefwa må I Dig, och Du i mig ocksså.

19. Till deß en gång från allskönß fara, Från sorg och möda, jag blir fri; Då enda syßlan min skall wara, Att älska Dig, att

Digitized by Google

salig bli, Att skåda, njuta, leswa Dig, I himlens höjd ewinnerlig.

Tacksägelse-Psalm efter måltiden.

Melodi, N:o 383: Ära ske Herran! wår hjelpare m. m.

Lofsjungom Herran, som allt godt oß täckes beskära, Kroppen upplifwa och själen med himlabröd nära! Älskom wår Gud, Höjom wår tacksamhets ljud: Honom tillkommer all ära.

2. Kroppen deß timliga nödtorft Du welat tillsända: Låt oß de lifwade krafter till godo anwända. Kropp, själ och allt Ware Dig troget befaldt, Låt till Din ära det lända.

3. Lifsens Ord, Jesu! bespisa de smäktande själar, För till Din frihet af Lagen uttröttade trälar, Att de må här Smaka, hur ljuflig Du är, När Du Dig med dem förmälar.

4. Håll Du begäret och sinnet i kärleken bundne, Att i Din kärlek wi alltid må

Digitized by Google

blifwa befundne; Låt innerlig Oß bli fördolde i Dig, Aldrig af fienden wundne.

5. Låt så Din Ande oß framåt på lifs-wägen drifwa. Att oß förnyade, heliga rörelser lifwa, Tills wi i allt Likna Din egen gestalt: Jesu! Du kan det nog gifwa.

6. Mildaste Herde! o wärdes oß styrka och leda Och till Ditt bröllop och nattward rättskaffens bereda; Blif hos oß här, Tills Du oß wärdigas der Mätta, förnöja, befreda.

En gudaktig själs aftontankar.

War nu åter tillfrids, min själ, ty Herren gör dig godt, Ps. 116: 7.

Melodi, N:o 178: Är jag allen en fremling här på jorden?

Nu afton är, och solen sig betäcker, Och efter ro och stillhet allt sig sträcker. Märk, o min själ! hwar will du bli och bo? Blott i Guds sköt du finner frid och ro.

2. Den trötte wandraren sig lägger neder, En fogel till sitt näste sig bereder, Och

Digitized by Google

hwarje djur uti sitt skjul går in, — Hos Dig, o Gud, jag söker hwilan min.

3. Ack! må Du sjelf begär och tankar samla, Som, skilda ifrån Dig, af swaghet famla. Min hwiloplats, min tillflykt! öppna Dig, Att jag, från allt, hos Dig må gömma mig.

4. Du har i dag mig faderligt ledsagat, Bewarat, skont, besökt och ömt omlagat: Jag är ej wärd Din trohet, — Du det wet; Men tag, o Gud, mitt allt till tacksamhet.

5. Förlåt, hwad jag i dag har wilsefarit, Från Dig än hit, än dit förskingrad warit: Det gör mig ondt, låt det ej mer så gå; Räck mig Din hand, att mera säker stå.

6. Då kroppen nu sitt dagswerk bragt till ända, Min ande går att till sitt werk sig wända, Att oftördt säll, och klädd i helig skrud, Tillbedja Dig och njuta Dig, min Gud!

7. Nu är det mörkt, den tysta natt sig röjer; Min ande sig inför Din thron ned-

Digitized by Google

böjer. I dunkelhet, i helgedomen still, Låt mig ge akt, då Du mig talar till.

8. Mitt hjerta jag till aftonoffer skänker, Min wilja sig uti Din wilja dränker; Tyst, mitt begär! Förnuft och sinnen, still! Min ande trött i Gud sig hwila will.

9. O wärdes Du min kropp deß hwila gifwa, Låt anden ej förströdd af oro drifwa: Min Herde god! låt honom till Dig gå, I Dig, med Dig sin rätta hwila få.

10. I mörker war mitt enda ljus och hägnad, I kamp och kors mitt bistånd, kraft och fägnad; Må jag hos Dig i Dina hyddo bo, Till deß jag når min fulla Sabbathsro.

Afton-hwila.

Melodi, N:o 215: Jesus allt mitt goda är.

Trötta ande, hwila dig, Slut dig till för bilder alla, Slut ditt öga sakteligt: Hwad ej Gud är, låt bortfalla. War för Honom tyst och still, Att Han werkar hwad Han will.

Digitized by Google

2. Tyst, förstånd och werksamhet! Hwilen er, förströdda sinnen, Uti sann uppmärksamhet! Bilder, med er flärd förswinnen! Skall Gud werka rent och fritt, Bör jag bli allt eget qwitt.

3. Dyra kärlek! glad jag ser, Hur du winkar; ljuft jag smakar All Din sötma; och mig ger Sjelf åt Dig, och allt försakar. Må jag städse, säll och from, Blifwa så Din egendom!

4. Wärdes mig Din nåd bete, Att jag ej min lott må sälja För den winst, begären ge Och den köttets trälar wälja; Men, ifrån allt skapadt böjd, Ha i Dig min hela fröjd.

5. Barnslig enfald, menlös tro, Helig kärlek, redlig lydnad Ware själens ädla ro, I all nöd min skatt och prydnad; Och min tungas sista ljud Höja må Ditt lof, o Gud!

6. Mina ögon sluta sig; Wärdes Du min tanke leda Till att ostörd bli hos Dig; Wärdes ock min hwila freda! Gör och werka och ställ till Så i mig, som helst Du will!

Digitized by Google

Den fångna Själens suckar efter förloßning genom Christum*).

Melodi, N:o 328: Hit, o Jesu! samloms wi.

Frälsare! ack, skåda Du, Huru djupt min ande fängslas: Snärd i dolda band ännu, Jag beträngd, förtryckt, här ängslas; Will jag lös, så ser mitt hjerta Blott sin maktlöshet med smärta.

2. Deßa band, som fängsla mig, Djupa suckar ur mig twinga. Zions Konung! skynda Dig, Att mig ur mitt fängsel bringa. Låt mig, frälst från lustars wåda, Dig i salig frihet skåda.

3. Dig har täckts, af idel nåd, Mig från grofwa synder slita; Äfwen följa Dina råd Har jag welat mig beflita: Mången torde derför mena, Jag är from och bland de rena;

4. Men ett högre ljus mig ger Af min

*) Intagen, under N:o 157, i "Christlig Sångbok", utg. af P. H. Syréen, tredje uppl. Fahlun 1843.

Digitized by Google

nöd en bättre känsla, Lär mig att jag bör än mer Dö från lustar som mig fängsla, Hwarje syndens smitta qwäfwa, Helig renhet eftersträfwa.

5. Wiljan har jag ock dertill, Men kan sjelf det ej fullborda; Och de werk jag göra will, som ett twång, så tungt bli gjorda: När jag på de bästa skådar, Mycket orent wid dem lådar.

6. Se, min Gud, hur blott jag står, Hur i elände jag qwider: Hjertat efter frihet trår, Mot en öfwermäktig strider. Låt Din nådastol framsättas, Stafwen brytas, oket lättas.

7. Ack! hwar är Din ande ny, Den Du lofwat ge de Dina, Som ger kraft att synden fly, Frälsar ifrån ångst och pina; Att jag må stå upp af döda, Och Dig tjena utan möda.

8. Jesu mild! förbarma Dig, Upplös deßa banden många; Från allt orent helga mig, Och mitt hjerta tag till fånga. Kom

Digitized by Google

och blif mig ewigt nära, Du som köpt mig, Dig till ära.

9. Ack! när skall mitt hjerta så, Öfwer allt upplyftadt, swäfwa Och i trogen kärlek få Mig till ett med Dig upphäfwa, Frigjord från min egen wilja Och från allt, som oß kan skilja?

10. Kom, du sälla frihets-dag, Då min boja warder kroßad! Glad, min Jesu, skall då jag Lofwa Dig, af Dig förloßad; Dig, hwars kärleks-kraft allena Gjort mig fri, att Dig rätt tjena.

11. Låt Ditt Evangelium Mig, den fångne, frihet båda. I Ditt sköte gif mig rum, Skygd mot fiender och wåda. Jag i tro och hopp will bida, Att den stunden må framskrida.

12. Eget werk förslår ej nu; Sjelf Du måste allt utföra. I min swaghet, werka Du: Du må skapa, wäcka, röra. När Du werkar fritt i själen, Då förloßas arma trälen.

Digitized by Google

Intrycket af Guds herrliga och kärliga närwarelse*).

Melodi, N:o 216: Jesus är min hägnad.

Gud är här tillstädes: Allt af Honom glädes, Allt skall ära ge. Allt i oß må lära Ödmjukt wörda, ära Hans närwarelse. Må wi rätt, På wärdigt sätt, Slå wår blick för Honom neder, Offra pris och heder.

2. Gud är oß helt nära. Englar Honom ära; Böjde, natt och dag De, med enig tunga, **Helig, helig,** sjunga, Wörda Hans behag: Hör ock Du, O Herre! nu Oß, då wi, ehuru ringa, Dig ett offer bringa.

3. Allt fåfängligt nöje, Werldslig lust och löje, Gladt wi offre opp. Dig wi oß förskriswe, Dig wår wilja gifwe, Dig wår själ och kropp: Herre! war wårt stöd, förswar; War oß när i kraft och styrka. Dig wi swage dyrka.

---

*) Intagen i Syréens Sångbok, under N:o 5.

Digitized by Google

4. Lär mig rätt Dig prisa, Och rätt wördnad wisa För Ditt majestät. Och som Englar kära Din närwaro ära, Wörda Dina fjät Och Ditt bud, Du store Gud; Så må jag ock flitigt laga, Att Dig städs behaga.

5. Outgrundlig worden, Himlen, luften, jorden, Allt uppfyller Du; Allt, hwad ses och höres, I Dig lefwer, röres. — Jag mig sänker nu In i Dig, Och Du i mig: Låt mig Dig blott se och finna, Men mig sjelf förswinna.

6. Lifsens Ljus, du sköna! Låt mig Dig så röna, Af Dig lifwas så, Som de blommor späda Sig för solen gläda Och i fägring stå. Uppfyll mig Med kraft af Dig: Låt Din stråle i mig werka, Mig Din Ande stärka.

7. Gör mig ödmjuk, stilla, Fri från flärd och willa, Genomträng min själ Med Ditt ljus, det klara; Sjelf Ditt werk bewara, Led det till mitt wäl. Anden min, Till himlen Din, Låt på örnawingar swäfwa, Efter Dig blott sträfwa.

Digitized by Google

8. Jag will Dig mig gifwa, Dig en boning blifwa, Dig en egendom. Wärdes när mig wara, Dig i mig förklara, Gode Fader, kom! Herre kär! Ditt barn jag är, Ewigt lof jag Dig will bära, Älska, lyda, ära.

Den trängtande kärleken.

Melodi, N:o 232: Låt icke det förtryta dig.

I werldens öken sitter jag, En ensam turturdufwa, Och törstar, smäktar dag från dag I kärleksbranden ljufwa; Af helig längtan hjertat slår, Jag suckar, tills jag träffa får Den som min själ blott älskar.

2. Med outsäglig kraft Han har Mig dragit, fört och wunnit; Till Honom hwarje tanke far, Tills Honom sjelf jag funnit. Han är den djupa kärleksbrunn, Som läska kan min andes mun, — Till Honom blott jag längtar.

3. Hwem fyller ej mitt arma bröst, Den tomhet jag der finner? Hwem skänker

Digitized by Google

swalka, lugn och tröst, Om jag ej Honom winner? Det **högsta Goda** för mig står: Jag förr ock ingen glädje får, Än det min själ omfattar.

4. Du, Jesu! har i mig upptändt Den törst och längtan rena: En smak af himlen först mig sändt, Se'n lemnat mig allena. Min Gud, min skatt, hwar finnes Du? Mitt andra Jag, hwar är Du nu, Att själen må Dig famna?

5. Jag skådar jord och himmel an, Och hwad sig deri wisar, Men ingenstädes finna kan Den fröjd, som själen lisar: De sköna werken af Din hand, De sätta mig blott mer i brand För Dig, Du ewigt gode!

6. Nej, Englar, stjernor, wäxter, djur! Wid er jag will ej låda: Guds egen saliga natur Jag fått i andan skåda. Ej något sinnligt räcker till, Det ewiga jag hafwa will, — Gud sjelf och intet annat.

7. Du sjelf har gjort, att aldrig mig Ett skapadt ting tillwinner: Du drager, och

Digitized by Google

jag följer Dig, Fast jag Dig än ej finner; Du wet det wäl, Du känner mig, Jag kan ej lefwa utan Dig, Dig blott min själ kan älska.

8. Min enda skatt, mitt enda stöd! Hur länge skall jag bida? Skall jag i sådan törst och glöd Än länge ångest lida? När skall Du komma, o min Wän, Att åt mitt matta öga än Din ljufwa anblick skänka?

9. O Skönhet, öfwer alla skön! När will Du Dig förbarma? När will Du lyßna till min bön; När skall jag Dig omarma? Du måste bli mitt hjerta när, Det eljest ej kan dwäljas här: I Dig jag lefwer, röres.

10. Förstör, Du starke! allt i grund, Som mig från Dig will draga; Smält bort mitt eget hwarje stund: Det will min frid förjaga. Skilj mig från allt, och allt från mig, Tills jag i allt blir ett med Dig, Och Du blott i mig lefwer.

11. Jag kan ej mer, jag är så swag: I tystnad jag mig böjer. Ett stilla ack ur

Digitized by Google

själen jag Dock till Ditt öra höjer; Du hör det wäl, o Jesu kär. Jag derom sällt förwißad är, Och skall min kärlek mätta.

12. Nu aldrig mer min ande må Från Dig, min Gud, sig wända; Om än begären aldrig så Min själ och kropp upptända. Ej någon mer än Du, min Wän! Skall nu och ewigt wara den, Min själ tillbeder, älskar.

Själens åstundan att willigt följa Guds kärleks hemliga dragningskraft.

Melodi, N:o 35: Gud låter sina trogna här.

O Guds fördolda kärleks ro, O fridens rike sköna! Från fjerran land jag flyr, att bo I dig, ditt lugn att röna. Jag är ej stilla i min själ; O Gud! min ande mår ej wäl, Då han i Dig ej finnes.

2. Din sakta dragningskraft i mig Jag erfar saligt stilla; Likwäl jag än ej fullt åt Dig Mig lemnat: mig förwilla Fast många

ting, jag blir förförd Från Dig, — min hela sällhet störd: Så warar städs min plåga.

3. Din stora nåd att se mig an Jag prisar och erkänner; men att jag Dig ej följa kan, Det plågar mig och bränner; Din kärlek står mig städse för: O att, så troget som jag bör, Jag Dig blott följa kunde!

4. Men Dig mißhagar, hwad häri Jag sjelf mig företager: Du werka will allen och fri, Dig eljest undandrager. O Kärlek! slut min' ögon till, Och bind min kraft, och gör mig still, Att ensam Du må werka.

5. Hwad är det dock, som hinder gör, Att jag ej fullt kan föras Till Din förening, som jag hör, Och deri aldrig störas? O Kärlek ren! Du wet det ju: Mitt hjertas djup ransaka Du, Och wisa hwad mig hindrar.

6. Är något skapadt, jemte Dig, Som jag min kärlek gifwer? Tag bort det allt, tills Du i mig Allena öfrig blifwer. Skall jag få del, o Jesu mild! Uti Din frid, jag bör bli skild Ifrån all annan kärlek.

Digitized by Google

7. Upptäck ock, Du som all ting wet, Min hårda egna wilja Och hwad som helst för orenhet, Som mig från Dig kan skilja. Skall jag det goda målet nå, Min blick ej må åt sidan gå, Till Dig blott se och sträfwa.

8. O Kärlek! gör mitt hjerta fritt Från lefwernets bekymmer, Från werlden och deß lusta qwitt, — Den blott min utsigt skymmer. En barnslig enfald, tillit sann, Bäst Dina håfwor winna kan Och njuta Andans frihet.

9. Af werlden intet jag begär, Dig will jag mig förskrifwa: Jag wet, min högsta sällhet är, Att Dig all kärlek gifwa. Gif att jag aldrig mera går Ifrån Din rena kärleks spår, Till deß jag målet hinner.

10. Drag mig emellertid hwar stund, Och wärdes till Dig föra. O Herre! djupt i själens grund Låt mig Din röst städs höra. Jag som Maria sitta will Och, hwad Du talar, lyßna till, Det enda goda wälja.

Digitized by Google

Om det wälsignade namnet Jesus*).

Melodi, N:o 443: War nu redo, själ och tunga.

Jesu! för Ditt namn sig böjer Allt, som rörs och lefwer här. Sig Guds hjertas kärlek röjer I det ljufwa namn, Du bär. Jag ock djupt nedböjer mig, Ödmjukt att tillbedja Dig; Will, med Dina Helgon, lära Detta höga namn att ära.

2. Jesu namn, du lifsens källa! Ljuflig swalka du oß ger; Wåra bröst af glädje swälla. När du flyter i oß ner. Äfwen i mitt hjertas grund Öppna dig och flyt hwar stund, Att det må af dig erfara Lifskraft, warmt och fruktbart wara.

3. Jesu namn, lifs-olja rena, Kärleks-balsam, full af saft! Utom dig står jag allena I Guds wrede, utan kraft. Utan dig är ångest, nöd, Fruktan, twifwel, dom och död.

---

*) Intagen i Synréens Sångbok, under N:o 37, äfwensom till en del under N:o 506.

När på dig i tron jag bygger, Har jag friden och är trygger.

4. Jesu namn, min läkdom söta! Gör min sjuka själ helt sund. Ljufwa kärlek! wärdes möta Med ditt glada fridsförbund. Gör mig tålig, kärleksrik, Ödmjuk, ren, i allt dig lik: Låt min wandel dig beprisa, Och ditt sinne tydligt wisa.

5. Jesu namn, helt oförlikligt, Himlamanna, själabröd! Du ger föda, lifskraft rikligt; Si, jag lider hungersnöd. Ljufsta namn! ack, blott i dig Mitt begär kan mätta sig: Måtte du min åtrå gilla, Och min djupa hunger stilla.

6. Jesu namn ger kraft att swäfwa Upp till höjden. Mörkrets här, Afgrundsportar, darra, bäfwa, När man dig i hjertat bär. O, du trygga hwilostad! Slut mig in, så är jag glad: Ingen owän mig der hinner, Hwarje fruktan der förswinner.

7. Jesu namn, du själens smycke! O hur dyrbart är du mig! Du intagit har mitt

Digitized by Google

tycke, Hwad jag önskar finns i dig: Nåd, lif, kraft och helighet, Hwila, frid och salighet. Mig blott Jesu namn förnöjer Och till Honom ewigt böjer.

8. Jesus all min synd förlåter, Jesus gör mig ren och fri, Jesus ger mig lifwet åter, Jesus will min **Jesus** bli. O, hur ljuft Ditt namn mig är! Hjertats knän jag böjer här, Ewigt der jag ock will bära Dig mitt lof, Ditt namn till ära.

Hjerte-andakt i kors och lidande*).

Melodi, N:o 47: O Jesu Christ, Du nådens brunn.

Jag känner kors; hwad är för råd? I ödmjukhet mig gifwa Åt Jesu wilja och Hans nåd, Ett slagteoffer blifwa. Den wännens hand jag kyssa will, Som korset mig täcks skicka till, Han må sitt werk fullborda.

2. Han fare med sin smältning fort,

*) Intagen i Syréens Sångbok, N:o 257.

Att från all slagg mig rena. **Med lida** — ack, ett ord så stort: Jag lider ej allena. Hans Andas kraft, i andan min, Nåd, styrka, hemligt gjuter in, Fast alltid ej så tyckes.

3. Må korsets sweda pläga mig: Wälan! det är min trängtan, Att lyda och behaga Dig, O Jesu, Du min längtan! I allt Du idel kärlek är, Du är mig ock i korset kär: Min grund, mitt hopp Du blifwer.

4. Försmält, o Gud, hwar dag och stund, Med korsets eld och låga, Allt eget i mitt hjertas grund, Och ända så min plåga. Låt kärlekshettan, som mig tär, Förbränna hwad oß skiljer här, Tills wi i ett hopflyta.

5. Jag will i pröfnings=ugnen in, Mig hel till offer gifwa Med stilla öfwerlåtet sinn', Att jag må Din förblifwa. Skänk mig Din nåd och huldhet god, Att lida allt med tålamod Och älska Dig allena.

6. Ack! låt Din kraft, Dig till behag, Ny kraft åt mig beskära, Att under kors, hwar stund och dag, Din sanna lydnad lära. Jag

mig försänker i Din död, Och will, jemwäl i kors och nöd, Din nåd i stillhet prisa.

Den sälla wandringen i Guds närwarelse*).

Melodi, N:o 342: O Gud, som ej de spädas röst föraktar.

O store Gud, i hwilken allt sig rörer! Immanuel, som Dina mäktigt förer! Barmhertige! i Din närwarelse Jag wördar Dig, och will Dig ära ge.

2. Sig Englarne med skylda ögon böja, Ditt majestät med tusen lof upphöja, När de Din glans i herrligheten se: Du är ock här bland oß närwarande.

3. Guds helgedom och porten upp till Herran Finns nära oß, såwäl som från oß fjerran: Du, Gud, ej är från något ställe skild; Fast ofta jag, förströdd, ej ser Din bild.

4. All werldens ting mig låg o städs i sinne, Men icke Du, fast wi Dig närmast

*) Intagen i Syréens Sångbok, N:o 6.

Digitized by Google

finne; Jag, som ett djur, gick känslolös från Dig, Och kände ej, att Du, Gud, war i mig.

5. Omsider har jag fattat denna lära. O ädla lott, o stora nåd och ära! Guds majestäts närwarelse i mig Jag njuter: Gud! jag lefwer, rörs i Dig.

6. Bör ej mitt allt i stoftet djupt nedstiga, Och wördnadsfullt och fullt af kärlek tiga, Då jag alltjemt, ehwar jag går och står, Min kära Gud för ögon hafwa får?

7. Högtlofwad, trodd och älskad må Du blifwa, Du gode Gud, som täcks mig städs omgifwa; O Du som mig i Christo är så när, Ja mera när, än mig mitt hjerta är.

8. War, hwem som will, förströdd i werldens fröjder; Jag har min hela fröjd i himlens höjder, Jag har min fröjd i mig, ehwar jag är, Ty öfwerallt är Gud mig lika när.

9. Jag lemna will att mycket se och weta, Ej menniskors umgänge skall mig reta; På det jag städs Ditt sällskap njuta må I andanom, och Dig åskåda få.

Digitized by Google

10. Förtroligt jag Dig all ting kan förtälja; Behöfwer ej med någon tyngd mig qwälja; Och när jag sjelf en sak ej kan förstå, Så ber jag Dig, som när är, se derpå.

11. I tankar, werk och ord mig, Gud, bewara, Att allt må ske för Dina ögon klara. Jag lida må, jag lider dock med fröjd: Uppoffrad Dig, är jag likwäl förnöjd.

12. Allt hwad jag är, hwad jag mig företager, Hwad helst min hog och sinne till sig drager, Så minsta ting som det man kallar stort, Allt må åt Dig uppoffras immerfort.

13. Jag ser på Dig, så snart mitt öga waknar; Gif att i mina wärf jag Dig ej saknar; I hwilans stund mig ljuflig ro beskär I Dig, min Gud, som själens hwila är.

14. Med Dig, min Wän, som troget mig ledsagar, Jag reser trygg, ty Du wäl om mig lagar, Jag reser nöjd, fast fattig, obekant, En okänd wäg, den Du dock känner grannt.

15. Att alltid så inför Guds ögon blifwa, Det tyckes mig är Gudi äran gifwa: Då,

Digitized by Google

utan konst och twång och allt beswär, Man tänker på sin Gud, ehwar man är.

16. Så kommen då, Guds barn och wänner kära: Kom syndare, kom ock att detta lära: Fly synd och werld, att undgå allt deß we, Och wandra, lef, i Guds närwarelse.

Själens trängtan efter förloßning*).

Melodi, N:o 113: Till herrlighetens land igen.

Jag söker Jesu blod och kraft, Som mig kan salig göra; Ty mörkret, som mig fängslig haft, Will mig i afgrund föra. Mig hindra ock mång falska sken, Att bli tillfyllest fri och ren.

2. Jag bunden är i falskt begär, Af egen lust bedragen: Af lögnen jag förwirrad är, Mig sanningen fråntagen. Ack! jag är född en Adams bild: När blifwer jag från Sodom skild?

*) Intagen i Syréens Sångbok, N:o 212.

Digitized by Google

3. Utwärtes ting ej mitt begär Må stilla eller lätta: Min Jesus sjelf den födan är, Som mig kan styrka, mätta. Allena Jesu rena blod Gör själen helgad, gifwer mod.

4. Ej förr sann ro och själafred Jag finna kan och ega, Än all den lust blir dämpad ned, Som mörkret bragt till wäga, Det nya lif då först uppgår, När jag min wanmakt känna får.

5. Än onda krafter kännas qwar, Som anden ständigt plåga: En hemlig trängtan han då har, Fast under swag förmåga, Att ropa: "hjelp! Din kraft och lif, Af nåd, o Nådekälla, gif."

6. Från egna wiljans drift och wal Förlös mitt arma hjerta; Som utom Dig har idel qwal, Elände, ångst och smärta. Hwarthelst i denna werld jag går, Ej utom Dig jag hwila får.

7. Din Andes nåd och ljufwa tröst Kan själens mod förhöja: De brunnar, der jag förr har öst, Ej hennes törst förnöja. Hon

Digitized by Google

söker, hwarest Jesus är, Och finner nog för sitt begär.

8. Fåfänga bilder få ej mer Mig hindra och förwilla; Ty Gud det ljus i själen ger, Som kan det sanna gilla Och wisa himlawägens spår, Den själen trygg i natten går.

9. Du högsta fröjd och nöjsamhet! Ur Dig är jag utfluten: Låt mig ej af fåfänglighet Från Dig bli utesluten. Ack! wårda sjelf Ditt eget werk; Min arma själ upplifwa, stärk.

10. O Kärlekshaf! låt mig i Dig Så döpas och nedsänkas, Att ej om mig ewinnerlig Må talas eller tänkas: Ja, döda syndalifwet så, Att i mig Du blott lefwa må.

11. O högsta Frihet, gör mig fri Från allt, som än mig binder: Allt, utom Dig, är slafweri, För själen band och hinder. Blif Du i mig blott känd och spord, Jag sjelf i Dig tillintetgjord.

12. O min Rättfärdiggörelse! Gif nåd till daglig rening, Att jag med Dig, o Helige!

Digitized by Google

Må stå i säll förening, Och njuta lif och salighet I tiden och i ewighet.

13. Mig gifs wäl stundom någon blick, Men hastigt den förswinner. Ack! bringa mig dock i det skick, Att jag Dig städse finner. Din brud af bojan fängslas än; Förloßare! ack, loßa den.

14. O, när skall min förströdda själ Bli samlad, att hon hinner Till ewig ro, till ewigt wäl, Der hon sitt ursprung finner? — Dock, hwad omöjligt syns för mig, Min Gud! det anförtror jag Dig.

En Pilgrims utgång.

Melodi, N:o 51: Gläd dig, du Christi brud.

Från allt, hwad ej består Och slut i döden får, Min ande sig bortwänder; Jag gjordar mina länder, Att jag en främling blifwer Och mig till wandring gifwer.

2. Mig werlden intet är, Och jag har intet här Att hoppas eller njuta. Jag will mitt öga

Digitized by Google

sluta: En dröm kan mig ej mätta. — Gud är mitt ursprung rätta.

3. Allt annat jag försmår, Som på min wandrings spår Will locka sinnen mina; Det gör mig idel pina: Nog af att många andra Den breda wägen wandra.

4 Jag är en wandringsman; Hwad går mig sådant an? Jag will med frid helst fara, Fri, ostörd, afskild wara: Lust, nöje, gods och ära, Er kan jag lätt umbära.

5. Jag intet mer har qwar, Än det jag nödigt har: Allt eget har förswunnit, Då jag min Gud har funnit, Mit lif, min skatt, min kära: Hwad will jag mer begära?

6. Bort, hwad mig är till men! Min Gud är nog allen: All brist kan Du ersätta, Förnöja, stilla, mätta, Så rent och så fullständigt, Så ymnigt och oändligt.

7. Min utgång ware rätt, Så blir min ingång lätt; Till färd jag mig bereder, Och Herren sjelf mig leder, Tills jag mitt hemland hinner, Der jag min arfdel finner.

8. Med Dina wingars skygd Mig för till himlens bygd; Må jag derunder hwila, När storm och dunder ila. Då jord och himmel skakas, Min frid i Dig må smakas.

Digitized by Google

9. Wälan! ur tiden fort! Till ewighetens port! Du skall mig wäl ledsaga, Till Dig från werlden draga, Att bo när Dig i ljuset i rätta fårahuset.

Waker och Beder*).

Melodi, N:o 170: Hwart flyr jag för Gud och Hans ewiga lag?

I kallade Själar! ack, sofwen ej mer, Men anda och ögon upplyften. En dröm och en skugga är lifstiden er; Ty städs till det ewiga syften. Hwi wiljen i ligga i dwala?

2. Afskudden de hinder, som hålla er fast I werldenes lust och umgänge; Förqwäfwen naturns och all egenhets last, Ty lifstiden räcker ej länge. Snart ropas: "Si, Brudgummen kommer!"

3. Upp! låtom oß hasta, mot Honom att gå; Och låtom det synliga fara. Hans Härolders röst låt oß akta uppå: Han will sig i andan förklara För rena och brinnande hjertan.

4. Förblifwen i waksamhet samlade wäl, Och bedjen i sanning och anda, Att lamporna ingen ifrån eder stjäl, Och hafwen er olja tillhanda Nu re'n, att den då icke tryter.

---

*) Intagen i Syréens Sångbok, N:o 230.

Digitized by Google

5. Åt Gud eder offren med allwar, ej sken: Han kärlekens olja kan gifwa, Befordra er tillwäxt med smörjelsen ren, Ett själaljus för eder blifwa, Som icke i döden utslocknar.

6. Ack! wärdes, o Jesu, sjelf wäcka oß opp, Att afdö och bedja och waka, Att fröjdfullt och hoppfullt fortsätta wårt lopp, Allt lugn och all hwila försaka, Till deß wi wårt mål hafwa hunnit.

Uppmuntrings-sång för andeliga wandringsmän*).

Melodi, N:o 206: Hwad godt kan jag dock göra.

Kom, wänner! låt oß skrida: Si, afton är förhand, Stor fara är att bida I detta öde land. Kom, stärken edert mod, Till hemmets land att wandra, Från kraft till krafter andra, Så warder ändan god.

2. Oß skall ej ångra denna Wår smala wandringsstig: Wi honom trofast känna, Som kallat oß till sig. Så låt oß skynda hem: En hwar sitt ansigt wände, Och med sitt hjerta lände, Upp åt Jerusalem.

---

*) Intagen i Syréens Sångbok, N:o 363.

Digitized by Google

3. Den utgång, som wi wåga, För oß ej fruktlös är; För hwarje utstådd pläga Gifs ewig sällhet der. — All fruktan kasten bort: För werlden eder wakten, Deß lock och pock ej akten; Deß wälde är så kort.

4. Gån twärt emot naturen, Det lättar wandringen: Kött, sinnen, kreaturen, Gör' tröga wandringsmän. Ja, lemnen skapadt allt, Er sjelfwa, allt som binder, Allt som bereder hinder Och gör ert hjerta kallt.

5. Bäst, som pilgrimer göra; Man fri och ledig går: Att egodelar föra Gör resan tung och swår. Igenom lif och död Wi böre wandra stilla, Förnöjde med det lilla — Blott äta nödtorftsbröd.

6. I hjertat prydnad fäster, Men ej på hus och kropp: Här fremlingar och gäster, Wi skynde fort wårt lopp. För sinlig ro ej swag, En fremling bör sig nöja, Till tålamod sig böja Sin korta wandringsdag.

7. Ej låtom oß beskåda, Wid wägen, flärdens lek: Det bringar oß i wåda, Det toma falska swek. Allt detta oß ej rör; Ty må det fly wårt minne. Blott ställom själ och sinne Det sköna målet för.

8 Fastän wår wäg är länger, Beswärlig, mörk att gå, Ja backig, brant och tränger, Och kors jemt för oß stå; Får wägen dock sitt slut. Wår Herde

Digitized by Google

oß ledsagar, All fara från oß jagar, Och för oß lyckligt ut.

9. Wi se och höre föga, Hwad man här hör och ser: Wi wände hog och öga, Från det utom oß sker, I ewigheten in. Med Gud wi pläge handel, I himlen är wår wandel, Med hjerta, hog och sinn'.

10. Med tankar inåt wände Wi wandra hand i hand, Föraktade, ej kände, Uti wårt fremlingsland. Men under allt beswär, Med glad och tacksam tunga, Man hör oß städse sjunga, Om det, oß wäntar der.

11. Kom, wänner! låt oß strida: Wår Konung med oß är, Står sjelf inwid wår sida, Och sjelf oß kämpa lär. Han will oß gifwa mod, Med ljufwa nådeblickar Han tröst och styrka skickar. — Hwad Han är mild och god!

12. En hwar med trohet träde Till målet oafwändt: Oß Guds närwaro gläde, Sin eldstod Han oß sändt. Sjelf Jesus för oß går Och wisar för oß wägen: En hwar, som följer trägen, Af Honom lönen får.

13. Det milda Lammets sinne Hos oß intryckes då; Att wi på wandeln finne Deß art hos oß också: Wi såsom lamm oß te, Wi stilla framåt ila, Och utan twekan hwila I Herdens styrelse.

14. Samdrägtig låt oß wandra Wår korta

Digitized by Google

pröfningstid, I kärlek till hwarandra, I enighet och frid. Låt oß som syskon gå, Och ej på wägen kifwa, Så skola Englar blifwa Wårt sällskap här också.

15. Om någon råkar falla, Den starke rätte opp; Uppmuntre, stödje alla Hwarandra i sitt lopp. I ödmjukhet wi må Oß sjelfwa ringast akta, Den mildhet eftertrakta, Som ingen will försmå.

16. O låt oß glade wandra: Jemt kortas wägen af. En dag och snart den andra, — Se'n läggs wår kropp i graf. Än litet mera mod! Än trohet mer man hyse! Och hjertats oskuld lyse Mer ren i Lamsens blod!

17. Det kan ej länge wara: Uthärdom ännu kort. Låt oß ej mödan spara. Snart komma wi till wårt. I ewig fröjd och ro Få wi, med alla fromma, Hem till wår Fader komma — Hur saligt, der att bo!

18. För detta hopp wi wåga (Det är wäl wåga wärdt) Allt hwad på jorden låga War till en tid beskärdt. Werld! du för ringa är: Wi gå, dit Jesus leder, Der ewig fröjd och heder At oß förwarad är.

19. Du wän, som Dig oß gifwer, Så outsägligt god! Du ewigt hos oß blifwer: Hur höjer Du wårt mod! Du wår rättfärdighet, I Dig wi

Digitized by Google

lefwe, röras, I Dig wi wandre, föras, Till ewig salighet.

Dygde=spegel i Jesu barndom.

Matth. 18: 3, 4. Sannerligen säger jag eder: utan I omwänden eder och warden såsom barn, skolen I icke komma i himmelriket. Hwilken nu sig sjelf så förnedrar, som detta Barnet, han är den störste i himmelriket.

Melodi, N:o 55: War helsad sköna morgonstund.

O Jesu, Du Guds underbarn! Mitt hjerta lös från mörkrets garn Och ifrån werldens wåda. Wid krubban, der man lade Dig, Med wördnad jag nedsätter mig, Att få Dig rätt åskåda. Din bild Så mild Mig bestråle, Och sig måle, Dig till ära, I mitt lif att frugter bära.

2. Ack! **oskuld** mer än englaren, Förutan fel och syndamen, O spegel utan like! Du, lilla Lamm, af ondt ej wet; Din makt är stilla menlöshet, Och sanning är Ditt rike. Jesu! Som Du, Lär mig blifwa, Mig upplifwa, Till att döda Alla syndens lustar snöda.

3. Den ädla enfald lyser fram Så skönt utur Din Gudastam, Och i Din mandom blänker: Du söker ingenting för Dig, Din Faders wilja redelig I allt fullborda tänker. Jesu! Som Du, Lär mig blifwa, Mig upplifwa, Till att tjena Ingen mer än Dig allena.

4. O jords och himlars Skapare! Du låter Dig i ringhet se, Till ödmjukhetens heder. Ditt Gudomsskjus Du döljer så, Att Du föraktad wara må, Din makt Du lägger neder. Jesu! Som Du, Lär mig blifwa, Mig upplifwa, Till att sträfwa Hwarje högmods-tanke qwäfwa.

5. Ditt hjerta lätt förlåter skuld; Försonlig, mild, mot alla huld, Du gränslös kärlek hyser. Din mun af himmelsk godhet ler, Och fast Din blick wår ondska ser, Den dock af ömhet lyser. Jesu! Som Du, Lär mig blifwa, Mig upplifwa, Till att wara Mild, och såleds Dig förklara.

6. Du ligger öfwergifwen, ack! I nöd och köld; — men hwad för tack Har du af mig och andra? Wi sorglöst gå wår wäg rätt fram; För Dig, Guds späda Offerlam, Wi ej ett affsteg wandra. Jesu! Som Du, Lär mig blifwa, Mig upplifwa, Att ej klaga, Om ock menskor mig bedraga.

7. Helt obemärkt Du ligger här, För werlden okänd ringa är: Dig ingen hyllning följer.

Digitized by Google

Du allt Ditt Guda=majestät, I stället för att röja det, I jordisk skepnad döljer. Jesu! Som Du, Lär mig blifwa, Mig upplifwa; I Din hydda, Wärdes mig förborgad skydda.

8. Du **tyst** och **lydig** böjer Dig, Och gladt Din wilja gifwer sig Inunder Fadrens wilja. Från Englars härar lofsång går, Men ingen stolthet Dig förmår Från ödmjuk tystnad skilja. Jesu! Som Du, Lär mig blifwa, Mig upplifwa; Lär mig tiga, Mig till willig lydnad wiga.

9. Du är så **fattig**, naken, arm; För Dig finns ej en boning warm, Dig krubban måste hysa: Men Du i denna wagga bragt På skam all grann=låt, präl och prakt, Med hwilken menskor lysa. Jesu! Som Du, Lär mig blifwa, Mig upplifwa; Lär försaka, Werlden fly, ej se tillbaka.

10. Här ligger Du **föraktad**, glömd; Och i en wrå af werlden gömd Du träla=skepnad tager. Att tjena, ej bli tjent, Du walt: Din tjenst med smälek blir betalt, — Du den dock gerna drager. Jesu! Som Du, Lär mig blifwa, Mig upplifwa, Att begära Heldre hån, än lof och ära.

11. Ett barn, som **lider**, Du wißt är: Min synd är den Dig gör beswär Det Dina tårar wisa. Så tidigt Du, från barndom Din, Med korset går i lydnad in. Dig willigt låter risa. Jesu! Som

Digitized by Google

Du, Lär mig blifwa, Mig upplifwa, Att jag nöjes, Då jag under korset böjes.

12. Förbundets Engel, Jesu kär! Mig, fast jag hård som klippan är, Böj till Din kärlek rena. Allt uti Dig är älskanswärdt, Du är den som min själ begärt: Låt mig med Dig förena. Jesu! Hjelp Du; Lär mig brinna, Söka, finna Dig allena: Dig i hwarje tanke mena.

13. Min Jesu! jag omfamnar Dig: Kom, tryck Din barnabild i mig, Att jag Dig lik må wara. Låt mig som barn oskyldig gå, Så skall jag wißt Din himmel nå, Dig redan här förklara; Bida, Lida, Du mig lära, Jesu kära! Att jag hamnar Sist, der Dig jag ewigt famnar.

Jesu wänligt lockande och troget warnande röst till Barnen och Ungdomen.

Luc. 18: 16. Men Jesus kallade dem till sig och sade: Låter barnen komma till mig.

Melodi, N:o 47: O Jesu Christ, Du nådens brunn.

Till mig, — så ropar Jesus än, — **Till mig låt barnen komma:** Jag är ju deras bästa wän, Och

Digitized by Google

har till deras fromma Sjelf blifwit barn, känt deras nöd, Och så dem frälst från synd och död, — Blott de mig wilja höra.

2. Jag är för dem på korset död Och har mitt blod utgjutit, Dermed jag släckt Guds wredes glöd Och fridsförbundet slutit. Jag gjort dem till Guds barn igen, Och kallar dem till sällheten: **Till mig, I alle, kommen.**

3. **Till mig,** ej till den onda werld Och deß fåfängligheter: Hon lockar dig med idel flärd, Ehuru stort det heter. Alltså, mitt barn, slut ögat till För hennes lustspel, ty hon will Dig i förderfwet störta.

4. Hon bjuder dig lust, ära, prakt, Fröjd, skönhet, ro och håfwor; Men om du derpå wäl get akt, Du köps med deßa gåfwor, Att under satan bli en träl, Som småningom, till kropp och själ, Dermed till afgrund föres.

5. Den wällust, werlden lefwer i, Är innan kort förgäten: Hur snart är ej deß fröjd förbi, En läcker bit uppäten? Och likwäl måste själen din För deß skull gå i pinan in, Med rika mannen lida.

6. Werldsära, kärlek, lof och gunst, Som med stor möda winnes, Ej annat är än blott en dunst; Den snart förwandlad finnes I hån, förakt, sorg, jämmer, nöd, Och fast man har det till sin död, Dock ewigt armod följer.

Digitized by Google

7. Werldsprakt och prål, ståt, herrlighet, Deß prydnad, sköna kläder, Är allt en bild, fåfänglighet, Ej själen ewigt gläder: Ty hon, när kroppen slås omkull I jordens swarta stoft och mull, För Gud skall naken ställas.

8. Werldsskämt och löje, lek och fröjd Ej lättar sorgfullt hjerta, I längden ej dig gör förnöjd, Men föder ewig smärta. Din skönhet, i sin största höjd, Är snart förbi, i stoftet böjd, Då du tjent ut hos werlden.

9. Dig werlden bjuder ro och frid, Fast hon ej annat gifwer, Än grämelse, beswär och strid, Och hwad till oro drifwer. Och ger hon ro, så hwilar man Wid afgrundsbrädden, dit hon kan Dig ewigt störta neder.

10. Deß skatter, egodelar, gods Man med beswär måst söka, Deröfwer wara swår till mods, För att dem städse öka; Och allt likwäl snart mistas kan, Och hwad ej mistes, måste man Dock allt i döden lemna.

11. Mitt barn! se, detta är en del, Som werlden dig kan gifwa: Igenkän hennes falska spel, Om du wid lif will blifwa, Och ej en gång från Domarns thron De orden med förfärlig ton: "Går bort från mig", will höra.

12. Än ropar jag med ljuflig röst: **Mitt**

Digitized by Google

barn! till mig du skynde: Jag ger långt mer till själens tröst, — I valet du ej synde. Hwad werlden stolt tillbjuder dig, Är skugga blott: du blott i mig Det sanna goda finner.

13. Den wällust, som jag droppwis här De fromma hjertan gifwer, Ren, innerlig och kraftig är; Ej någon den beskrifwer. Och är min kärlek ljuflig nu, Hwad skall då bli, när ewigt du Ur wällustströmmar dricker?

14. Hos mig finns ära hög och klar: Jag ärar dem mig ära; Och den på jorden ringa war, Skall jag min Nåd beskära. Jag står i nöd och död dig bi, Ur hwarje fängelse gör dig fri, I hwarje strid ger seger.

15. Jag will din själ med helighet Och ädla dygder smycka, Tills, som min brud, i ewighet Du njuter himmelsk lycka. Din kropp som förr så bräcklig war, Skall också uppstå skön och klar, I andanom förnyad.

16. Hos mig den sanna fröjd du får, Som werlden ej kan störa, Som uti kors och nöd består Och ingen död skall röra. Förgänglig skönhet du försmå, Så skall af mig du fägring få, Hwars blomma aldrig wißnar.

17. Jag är en fast och säker stad, Dit själen tryggt kan ila. Från olycksstorm och fruktan, glad

Digitized by Google

Uti mitt sköte **hwila.** Har du i werlden ingen hamn, Wälan! så skynda i min famn, Så skall du hwila finna.

18. Min **rikedom** är ständigt god: Ej oro den medförer; Ej rost, ej tjuf, ej eld, ej flod Den någonsin förstörer. Ett himmelrike helt jag ger, Med kungaskatter många fler, Än du förmå att räkna.

19. Så se, hwad jag, din Jesus, är; Förstå min kärleks mening; Och följ, då jag dig kallar här, Slut nära wår förening. Min ljufwa kallelse antag, Så skall du ock på domedag **"Kom hit till mig"** få höra.

20. När werlden med sin lust och prakt I elden då förbrinner, Du, frälst och räddad, till mig bragt, En ewig sällhet finner. Uti mitt rike du då har Ditt hem, — jag dig **i famnen tar, Och händren på dig lägger** (Marc. 10: 16).

21. Din ungdomstid här nere är, Deß kraft åt mig bewara: Se blott den lön, jag åt dig bär; Låt sken och skugga fara. Låt fruktlöst ingen stund förgå, Och, innan döden komma må, **Min son, gif mig ditt hjerta** (Ordspr. 23: 26).

22. Med själ och hjerta slut dig till De frommas lilla skara, Med hwilka du en Engel will Hos mig i himlen wara. För wägens mödor bäfwa

Digitized by Google

ej: Du är ej lemnad ensam — nej, Dig mina Englar leda.

Om Guds underbara förande*).

Melodi, se Hall. Psalmb. N:o 172.

Så förer Du, o Gud! rätt wäl de Dina, Fastän Din wäg syns mörk och underlig. Din kärleks-låga måste för oß skina; Din trohet kan ju ej förneka sig. Mång krokig wäg Du gör till jemn och rät, När Dina barn till Dig från werlden gå; Och med förundran tanken ser uppå, Hur wishet Din mätt ur hwartenda fjät.

2. Din Ande är wid menskolag ej bunden; Här wårt förnuft och tycke slår oß felt: Förtwiflans nöd och ödets band på stunden Du lösa kan, Du slår allt starkt och helt. Allt, hwad emot Din makt och wilja står, Förswinner, sjunker ned, tillintetgörs; Och sjelf förhärdelsen till bättring förs, När Du, o Gud! de dolda wägar går.

3. Hwad sjelfklokhet med konst will sammanlänka, Som öster ifrån wester skiljs af Dig; Hwad werlden qwäfwa will, i djupet sänka, det ger Du

*) Införd i Syréens Sångbok, N:o 25.

Digitized by Google

kraft, till himlen höja sig. Hon skiljer åt, Du åter sammanför; Hon ger, du tar; Du återger; All hennes glans som skuggwerk Du anser; Och när hon dödar, Du till lifwet för.

4. Hwad blindt förnuft för fromt och saligt prisar, Utur Din bok Du genast skrapar ut; Dem werlden blott förakt och smälek wisar, Upphöjer Du till ärans mål till slut. De Fariseers bord Du går förbi, Med syndare Du äter, bjuder frid: Ho wet Din afsigt? ho Din tid? Ho kan Din wishets grunder warseblí?

5. Hwad som för oß är allt, för Dig ej gäller, Wårt intet Du, o Gud, med nåd anser. Ehwad wi tale, gäller det ej eller, Om ej sin kraft Din Ande deråt ger. Att Dig, o Gud, bereda wärdigt pris, Ej wåra bästa gerningar förmå: När wåra blickar blott till ytan gå, Du ser wår swaghets djup, — blott Du är wis.

6. Lär oß, o Gud, Dig tacka, lyda, tjena, Som dödar och ger lif uti wår själ. När wishet oß Din Ande täcks förläna, Då se wi först, att Du oß wårdar wäl: Din nåd med oß, och wi med henne stå; Wi smaka då, hur ljuf Du, Herre! är, När wid wår ånger Du Din tröst beskär; Du, som en Far, oß leder, skyddar då.

7. Än tycks, att Du oß rör med hårda hän=

Digitized by Google

der, Än att Du ömt och sakta med oß far. När tankarne wår hog kring werlden sänder, Med tuktan Du dem till Dig återdrar; Wi komme då med tårar och med bön, Och i Din famn wi lofwe bot och tro; Men Du oß kyßer, ger wårt hjerta ro, Och för wårt affall ger oß nåd till lön.

8. Du, Fader! wet, hwad werk wi arme äre; Wårt hjertas brist och oförstånd Du ser. Den spegel, wi i allt wår wäsend bäre, Om barnsligt wett och wandel wittne ger. Du derför oß på Dina armar bär, Så faders rätt som moders ömhet ter; Dit ingen tror, Din nådesblick går ner, Der föder, leder Du, och är oß när.

9. Så går Du ej de allmänt kända wägar, Och Dina fjät ej lätt man skåda kan; På prof oß detta ofta hända plägar, Då Du Din wäg wäl wet, fast ingen ann'. Så mången sak ser annorledes ut För oß, än Du om den beslutit har; Deraf man lätt en falsk inbillning tar, Och inser först Ditt wisa råd till slut.

10. Du Öga, som ej swek och skrymtan lider! Mig wishet och en rätt urskilning gif, Att se, hur Nåden mot Naturen strider; Gif mig Ditt ljus, och del af Christi lif. All wisdoms Gud! uppfyll mitt hjerta så, Att hwarje egenhet deri förstörs, Att wiljolös jag i Din wilja förs, Att ej mitt wett Ditt rådslut klandra må.

Digitized by Google

11. Will mitt förnuft sig upp emot Dig ställa, Och döma djerft Din wishets dolda råd, Så wärdes Du deß klokhet nederfälla Och straffa så deß stolta öfwerdåd. En orätt eld låt ej i mig bli tänd, Att jag i dårskap den för Dig frambär, I mening att den Dig behaglig är; — Nej, må blott till Ditt ljus jag blifwa wänd!

12. O drag mig in uti Din helga wilja; För sjelf Ditt barn till målet lyckligt fram. Din nåd, Ditt wittnesbörd mig wißt skall skilja Från otrons twiflan och från lustans skam. Du är mitt allt: Din Son mig gifwen är, Din Ande kraftigt werkar uti mig; Ty brinner jag af kärlek blott till Dig, Och förs till Dig af tankar och begär.

13. Allt jordiskt skapadt syftar mig att tjena, Ja Englars sällskap wakar städs hos mig: Med andar, som för Gud stå sälla, rena, Jag broder är; de wänta mig till sig. Hur wederqwicks jag ofta af en själ, Som Dig och mig och brödren älskar rätt! Jag derför icke rörs till oro lätt: Jag eger Dig — i Dig ett ewigt wäl.

Digitized by Google

Digitized by Google

Princeton University Library
32101 065975201

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google